IV 78891
IV 78291

CELJE, 11 JANUARJA 1973 — ŠTEVILKA 1 — LETO XXVII — CENA 1 DIN

NOVI tednik

GLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, SLOVENSKE KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELŠAH IN ŽALEC

Leto 1973

V VARČEVANJE

Ko v teh mladih dnevih novega leta sučemo peresa v rokah in preudarjamo — le kaj nam bo prineslo prihodnjih dvanajst mesecev, smo v rahli zadregi. Saj le približno lahko domislimo tisti darilni »nekaj«. Vsi pa zagotovo vemo, kaj moramo storiti, da bo neznani nekaj vendarle obilnejši, kot sedaj slutimo. Ogibati bi se resničnosti in pravemu stanju stvari, če bi karkoli dramatizirali. Če bi se bali ali pa bi nas objemala nelagodnost, ki le redkokdaj spodbuja k delu, zagnanosti in ustvarjalnosti. Napak bi seveda bilo, če bi si naložena bremena lajšali s samozadovoljno prakso, češ da bo že šlo. K sreči vemo, da sta taki skrajnosti škodljivi. Tudi lahkotno priseganje na Pismo nam bo malo pomagalo, če nas ne bo delček naše zavesti s posebnim kladivcem stalno opozarjal, kakšnega smerokaza se moramo držati.

Stabilizacija, to ni nobena čarobna beseda. In če je tako, potem že moramo uvideti, da vsakdo med nami mora položiti svoj barvni kamenček v mozaik stabilizacijskih prizadevanj. Vse napore, da bodo besede o stabilizaciji, to je o ustalitvi, utrditvi (denarja, cen), o uravnovešenju med ustvarjenim in porabljenim, meso postale, bi lahko zelo skrbno zložili v več odprtih predalčkov. In bi rekli — na področju ustavnih sprememb to, v gospodarstvu to, v šolstvu itd. Tako smo na večini družbenih področij dela tudi storili. Zasnovana politična in edino sprejemljiva družbena akcija vseh delovnih ljudi, vseh nas, torej stabilizacija, naj okrepi delovno tvornost vseh samoupravnih sredin.

Vsaka ura v delavniku in skoraj sleherna odločitev v tem času pa preizkuša našo resno pripravljenost in voljo, da vztrajamo. Ne moremo se ravno pobahati z vrlino, ki jo poimenujemo vztrajnost. Prav zaradi tega pa se moramo s toliko večjo zbranostjo, samokontrolo in pripravljenostjo združiti ob družbeni akciji, ki najbolj trka na stabilizacijsko pripadnost vsakega med nami. No, trka prav za prav na zavest, na naša ravnanja in odločitve.

Pišem torej o programu družbene akcije za varčevanje. Zanalašč bom ponovno zapisal nekaj stavkov, ki že spadajo v klasiko političnega izrazoslovja — zato pač, ker smo jih že tolikokrat ponovili. Predvsem ponovili in ponavljali. In nekako se je zdelo, da je to dovolj.

Prepisujem.

Čezmerna poraba je eden izmed bistvenih vzrokov za nestabilnost, inflacijo, nelikvidnost, druga negativna gibanja in socialno nestabilnost znatnega dela delavcev. Zato je smotrnost na vseh področjih porabe važen pogoj za odstranjevanje neskladij v gospodarstvu in drugih negativnih pojavov v družbenem razvoju.

Varčevalna akcija naj zajame celotno družbo, vse delovne ljudi v gospodarskih in družbenih dejavnostih, samoupravnih interesnih skupnostih in družbenopolitičnih organizacijah. Njen namen je sprožiti boj za vsestransko varčevanje kot trajen in dolgoročen način delovanja vseh porabnikov družbenih sredstev v procesu gospodarjenja.

Priznajmo. To niso nova stališča, zlasti ono ne o čezmerni porabi. Torej — sedanja neravnovesja pa zahtevajo zavestno in disciplinirano uresničevanje programa družbene akcije za varčevanje. Varčevalna akcija ali zmanjševanje proizvodnih stroškov, boljše izkoriščanje zmogljivosti, večja proizvodnost in zmanjšanje izgub delovnega časa, sodobnejša organizacija dela, modernizacija proizvodnje, ustrezna delitev dohodka, stabilizacijski davki (prostovoljne delovne sobote), nalaganje osebnih dohodkov na hranilne knjižice, povečanje delovne discipline, skrčenje vseh nepotrebnih izdatkov ... je akcija vsakega delovnega kolektiva, vsakega človeka. Kajti z njo se bo dohodek večal in z njim se bo krepil gospodarski položaj podjetja, tovarne, družbe ...

Občinski sindikalni svet v Celju je že pred tedni pozval vse delovne organizacije, naj sprejmejo akcijske programe varčevanja. Na sestankih organizacij in oddelkov ZK po Pismu je bilo mnogo kritičnih besed namenjeno prav nekaterim nepotrebnim in prevelikim izdatkom (dnevnice, kilometrine, reprezentanca, luksuzne opreme itd). Na celjskem območju so se kolektivi že odločili za brezplačne delovne sobote. No, nekaj zgledov že lahko pokažemo. A ni jih še dovolj. Nosilci varčevalne akcije moramo postati vsi, samoupravni organi, ZK in sindikati pa lahko naložijo posameznikom in organom še določnejšo odgovornost.

Morda se bo spet kdo našel in bo začel varčevalno akcijo s tem, da bo skrčil sredstva za malice. Ali za delovne obleke. Ali za kaj podobnega. Ne dopustimo takega slepila! Pa tudi tega se moramo zavedati, da bo za stabilizacijo več prispeval tisti, ki več ima.

Varčevalna akcija pomeni preudarno pretehtati vsak izdatek, vsak strošek — v korist večje poslovnosti, večjega dohodka. Gospodarske trdnosti.

Tako varčevanje bo najboljše varčevanje. Še kako se nam bo splačalo tole leto varčevanje — če ga bomo tako razumeli, kot je prav, da ga razumemo. Kot ga moramo razumeti in kot moramo tudi delati.

J. VOLFAND

Mladost v Obsotelju bi lahko imenovali naš posnetek, ki je nastal v Bistrici ob Sotli. Res ni bilo tiste dni, ko smo se mudili v tem skrajnem koncu Obsotelja dosti snega, pa so se vendar mladi Obsoteljčani krepko zapodili po tistih nekaj centimetrih snega, kolikor ga je še ležalo na livadah okoli Bistrice. Videli smo celo, da so delali sneženega moža, čeprav premnogi danes ugotavljajo, da bo treba sneg uvoziti, če bomo vsaj malo hoteli uživati zimsko veselje. V Bistrici pa pravijo, da mora človek biti zadovoljen s tistim, kar ima in prav iz tega zadovoljstva je nastal pričujoči posnetek.

Milenko Strašek

SODELOVANJE BORCEV V REGIJI

Na zadnji seji občinskega odbora ZZB NOV Celje so med drugim razpravljali tudi o ustanovitvi medobčinskega odbora ZZB NOV za celjsko regijo. O tem so že prej govorili na posebnem sestanku predsedniki občinskih organizacij Zveze borcev območja bivšega celjskega okraja. Tako sodelovanje bi bilo koristno, saj bi borci zavzemali politična stališča do raznih pojavov in skupno reševali vprašanja borcev — kot so splošni ljudski odbor, problemi vojaških vojnih invalidov, rekreacija in zdravljenje borcev in ne nazadnje prenašanje tradicij iz NOV na mladi rod.

Do 10. januarja so o tem sodelovanju zavzeli svoja stališča vsi občinski odbori ZZB NOV v celjski regiji. Medobčinski odbor ZZB NOV bo posloval, ko bo ustanovljen, na podlagi sprejetega poslovnika in delovnega programa. Sestajal se bo vsake tri mesece, po potrebi tudi večkrat, sedež medobčinskega odbora pa bo vsakih šest mesecev v drugi občini.

-ma-

MLADI IN VIETNAM

Mladinski klub v Celju, Šlandrov trg 7, bo priredil v prostorih kluba protestni shod mladih kot solidarnostno akcijo z bojem vietnamskega ljudstva. Celotno akcijo bo popestril komentar Marjana Ravnikarja, ki bo podal kratko zgodovino vietnamskega boja in predstavnik starešin JLA, ki bo na kratko orisal vojaški položaj v Vietnamu in JV Aziji.

Solidarnostna akcija bo v soboto, dne 13. januarja, s pričetkom ob 19. uri in bo trajala približno eno uro. Z recitalom »Vietnamska mati« bodo nastopili celjski gimnazijci.

Mladim iz Celja ni vseeno, da najbolj razvita družba 20. stoletja v imenu svobode in svoje izmišljene kulture počenja v majhni deželi grozodejstva in zločine, ki nimajo primere niti v največji tragediji, ki jo je človeštvo doživelo v drugi svetovni vojni. Mladi iz Celja zahtevamo, da ta »razvita in kulturna družba« takoj preneha s klanjem.

LUDVIK GOLOB

z urednikove mize

Naše prvo ponovoletno srečanje se začenja na štiriindvajsetih straneh. Nič ne pišemo o prazničnem veselju, ker nas sedaj delo sili v drugačen vsakdan. V letu 1973 bo v zimskem času NT izhajal še pogosteje v povečanem obsegu in ob enaki ceni. Drugi časopisi so se podražili, mi pa bomo nekaj časa še vztrajali. Vemo, da je NT sedaj najcenejši in bi radi, da bi postal tednik član vsake družine na našem območju.

Odslej bomo imeli v NT poleg kulturne, športne in zabavne strani še gospodarsko stran (4. stran). Pripravljal in urejeval jo bo Berni Strmčnik. Želimo, da bi nekatere teme dobile svoj stalni prostor v NT. In gospodarstvo si to prav gotovo zasluži.

Včeraj popoldne smo se v redakciji sestali z nekaterimi dopisniki in sodelavci. Pogovorili smo se o redakcijski politiki NT in RC in o boljšem sodelovanju s sodelavci. Takšne razgovore bomo še pripravili. Dragi bralci, radi bi še več odmevov na naše pisanje. Zelo zadovoljni bomo, če bomo sprejeli kakšne polemične sestavke. Zato, pisalo v roke!

Vaš urednik.

Narodna in univerzitetna knjižnica LJUBLJANA
PD 1822/1974

Ustavna dopolnila

KAJ JE ŽE?

Kako je torej z ustanavljanjem temeljnih organizacij združenega dela? To je bilo temeljno vprašanje, na katerega je želela odgovor delovna skupina pri CK ZKS. Zato so v skupini pripravili poseben vprašalnik za vse gospodarske organizacije (z več kot 15 zaposlenimi) v Sloveniji in med drugimi vprašanji izpostavili tale: ali so v podjetju sprejeli program nalog za ustanavljanje temeljnih organizacij združenega dela, kako ta program uresničujejo, ali so že izoblikovali normativno podlago za uresničevanje ustavnih dopolnil in zaradi katerih razlogov morda niso pristopili k ustanavljanju in združevanju temeljnih organizacij združenega dela.

Na vsa ta vprašanja je odgovorilo tudi 112 delovnih organizacij s celjskega območja, in sicer 46 iz Celja, 8 iz Laškega, 7 iz Mozirja, 7 iz Slovenskih Konjic, 5 iz Šentjurja, 9 iz Šmarja, 12 iz Velenja in 18 iz Žalca.

Število odgovorov omogoča, da večino ugotovljenih dejstev in povzetkov, veljavnih za Slovenijo, brez bojazni prenesemo tudi na naše območje. Brez bojazni namreč, da se ne bi približali pravim razmeram v delovnih kolektivih. Kajti zadnje ocene z decembrskih posvetov pred sejo republiške konference SZDL lahko strnemo v sklep, da pri uresničevanju ustavnih dopolnil tudi na našem območju kasnimo. To počasnost potrjujejo odgovori na vprašanja o ustanavljanju temeljnih organizacij združenega dela.

Ka kažejo podatki?

Na vprašanje, ali so v podjetju že sprejeli program dela za ustanovitev TOZD, je 16,3 odstotka delovnih organizacij (med 1084 v Sloveniji) odgovorilo, da predvidevajo TOZD. Skoraj 40 odstotkov delovnih kolektivov je odgovorilo, da programov ne potrebujejo, 19 odstotkov jih je reklo, da še nič niso storili, ostali pa program sestavljajo.

Svojstveno sliko stanja ponazarja dejstvo, da 81,4 odstotka delovnih organizacij ni odgovorilo, kako poteka izpolnjevanje sprejetega programa. V večini delovnih kolektivov so šele na začetku pri oblikovanju normativne podlage za uresničevanje ustavnih dopolnil. No, treba je reči, da so razlogi, zakaj v delovnih sredinah niso pristopili k ustanovitvi temeljnih organizacij združenega dela, prav zanimivi. Večina anketiranih meni, da je njihovo podjetje premajhno, da nimajo dovolj strokovnega kadra, da organizacija in dejavnost podjetja tega zaenkrat ne omogočata, da sprejet razvojni program terja koncentracijo sredstev in podobno. Samokritična ocena bi najbrž pokazala še na en vzrok — na preskromno politično in strokovno delo pri uveljavljanju ustavnih dopolnil.

Nedvomno je res, da ustanavljanje temeljnih organizacij združenega dela ni lahko delo. Že večkrat smo zapisali, kako zahtevna so razmišljanja o organizacijskih, ekonomskih in tehnoloških vidikih organiziranja temeljnih organizacij združenega dela. Izpeljati moramo osnovno vodilo — da bo delavec bolj neposredno odločal o delitvi ustvarjenega dohodka. Dosedanji posredniški sistem samoupravljanja bi lahko sicer navidezno spremenili z uvajanjem novih oblik samoupravnega odločanja in bi se s tem samovšečno zadovoljili. Ponekod so se dela lotili prav v takem slogu. Vendar pa vemo, da so vtkani v ustanavljanje temeljnih organizacij združenega dela bogatejši cilji. Želimo oplemenititi samoupravne odnose znotraj tovarn in podjetij, na novo ovrednotiti delavčev glas v ustvarjanju in delitvi doseženega in zožiti pore delavčeve odtujenosti od tistega, kar gre v raznovrstne družbene vreče, a na njihovo izpraznjevanje delavec premalo vpliva.

Nerazumljiva je preskromna obveščenost delavcev o vsebini ustavnih sprememb. Ali — o že opravljenem delu pri ustanavljanju TOZD v kolektivu. Kritike, da so sedanja razmišljanja o uresničevanju ustavnih dopolnil nekam preveč odmaknjena javnosti, veljajo za delovne organizacije in za republiško ter zvezno koordinacijo. Le kaj bi pokazala anketa o tem, koliko delavskih svetov je razpravljalo o ustavnih spremembah in vsaj delno usmerilo dejavnost delovnih skupin ali komisij za vpeljavanje dopolnil?

Kot smo rekli — vse več znamenj je, in ti nekateri povzetki iz republiške analize o ustanavljanju TOZD to le poudarjajo, da prva ustavna dopolnila kasno doživljajo konkretizacijo v delovnih sredinah. Zakaj nas to mora vznemirjati? En sam odgovor bo vse povedal — druge faze ustavnih sprememb, mislim predvsem na delegatski sistem, ne bomo mogli uspešno izpeljati, če v gospodarski bazi ne bo očitnejših premikov v menjanju samoupravnih razmerij.

Vznemirjenje bo seveda odveč, če bodo samoupravljavci v delovnih kolektivih v tem letu okrepili bitko na nelahki fronti — za stabilizacijo gospodarstva in za uresničevanje ustavnih dopolnil.

J. V.

OBRAČUN DELA

Turistično društvo Šempeter v Savinjski dolini, ki je lani po vsej pravici dobilo priznanje najboljše turistične organizacije na širšem celjskem območju, bo imelo jutri, **v petek, 12. januarja, svoj redni letni občni zbor.**

Kot vselej doslej, bo tudi tokratni delovni obračun pokazal na plodno delo organizacije, ki temelji na amaterski osnovi. Z uspehi se lahko pohvalijo ne samo pri vzdrževanju antičnega parka, marveč lani še posebej, pri otvoritvi in ureditvi kraške jame Pekel, ki je naenkrat postala turistična atrakcija v pravem pomenu besede. Svoj delovni obračun pa bodo povezali še z otvoritvijo turističnega urada, ki bo veliko pomenil za turistični razvoj kraja.

Na občnem zboru, kjer bodo sprejeli delovni načrt za letošnje leto, bodo podelili posebna priznanja tudi gojiteljem cvetic.

MB

Laško

TIM IN TRI TOZD!

Nekaj dni pred novim letom so delavci rudnika Laško podaljšali mandat delavskemu svetu in ga pooblastili, da izvede reorganizacijo podjetja v skladu z ustavnimi dopolnili in razmerami, ki jih narekuje gospodarski, proizvodni in samoupravni razvoj kolektiva.

Rudniška proizvodnja že precej časa ni več v ospredju nekdanjega čisto rudarskega kolektiva. Pred leti so začeli kopati kvaliteten pesek za potrebe gradbene industrije in hkrati razvili proizvodnjo betonskih izdelkov. Ob rudniški proizvodnji že vrsto let proizvajajo tudi kaolin, glino za potrebe keramične industrije. Pred leti začeta akcija za preusmeritev pojemajoče rudniške proizvodnje na novo gospodarsko panogo tudi že beleži dobre rezultate pri proizvodnji izdelkov iz stiropora, v dobrih šestih mescih pa bo nad 4 milijardna investicija nove tovarne izolacijskega materiala šla v poln pogon. Še sedaj je ob novi proizvodni usmeritvi nastajalo vprašanje, kakšna naj bo bodoča organizacija podjetja, saj ta pod imenom rudnika ne more več dolgo nastopati na tržišču.

Ustavne spremembe in težnja po večji samoupravni praksi so kolektiv zelo hitro pripeljali do odločitve, da je bila s sklepom delavskega sveta ustanovljena organizacija združenega dela Tovarne izolacijskega materiala ali na kratko TIM — Laško. Znotraj te organizacije od januarja dalje obstojajo tri temeljne organizacije združenega dela, in sicer:

- TODZ »TIM«, ki obsega novo proizvodnjo izdelkov iz stiropora, hidroizolacijskih materialov in ki vključuje tudi izolacijsko-montažne ekipe za delo na gradbiščih.
- Druga TOZD obsega rudniško proizvodnjo, pridobivanje peska, proizvodnjo betonskih izdelkov in plovnico kaolina.
- Tretja TOZD pa združuje skupne službe, tako upravo organizacije združenega dela, servisne obrate in transport.

Dosedanji delavski svet bo do izvolitve treh novih delavskih svetov po TOZD in osrednjega v okviru združenega podjetja opravljal samoupravne dolžnosti v podaljšanem mandatu. Je pa delavski svet na svoji zadnji seji izvolil novo vodstvo. Novi direktor temeljne organizacije združenega dela »TIM« — Laško je **SREČKO ŠENTJURC**, dosedanji sekretar podjetja, ki je že doslej vodil uresničitev preusmeritvenega programa. Pod njegovim neposrednim vodstvom je tudi TOZD skupnih služb. Proizvodnjo izolacijskega materiala, hidroizolacije in montažne ekipe bo odslej kot direktor TOZD vodil dosedanji vršilec dolžnosti direktorja rudnika **AVGUST PINTER.** Na čelu rudniške proizvodnje, peskoloma, betonarne in proizvodnje kaolina pa je bil za direktorja TOZD imenovan dosedanji obratovodja rudnika **FRANC SEME.**

J. KR.

Novo vodstvo organizacije združenega dela »TIM« — Laško. Direktor TOZD Franc SEME, direktor TOZD Srečko ŠENTJUR in direktor TOZD Avgust PINTAR. Foro: Krašovec

Srečanje z zdravnikom

LETO DNI V LIBIJI...

Prijatelji in znanci, zlasti pa njegovi sodelavci v celjski bolnišnici, so kar precej časa pogrešali dr. Stanislava Stojanovića. Zdravnika pediatra, ki je leto in pol živel in delal v Libiji, kamor je odšel v okviru mednarodne tehnične pomoči, v katero je vključena tudi naša država. Da bi izvedeli kaj več o njegovem bivanju v tej prijateljski sredozemski državi, smo ga zaprosili za razgovor.

Kaj vas je navedlo do tega, da ste šli v Libijo?

»Nisem šel zato, da bi si nabral denarja, ampak preprosto zaradi tega, ker me je zanimala dežela kot taka. O njej sem lahko samo čital, gledal kakšno fotografijo, jaz pa rad spoznavam tudi ljudi. Seveda me je zanimala tudi medicinska služba te dežele, način, kako se opravlja.

Tam je medicinska služba organizirana v dveh oblikah. Po eni strani financira zdravniško službo država, druga oblika pa je neke vrste socialno zavarovanje, ki so ga delodajalci zgolj zaposleni ljudje, s podobno participacijo kot pri nas. Imam pa občutek, da zdravniška služba v Libiji ni najbolje organizirana. Število zdravnikov sicer zadostuje, ni pa dovolj razvita elementarna služba, zdravstvena prosveta itd. Bolezni so največkrat posledica pomanjkljivosti higiene prebivalstva. V glavnem obolevajo zaradi nepravilne prehrane. Govorim predvsem o otroških boleznih, kajti delal sem v glavnem z otroki.

Koliko jug. zdravnikov je bilo v tem času v Libiji?

Kar precej nas je bilo. Jugoslovani so po številu drugi za Egipčani.

Ste imeli z domačini tudi kakšna privatna srečanja. Kako živi to ljudstvo in kaj misli o svoji prihodnosti?

Kot veste, so v Libiji precej dolgo vladali Italijani, ki so z domačini ravnali grobo. Zaradi tega je ljudstvo v glavnem še boječe in nezaupljivo. Do Jugoslovanov so zelo naklonjeni in predvsem spoštljivi. Mislim, da je to največ zasluga naše zunanje politike. Zanimivo je, da nekateri preprosti ljudje največkrat ne vedo za Jugoslavijo, če pa rečeš »Tito«, pa takoj vedo, da si iz prijateljske države, da si »sadik« — prijatelj.

Kakšen odnos imajo pa domačini do zdravnika in sploh do zdravstvene službe?

Glede na njihovo kulturno raven, je odnos do zdravnika zelo spoštljiv. Zelo radi pridejo k zdravniku in tudi radi jemljejo zdravila, predvsem injekcije. Imam pa občutek, da niso ravno hvaležni v takem smislu, kot na primer pri nas. Obremenjeni so pač s svojo muslimansko vero in pri njih smrt ne predstavlja nekaj strašnega. Če zdravnik intervenira v težjem primeru in uspe, je hvaležnost majhna. Če pa se pripeti najhujše, prav tako niso jezni na zdravnika. Pravijo pač v obeh primerih enako: »Tako je hotel Alah«.

Kakšno pa je nasploh življenje v Libiji?

To je še vedno precej zaostala država, v kateri je še veliko število nepismenih. Zdaj po revoluciji ogromno investirajo v zdravstvo, prosveto itd. Sploh doživlja trenutno Libija velik kulturni in predvsem gospodarski razvoj. Ne smemo namreč pozabiti, da je to država, ki ima ogromne zaloge nafte in lahko investirajo v vsa področja. Veliko dajejo tudi za šolanje svojih ljudi v tujini, nekaj fakultet pa imajo tudi doma. Najbrž pa bo kmalu Libija zanimiva tudi s turističnega vidika, saj ima velike možnosti. Ima sredozemsko klimo z dosti vlage, tudi področja ob morju so izredno primerna za razvoj turizma. Z gradnjo objektov in rekreacijskih površin so krepko posegli v boj za pridobivanje ne samo domačih, ampak predvsem tujih turistov. Za le-te pa so lahko privlačni tudi ostanki rimskega imperija, ki jih je v Libiji kar precej in so dokaj dobro ohranjeni. Morda nekoliko omejuje turizem v tem trenutku predvsem sedanja vojaška vlada.

Ali bi še šli za toliko časa na službovanje v tujino?

Imam svoje ustaljene navade, ki so navezane na domače okolje. Ne nazadnje lahko pripomnim še to, da si za življenje primeren standard s pridnim delom lahko ustvarim tudi doma. Ni mi pa žal, da sem bil v Libiji, saj je to nova življenjska izkušnja, seveda pa ne smem mimo pridobitve v medicinskem pogledu. Videl in seznanil sem se z novimi boleznimi, o katerih bi lahko sicer bral le v knjigah. Najprijetnejši pa je gotovo občutek, da sem pomagal bolnim otrokom, ki so bili potrebni pomoči.

E. G.

SPREJEM V CELEI

Komisija za šport pri Avtomoto zvezi Slovenije bo kakor vsako leto, tudi letos organizirala slovesno proglasitev jugoslovanskih in slovenskih prvakov v avto — motu športu. Tokrat bo ta razglasitev v celjskem hotelu Celeia in to jutri, v petek popoldne ob 17. uri. Kot je znano, sta en naslov državnih prvakov osvojila tudi Celjana oče in sin Norbert in Berti Salobir. V kategoriji motorjev s prikolico sta bila najuspešnejša jugoslovanska dirkača na vseh domačih dirkah pa tudi v tujini.

SEJA SKLADA

V ponedeljek ob 12. uri se bo v sejni sobi skupščine občine v Celju sestala skupščina sklada za gradnjo osnovnih šol in vzgojnovarstvenih zavodov v celjski občini. Na seji bodo poročali o delu upravnega odbora in predlagali tudi gradbene odbore za gradnjo osnovne šole na Otoku, za gradnjo prizidka poljulske osnovne šole in za gradnjo telovadnice osnovne šole na Dobrni.

NADALJEVANJE POLITIČNE ŠOLE

Od 23. do 26. januarja bo trajal drugi ciklus predavanj v okviru politične šole, ki jo organizira komite občinske konference ZKS v Celju. Več kot 40 slušateljev — neposrednih proizvajalcev se bo v tem drugem delu seznanilo predvsem z ekonomsko problematiko. Predvideno je, da se bodo na enem izmed popoldanskih razgovorov slušatelji srečali z direktorji večjih celjskih delovnih organizacij. Ti naj bi odgovarjali na vprašanja o aktualnih problemih razvoja celjskega gospodarstva.

Novatorstvo in izumiteljstvo

TU ZAOSTAJAMO

Celjsko društvo izumiteljev in avtorjev tehničnih izboljšav se je z veliko zagnanostjo vključilo v akcijo, ki bi ji lahko dali pečat splošnih naporov za stabilizacijo gospodarstva. Gre namreč za oživitev stare pobude, po kateri naj bi z izboljšavami vseh vrst kakor koli se že imenujejo v večji meri kot doslej uveljavili novatorske predloge, patente, izboljšave v organizaciji dela itd. To je pobuda, v kateri naj bi dobil svoje mesto naš razmišljajoči človek, tisti, ki lahko s svojimi predlogi in njihovo uveljavitvijo prispeva k zboljšanju in povečanju proizvodnje, k boljšim poslovnim rezultatom itd. Gre za akcijo današnjega časa. In prav zaradi tega ne more biti osamljena ali osredotočena samo na dejavnost društva izumiteljev in avtorjev tehničnih izboljšav. Pobuda je že na svojem začetku dobila splošno podporo v celjskih sindikatih, dobiti pa jo mora še v organih delavskega samoupravljanja, v vodstvenih krogih v gospodarskih delovnih organizacijah in drugod. Skratka, postati mora sestavni del današnjih naporov delovnih ljudi za zboljšanje in povečanje proizvodnje.

Akcija bo vsaj v prvi fazi stekla tako, da bosta njena pobudnika, društvo izumiteljev in avtorjev tehničnih izboljšav ter občinski sindikalni svet v Celju, poslala vsem gospodarskim delovnim organizacijam vprašalnik, s pomočjo katerega naj bi dobili sliko sedanjega stanja na področju novatorstva oziroma tehničnih izboljšav. Hkrati s tem bodo kolektivi dobili predlog pravilnika o nagrajevanju predlagateljev izboljšav.

Akcija bo stekla v kratkem, z njo pa se bo v mnogih primerih začel boj proti dosedanji miselnosti, ki ni v največji meri spodbujala domače novatorje in izumitelje. Znani so primeri, da so vodstveni kadri v kolektivih raje kupovali tuje licence, kot pa dali mesto domačemu izumitelju. Prav tako v večini primerov ni bilo urejeno nagrajevanje tega dela. Zato mnogi predlogi ležijo v predalih in čakajo na boljše čase, zato so mnogi naši izumitelji prodajali svoje delo celo v tujino, ker so doma naleteli na velikanske ovire. Vsega tega odslej ne bi smelo biti. Zaradi takšnega stanja je v zadnjih letih močno upadlo število predlogov za tehnične izboljšave!

Nova akcija bo tudi odprla vprašanje, kako je z razvojnimi centri v gospodarskih delovnih organizacijah.

Ob vsebinski zasnovi pa se porajajo tudi nekatera organizacijska vprašanja. V tej zvezi bi kazalo znova opozoriti na ustanavljanje krožkov društva izumiteljev in avtorjev tehničnih izboljšav v delovnih organizacijah, na čvrstejšo povezavo med društvom in organizacijo Ljudske tehnike in ne nazadnje na ljudi ali človeka, ki se bo s temi vprašanji poklicno ukvarjal.

Prvi razgovor o začetku akcije na sedežu občinskega sindikalnega sveta v Celju pa je še pokazal, da celjska pobuda ne sme ostati znotraj občinske meje, marveč da mora dobiti v okviru splošnih naporov za večjo proizvodnjo, za boljšo organizacijo dela itd. tudi regionalni značaj. Zato se bo v akcijo moral med drugim vključiti tudi medobčinski svet zveze sindikatov, pa tudi vse občinske skupščine in zlasti vsi samoupravni organi v vseh delovnih organizacijah gospodarskega značaja.

M. BOŽIČ

V vsak dom NOVI TEDNIK

VPRAŠANJE JAVNEMU DELAVCU

TOVARIŠ BENO BOŽIČEK, PREDSEDNIK OBČINSKE SKUPŠČINE ŠMARJE PRI JELŠAH

Tovariš predsednik občinske skupščine Šmarje pri Jelšah, Beno Božiček!

Čeprav so komaj minili prazniční dnevi, vas vendarle moramo spomniti na stare stvari, ki so premnogim delale težave v preteklem letu. Najbrž ne bo treba dosti ugibanja, da gre za kozjansko cesto.

Ljudje na Kozjanskem so zaradi rešitve cestnega problema še vedno v dvomih. Na našo redakcijo čestokrat prihajajo pisma s vprašanji, kdaj bo odprto Kozje, kdaj bo povezano z asfaltom in kje se bo v tem letu začelo najprej graditi in če se sploh bo. Vemo, da je bilo o teh stvareh dovolj besed, vemo pa tudi, da je že marsikaj padlo v vodo in zato želimo da končno nalijemo občanom čisto vino vsaj po Novem letu.

Predvsem nas zanima, kako je s problemom ceste skozi Prevorje in če sploh obstaja kakršen koli interes, da se ta cesta ob novi in modernizira. Vprašanje te ceste je namreč na dnevnem redu.

Dobro bi bilo, da enkrat za vselej končamo razgovor in žolčne debate okoli kozjanskih cest, zato vas prosim, da na naše vprašanje čim prej odgovorite.

MILENKO STRAŠEK

Šentjur

NOVI PREDSEDNIK

Na zadnji seji občinske skupščine Šentjur pri Celju so v lanskem letu izvolili za novega predsednika skupščine občine Vinka Jagodiča, ki to funkcijo ne opravlja prvič. Na vprašanje, katerim problemom v občini namerava v bodoče posvetiti največ pozornosti, je dejal:

»Težišče svojega dela bom usmeril predvsem na tri področja. Zavzemal se bom za nadaljnje razvijanje samoupravnih odnosov in jačanje materialne osnove vseh struktur v občini. Zlasti pa se bom zavzemal za uresničenje ustavnih dopolnil z vsemi vsebinskimi dopolnitvami v delovnih organizacijah, interesnih in krajevnih skupnostih. Tako zgrajena samoupravna osnova naj bi oblikovala bodoče delo in življenje v občini.

Želel bi zadržati tempo gospodarskega razvoja na vseh področjih, od kmetijstva, industrije do obrti in komunalnega gospodarstva. Mnenja sem, da kljub stabilizacijskim ukrepom — tu moramo doprinesti seveda tudi svoj delež — ne smemo zmanjšati sedanjega tempa, temveč moramo celo hitreje razvijati gospodarstvo v občini. Vire za realizacijo teh nalog vidim v ustvarjeni akumulaciji gospodarstva in v prispevkih občanov, za katere so se že opredelili. Upam pa, da ti ne bodo edini. Ob sorazmerni družbeni pomoči republiških interesnih skupnosti, računamo pa tudi na razumevanje Ljubljanske banke ter ostalega gospodarstva, bomo te naloge lahko uresničili.

Večjo pozornost bo potrebno posvetiti hitrejšemu razvoju negospodarskih dejavnosti; izgradnji šolskih prostorov, nadaljnjemu razvoju otroškega varstva, kulturne dejavnosti in zdravstvenega varstva. To so področja, kjer nastajajo socialne razlike pri realiziaciji ustavnih pravic. Priznam, da jih ob pomoči slovenske skupnosti v zadnjih dveh letih mnogo uspešneje rešujemo kot v preteklosti. Povsem smo zanemarili izobraževanje odraslih. V letošnjem letu bomo to morali spremeniti, sicer bo samoupravno delovanje naših občanov šibko, če ne bomo usposabljali ljudi za razna spoznavanja gospodarskih, političnih in strokovnih zakonitosti. Mnogo dela nas še čaka pri reševanju socialnih razlik, ker imamo v občini še ljudi, ki živijo v zemljankah. Po sedanjih zakonih pokojninskega zavarovanja kmetov je v občini še 110 do 120 ljudi, ki tega varstva še nimajo zagotovljenega. Kako bomo to rešili, še ne vemo. Osebno bom skušal delovati tudi za enakopravno vključitev v regijo in republiko. Če smo res dosegli enakopraven položaj, želimo biti tudi v republiških interesnih skupnostih in republiških organih bolj zastopani kot doslej. Hočemo imeti več vpliva.«

D. POŠ

Študentje v oddelku VEKŠ

VZPODBUDNI USPEHI

Rihard Majcen

Irena Sekirnik

Dušan Ilovar

V Celju poteka že drugo leto redni študij na oddelku višje ekonomsko komercialne šole. Oddelek je pričel z delom lansko leto, predavanja pa so bila v prostorih Delavske univerze. Zdaj je našlo svoj stalni prostor preko štirideset študentov prvega letnika v prostorih, ki jih je prej zasedala posebna šola. Celjska občinska skupščina je sicer že izdelala srednjeročni načrt srednjega in višjega šolstva, ki je bil tudi sprejet na eni od sej občinske skupščine, vendar usoda oddelka VEKŠ v Celju še ni znana. Tudi republiški Izvršni svet še ni rekel svoje besede. Toda delo oddelka teče normalno in zato smo povprašali tri študente prvega letnika, kaj menijo o svojem študiju v Celju.

RIHARD MAJCEN je Celjan in ima štipendijo pri Kovinotehni: Če ne bi bilo oddelka v Celju, bi moral študirati v Mariboru, s tem pa bi se srečal z vrsto problemov: stanovanje, hrana itd. Tako ima vse to doma, s štipendijo pa mu je tudi zagotovljena služba v Kovinotehni.

IRENA SEKIRNIK je tudi iz Celja. Štipendije nima, študij pa ji je omogočil ravno oddelek v Celju, ker ima lahko vse doma, stanovanje in hrano. V Mariboru bi tudi s štipendijo težje študirala, ker očeta nima več in je treba doma živeti z mamino plačo. S študijem je zadovoljna, prav tako s predavatelji. Skrbi pa jo usoda drugega letnika.

DUŠAN ILOVAR je tudi Celjan. Štipendije še nima, ker pravi, da se je sam prepozno pobrigal zanjo. V prvem letniku je zadovoljen, tudi predavatelji so dobri. »Mislim, da so že naši predhodniki v lanskem letu dobro začeli, saj je bil uspeh pri predmetih med 80 in 90 odstotki — pozitiven seveda! To je dober rezultat. Mislim pa, da bi se morali študentje v Celju tudi organizirati — tako kot so v Mariboru in drugod. Obstoj in razširitev oddelka VEKŠ v Celju je nujen. Že samo zaradi razvoja celjskega gospodarstva, ki nujno potrebuje strokovne kadre z višjo in visoko izobrazbo, pa tudi pogoji študija so izredni, kar ste lahko videli že iz izjav mojih kolegov.«

DRAGO MEDVED

IGOR LOTRIČ NOVI NAČELNIK UJV

V petek prejšnji teden se je v Celju mudil republiški sekretar za notranje zadeve Marjan Orožen. Obiskal je službo uprave javne varnosti in se pogovarjal zlasti o delu in problemih.

Svoj obisk v Celju pa je izkoristil še za imenovanje dosedanjega vršilca dolžnosti načelnika uprave javne varnosti Igorja Lotriča za načelnika.

Kot je znano, je bila uprava javne varnosti po smrti tedanjega načelnika Maksa Klemenčiča brez šefa. Ta posel je kot vršilec dolžnosti skoraj leto dni opravljal Igor Lotrič. Zdaj pa jih je prevzel kot novi načelnik.

Igor Lotrič je v službi javne varnosti že polnih 24 let. V njej je opravljal najrazličnejše dolžnosti in se tudi strokovno izpopolnjeval. Poleg tega se je, zlasti v Celju, kjer dela že dolga leta, uveljavil kot družbeni in politični delavec. Kot tak je začel svojo pot v organizaciji Zveze mladine in potem nadaljeval na drugih področjih, predvsem še v Zvezi komunistov.

Četudi je doma z Gorenjske, je Igor Lotrič postal že pravcati Celjan. Star je 46 let.

K imenovanju in prevzemu odgovorne funkcije tudi naše čestitke.

ZAHTEVNO LETO

Po nekaj dneh prazničnega predaha smo znova poprijeli za delo. Start v novo gospodarsko leto obenem pomeni soprijem s sila zahtevnimi nalogami, kjer se bomo morali izkazati z vso prizadevnostjo in odločnostjo, neredko s samoodrekanjem, predvsem pa z dosledno zvestobo začrtanim razvojnim smernicam. Te smo imeli tudi do zdaj navadno lepo zapisane, vendar smo se jim v življenju ob raznih težavah kaj radi izneverili. Letos moramo stisniti zobe, čeprav ne bo lahko.

Zadržimo se samo pri nekaterih osrednjih nalogah leta. Na prvem mestu naj omenimo zgodovinsko prelomnico v samoupravnem razvoju naše družbe — ustanovitev temeljnih organizacij združenega dela. Uresničitev delavskih ustavnih amandmajev pomeni dejansko učvrstitev neodtujljivih samoupravnih pravic v rokah delavcev in skupno z novim delegatskim sistemom, ki ga snujemo v okviru druge faze ustavnih sprememb, najbolj demokratično možnost odločanja o vseh vprašanjih našega družbenega razvoja. Povsem napačno bi bilo ta bistveni premik v samoupravljanju omenjati ločeno od druge najpomembnejše naloge: gospodarske stabilizacije. Na to je na zadnji decembrski seji CK ZKS posebej opozoril predsednik tega organa France Popit, ko je med drugim naglasil, da če hočemo biti učinkoviti, moramo stvari glede stabilizacije postaviti tako, da ne bo okrnjen samoupravni položaj delovnega človeka. Tega je treba okrepiti in opreti stabilizacijska prizadevanja na delovne ljudi, ker živimo v samoupravni družbi, čeprav teorija pravi, da je inflacija posledica državne politike in jo ponavadi tudi rešujemo z državnimi sredstvi.

Prav gotovo je na videz lažje marsikatero stvar — vsaj na hitro — urediti v prid stabilizaciji s tem ali onim zveznim, republiškim ali občinskim predpisom, vendar samoupravni razvoj terja neposredno, demokratično odločanje ob sodelovanju vseh delavcev in občanov. Le tako bomo uspeli v letošnjem letu — tako kot je zapisano v naših razvojnih dokumentih — ustvariti solidne pogoje za stabilizacijo, ki bi jo nato izpeljali v letu 1974; v okvirih, ki seveda veljajo v razvitejših tržnih gospodarstvih po svetu. To pa terja dosledno spoštovanje sila ostrih ukrepov proti nelikvidnosti, nadaljnja prizadevanja vseh naprednih družbenih dejavnikov za odpravljanje neredkih nepravilnosti in deformacij, še bolj zavzeto prizadevanje za ureditev socialnih razmer v naši družbi v skladu z rezultati dela in vedno dinamičen gospodarski napredek. Za letos predvidene stopnje rasti zajemajo 6 do 7 odst. realno povečanje družbenega proizvoda, 8 odstotno povečanje industrijske proizvodnje, za 13 odst. večji izvoz blaga in storitev, za 2 odst. se bo predvidoma povečalo število zaposlenih v družbenem sektorju, za 4 odstotke delovna storilnost in za 14 odst. sredstva za osebne dohodke. Vse te stopnje rasti bo treba uresničiti tako, da bodo enakomerneje z razvitimi napredovali bolj zaostali predeli Slovenije. Ob vsem povedanem se nam znova vrača kot refren, da bodo te številke o stopnjah rasti, četudi bodo uresničene, znatno izgubile svoj pomen, če ne bomo hkrati uspeli bistveno napredovati na fronti stabilnosti.

Vse to pomeni, da bo to leto sila zahtevno, morda najzahtevnejše v zadnjem desetletju. Vendar so zastavljeni cilji vredni vseh naporov in odrekanj, ker pomenijo bistven premik na razvojni poti naše samoupravne socialistične družbe. *A. Krašovec*

NOVO V AERU

KOLEKTIV SE BO LETOS UVRSTIL MED VELIKA INDUSTRIJSKA PODJETJA — ISKANJE MOŽNOSTI ZA VEČJO UVELJAVITEV DOMA IN NA TUJEM

Kolektiv se bo letos uvrstil med velika industrijska podjetja — Iskanje možnosti za večjo uveljavitev doma in na tujem.

S predvidenim povečanjem proizvodnje za 35 % stopa kolektiv kemične industrije AERO v Celju v letošnjem letu v vrsto velikih industrijskih podjetij. Sklep o povečanju proizvodnje za tolikšen odstotek ne temelji samo na novih izdelkih. Veliko bolj kot na tem so ga načrtovali v iskanju notranjih rezerv.

Hkrati s povečanim obsegom fizične proizvodnje gredo tudi v povečan izvoz. To pa je tista pot, ki odpira kolektivu širše možnosti za uveljavitev. **Izvoz v Aeru je že lani pomenil veliko postavko, saj so ga v primerjavi z 1971. letom potrojili** in je tako Aero skupaj z Zlatarno na vrhu lestvice tistih kolektivov, ki so dosegli najvišji relativni porast vrednosti izvoženih izdelkov.

V iskanju možnosti za največjo uveljavitev doma in zlasti na tujem, se bo Aero zlasti letos skušal povezati z nekaterimi uglednimi zunanjimi partnerji. Tako naj bi skupaj z njimi vlagal večja sredstva v modernizacijo proizvodnje. Med kandidati za takšno sodelovanje so tudi Japonci, ki dosegajo na vseh tržiščih, zlasti zahodnih, izredne uspehe.

Novost v poslovanju Aera se kaže tudi v prevzemanju trgovinske oziroma zastopniške dejavnosti za dve zahodnoevropski firmi. Prav tako se zavzemajo za nakup nekaj zahodnih licenc, s katerimi bi zmanjšali uvoz doma, hkrati pa razširili svoj proizvodni program in povečali izvoz.

In še ena novost: prvi prototip stroja za tiskanje etiket že dela. Tu pa ne gre samo za domačo proizvodnjo. **Te stroje bodo tudi proizvajali in prodajali!**

In integracija? Povezovanje s papirno industrijo v Radečah je vsaj trenutno na mrtvi točki, razprave o vseh variantnih predlogih pa v teku. **Ne glede na izid teh razgovorov, si pri Aeru močno želijo povezovanja z industrijo, ki pomeni zanje osnovno surovino.** Takšna povezovanja so na vidiku.

Precej dela jih letos in naslednja leta čaka tudi na investicijskem področju. Letos bodo začeli z vsemi pripravljalnimi in drugimi deli za zgraditev večje proizvodne hale za grafiko v Čopovi ulici. Prav tako je v teku akcija za pridobitev skladiščnih prostorov. Načrt za zgraditev novih upravnih prostorov je zaenkrat postavljen na mrtvi tir. **Najprej proizvodnja, potem vse drugo. Takšno je opravilo, ki so ga sprejeli in ki ga bodo skušali uveljaviti letos in v naslednjem obdobju.**

M. B.

Uspešno v „Rogli"

Člani osnovne sindikalne organizacije pekarne ROGLA v Slovenskih Konjicah so na nedavnem občnem zboru z zadovoljstvom ugotovili, da je to podjetje v minulem letu doseglo dokaj pomembne uspehe. Razen kruha in nekaterih drugih pekovskih izdelkov se je zlasti uveljavilo z različnim pecivom, ki ga uspešno prodajajo v mnogih večjih okoliških krajih, z njim pa so prodrli celo v Ljubljano in tja do Kopra. Zvedeli smo namreč, da potrošniki v teh dveh in še nekaterih drugih večjih krajih zelo radi povpraševajejo po pecivu konjiške pekarne ROGLA, kar je seveda lepo priznanje temu kolektivu, ki šteje sedaj že okoli 70 zaposlenih. Če pomislimo, da so še pred poldrugim desetletjem imeli na seznamu zaposlenih le okoli 5 do 8 delavcev, je to vsekakor pomemben napredek. Med njimi je velika večina mladih delavcev in učencev, ki se učijo tega poklica.

Sicer pa so na občnem zboru z zadovoljstvom pozdravili predlog republiškega odbora sindikata delavcev storitvenih dejavnosti za sklenitev družbenega dogovora o delovnem času pekov. V večini pekarskih obratov namreč sedaj pečejo kruh v nočnih urah, kar je seveda dokaj utrudljivo. Ko bo dogovor sprejet, bodo delovni čas pomaknili nekoliko nazaj v večerne ure, potrošniki pa zato ne bodo prav v ničemer oškodovani. Konjiški peki pričakujejo, da bodo ta pomemben akt sprejeli v vseh pekarskih delovnih organizacijah in da ga bodo kasneje tudi v praksi izvajali.

HOTEL
merx

O IZOBRAZBI DIREKTORJEV

Po podatkih iz decembra 1970 so imeli direktorji v celjskih delovnih organizacijah zelo pisano izobrazbo. Procentualno pa prevladujejo tisti, ki so končali srednjo šolo. Primerjava med Celjem in Ljubljano kaže tole sliko:

	CELJE		LJUBLJANA	
	Število	Delež po izobrazbi	Število	Delež po izobrazbi
Skupaj	73	100 %	449	100 %
III. stopnja	—		11	2,4
visoka	19	26,0	217	48,3
višja	13	17,8	81	18,1
srednja	20	27,4	138	30,7
nepopolna srednja in poklicna	19	26,0	2	30,7
osnovna	2	2,7	—	0,5

Potemtakem ne drži, da je med direktorji mnogo delavcev z osnovno šolo. Vendar pa tabela kljub temu kaže na zanimive razlike v primeri z ljubljanskim direktorskim sestavom. In kako je s starostno strukturo direktorjev v celjskih delovnih organizacijah? Samo eden je star do 30 let, 32 jih ima od 31 do 45 let, 37 od 46 do 60 let, štirje pa so celo stari že nad 60 let. Mnogo močnejša bi morala biti tista skupina direktorjev, ki dosega starost od 31 do 45 let, vendar kaže, da reelekcija še vedno ni postala učinkovit sestavni del kadrovske politike.

Sorazmerno ugodna je — če jo ocenjujemo z milimi merili, izobrazba ostalih delavcev na vodilnih delovnih mestih v devetih gospodarskih vejah (industrija, kmetijstvo, gospodarstvo, gradbeništvo, promet, trgovina, gostinstvo, obrt in komunala). Med 227 »vodilnimi« jih ima 59 visoko in 64 višjo izobrazbo, 67 jih je končalo srednjo šolo, 37 pa jih je zadovoljnih z nepopolno srednjo. V gostinstvu in obrti ne premorejo niti enega vodilnega delavca z visoko izobrazbo, v kmetijstvu in gozdarstvu pa se le po eden lahko pohvali s tako diplomo. Gostinske delovne organizacije so lahko najmanj zadovoljne, saj na vodilnih delovnih mestih nihče nima celo višje izobrazbe. Najugodnejši izobrazbeni sestav imajo vodilni delavci v industriji in trgovini.

V gostinstvu je bil v decembru 1970 zaposlen 501 delavec. Med njimi jih je bilo 253 z osnovno šolo, 246 je bilo VK in KV delavcev ter delavcev s srednjo izobrazbo, 2 pa sta imela višjo šolo.

Celoviti podatki o stopnji strokovne izobrazbe zaposlenih v celjski občini (za leto 1968, 1969 in 1970) glede na formalno-pravno kvilifikacijo pa kažejo, da se je za desetinko poslabšal odstotek zaposlenih z visoko izobrazbo, stalno pa narašča število delavcev z višjo izobrazbo. Delež VK delavcev se postopoma zmanjšuje, kvilificiranih dviga, polkvalificiranih prav tako, v primeri z letom 1968 pa je padlo število nekvalificiranih delavcev.

Najzanimivejši in morda najzgovornejši so podatki o zaposlenih s srednjo izobrazbo: 11,6 %, 1969 — 12, 1 % in leta 1970 je bilo v sestavu vseh zaposlenih 12 % delavcev s srednjo strokovno izobrazbo. Prav pri teh kadrih najbolj izrazito zaostajamo za razvitejšimi deželami, kjer so v sestavi zaposlenih delavci s srednjo strokovno izobrazbo soudeleženi s 15 do 20 odstotki. Zaradi tega očitnega deficita so toliko bolj upravičene zahteve o povečanem strokovnem izobraževanju in o načrtnem, premišljenem urejanju razmer v srednjem šolstvu na celjskem območju. V naše gospodarstvo je nujen priliv kadrov s srednjo strokovno, poklicno, višjo in visoko izobrazbo. Samo na ta način bodo dobile možnosti za kakovostno preosnovo gospodarstva v celjski občini

In komentar k vsem navedenim številkam? Dati bi ga delovnih organizacijah, ko morali samoupravni organi v bodo razpravljali o družbenih dogovorih o uresničevanju bo. Gibanje je takole: 1968 — skupščinske resolucije o kadrovski politiki in o učinkovitejšem spodbujanju dopolnilnega ter izrednega izobraževanja.

Naši znanci

PISE: J. KRASOVEC

TONETOV STOIČNI MIR

Umirjenost in preudarnost, klobčič jeklenih živcev so za Toneta Masla kar pregovorne karakterne poteze. Kadar je časnik, ki ga je usmerjal, povzročil kakšno vzburljivost, je bil Tone navadno edini, ki ob poplavi reakcij, intervencij in protestov ni izgubil tal pod nogami. Kdo ve, kdaj si je pridobil izkušnjo, da je resnica odvisna tudi od zornih kotov.

»Počakajmo, fantje, da zazveni še druga plat zvona. Kadar eni trdijo, da nekaj ni res, boste našli najmanj toliko drugih, ki pravijo, da je.«

Zgodilo se je v času, ko se s potrpljenjem ljudi, polnih težav in nalog ni bilo dobro šaliti. Zanimivo, da je satira in hudomušna kritika bila dolga leta hudo preganjana divjad na časniških stranch. V tistem času je namreč vsega primanjkovalo, čeprav ni bilo več potrošniških kart in nakazil. Pa so si sicer dobromisleči sodelavci izmislili prvoaprilsko šalo o tem, kako bo po sklepu oblasti od 1. aprila dalje vse ceneje, predvsem pa živila. To, nekoliko robato potegavščino, je Tone spustil skozi tiskarske stroje ... in požel vihar. Moral je na raport na komite, precej postrani so ga gledali. Seveda pa ni povedal, kdo vse je botroval pri šali, najmanj pa to, da so bili zadaj taki, ki so bili za cene neposredno odgovorni. Celjski tednik je med bralci odjeknil. Ljudje so pač čutili, da časnik čuti z njihovimi nadlogami.

No, pa vam izide v mariborskem »Totem listu« naslednji šaljivi demanti: »Demantiramo novico, objavljeno v prvoaprilski številki Celjskega tednika, da se bo v Celju vse pocenilo. Po zanesljivih virih smo zvedeli, da se ni pocenilo prav nič, le m a s l u je padla cena.«

Tudi za to nelojalno časnikarsko novico se Tone Maslo ni zmenil kaj dosti.

Tone Maslo (na desni) s svojim »kolektivom« na izletu na celjskem starem gradu. Zadaj pokojni Tone Skok, kasnejši direktor, glavni in odgovorni urednik tednika ter radia, spredaj avtor zapisa o »našem znancu« — Tonetu Maslu.

TONE MASLO

Privzdignila ga je samo časnikarska nekolegialnost. Toda zanj so »božji mlini« še tisto leto namleli hlebec belega kruha. Še tisto leto je glavni odbor SZDL v Ljubljani proglasil »Celjski tednik« za najboljši lokalni časopis na Slovenskem. Zdaj se je Tone z upravičenostjo muzal vročekrvnim kritikom, ki bi ga bili zaradi tiste nedolžne prvoaprilske šale bili pripravljeni suspendirati.

In Tone je po tistem urejeval časnik še najmanj pet let, potem pa je krmilo prepustil mlajšim, sam pa nekaj časa vodil urad za informacije pri občinski skupščini. Dokler je bil on na tem mestu, novinarjem ni bilo težko priti do virov informacij. Je bil pač človek, ki je v novinarja zrasel postopoma, se vzpenjal s klina na klin, od začetka pri partizanskem »stenčasu«, do urejanja našega celjskega časnika.

Tone tudi danes ni odrezan od časnikarstva. Slovensko združenje lokalnih radijskih postaj in pokrajinskih listov je našlo v njem dragocenega sodelavca. Kot vodja tega biroja drži zaenkrat sedež tega združenja v Celju. Težko je namreč najti človeka, ki bi bil tako vitalen, ki bi bil dober gospodar ter poln časnikarskih izkušenj.

No, je bilo treba tolikega otepanja, češ, kaj je tega treba. Vsak človek živi svojo zgodbo. Tonetova ni niti malo dolgočasna.

KONEC

Bralci pišejo

TUDI DELOVNI INVALIDI OBDARJENI!

Naše člane z nizkimi invalidskimi pokojninami, za novo leto — o tem smo se pogovarjali na zadnji seji Društva telesnih invalidov v Celju. Kako zbrati finančna sredstva? O tem smo razmišljali in se odločili, da bodo požrtvovalni člani IO DTI začeli z nabiralno akcijo in obiskali nekatere gospodarske obrtnike na območju celjske občine.

Tovariša Strašek Vinko in Ogradi Franc, ki sta za to akcijo žrtvovala celo del svojega rednega dopusta, sta nam povedala, da sta pri svojem delu naletela na nepričakovano presenečenje. Večina privatnih obrtnikov je nabiralno akcijo z razumevanjem podprla in skoraj vsi, kjer sta odprla vrata in povedala namen zbiranja sredstev, so z voljo in celo s poudarkom — »invalidom smo pa vedno pripravljeni pomagati, kajti že danes ali jutri lahko postanemo tudi mi invalidi«, — prispevali svoj delež po svojih zmogljivostih.

Čutimo se dolžni, da se vsem, ki so nam kakorkoli pri naši akciji pomagali, javno zahvalimo v imenu vseh naših članov.

Z zbranimi sredstvi bomo obdarili 13 nepokretnih članov, 47 bolnih in ostarelih članov ter 86 otrok takšnih članov, ki živijo v zelo težkih življenjskih pogojih. Imamo primere, ko osebni dohodek ne dosega niti 200 dinarjev na člana družine.

Istočasno se iskreno in javno zahvaljujemo našim podpornim članom, ki nam s podporno članarino pri našem delu mnogo pomagajo in nas tako ne samo materialno, temveč tudi moralno spodbujajo in podpirajo. To so :Železarna štore, Pohištvo Celje, Zlatarna Celje, Metka Celje, Tkanina Celje, Kovinotehna, Celje, Tehnomercator Celje, LIK Savinja Celje, trgovsko podjetje Moda Celje in privatni obrtniki Flis Maks iz Arclina, Kuntarič Jože iz Vojnika, Pavič Stevo iz Celja in Žagar Friderik iz Teharij.

Vsem želimo pri njihovem delu mnogo delovnih uspehov in srečno novo leto.

P. S. V uredništvu smo prejeli to pismo že pred novim letom, vendar ga lahko šele danes objavljamo.

ŠE ENKRAT O IZPRAZNJENIH GUMAH

V vašem listu ste dne 14. septembra 1972 objavili prispevek bralca Draga Malinovskega iz Trbuarjeve ulice v Celju z naslovom »Slaba reklama za Lesnino«. Ker nismo odgovorili, je bil isti članek objavljen tri mesece kasneje, dne 17. 12. 1972 v Nedeljskem dnevniku pod naslovom »Nenavadna kazen za napačno parkiranje«. Dogodek, ki ga je avtor opisal, je prikazan enostransko, zato želimo, da objavite naš odgovor Dragu Malinovskemu.

Tovariš Malinovsky je zapisal: ... V Celju za kinom Union je parkirni prostor, kjer ima za svoja vozila rezervirano mesto tudi Lesnina. 30. avgusta sem ob 18. uri zvečer parkiral avtomobil na njihovo mesto, ker je bilo povsod zasedeno ...

Tovariš Malinovsky je sicer že pri vhodu v dvorišče spregledal prometni znak »PREPOVEDANO ZA VSA VOZILA« in napis, ki je del prometnega znaka »DOVOLJENO ZA NAJEMNIKE ZGRADBE«. — Pravilno pa je ugotovil, da je avto parkiral na prostoru, ki je označen kot manipulacijski prostor pred nakladalnimi in razkladalnimi vrati trgovine Lesnina, »kjer je bilo pač povsod zasedeno«! Ne vem, od kod tovarišu Malinovskemu misel, da smo potem, če so parkirni prostori zasedeni, pustiti avto kjerkoli? Naj še povem, da plačuje Lesnina za nakladalni prostor pred skladiščnimi vrati ustrezno najemnino. Ves promet z večjimi kosi pohištva, ki ga kupujejo stranke ali pa dovozi iz teh skladišč, se odvija prav preko tega prostora.

Tovariš Malinovsky potem močno pretirava, ko pravi, da ni preteklo niti deset minut, ko se je vrnil in da ni opazil nikjer nobenega vozila Lesnine, pač pa je bil presenečen, ko je opazil, da ima prazno prednjo in zadnjo gumo. Ob parkiranem vozilu smo ga čakali najmanj 15 minut in potem še v trgovini okoli pol ure. Medtem je prišel kamion s pohištvom, ki smo ga morali razkladati v Čuprijski ulici in kose nositi skozi vhod za stranke. Zaradi normalnega dela v trgovini si nismo mogli privoščiti tega, da bi zunaj ob vozilu stražil naš delavec in čakal, kdaj se bo tovariš Malinovsky odpeljal. Zato smo pravilno sklepali, da se bo kršitelj sam oglasil v trgovini, ko bo opazil izpuščeni gumi (poudarjam, da smo imeli pri roki tlačilko!. Tako se je tudi zgodilo. Tovariš Malinovsky nam je prišel sam povedat, ko se je vrnil k avtomobilu (zato tudi vemo, koliko časa je bil približno odsoten) in smo lahko predvideli, kdaj bo nakladalni prostor spet prost. Da mu pa potem nismo hoteli napolniti zračnic, pač pa smo mu ponudili tlačilko, si naj ne jemlje tako k srcu. Tudi mi si nismo mogli nič pomagati, ko smo s kamionom v prepolni Čuprijski ulici ovirali promet in kose pohištva nosili po stopnicah skozi vhod za stranke in skozi ves prodajni prostor v skladišče.

Za v bodoče vam bo najbrž koristil pravni poduk, ki smo ga dobili na postaji Ljudske milice v Celju:

1. Ob prijavi sodniku za prekrške bi vas lahko ta kaznoval z denarno kaznijo do 250 din (gre za dva prekrška)

2. Na stroške lastnika in njegovo odgovornost bi lahko poklicali ustrezno službo, da bi odstranila vozilo.

Toliko s pravne plati. In verjemite, drugič bomo tako tudi naredili.

Za Lesnino
JOŽE ZDOVC

PORINIL GA JE IZ AVTOBUSA

Prosim, da objavite tole pismo, ki sem ga poslal tudi avtoturističnemu podjetju Izletnik:

Dne 5. 12. 1972 sem prišel v Grižah na vaš avtobus ob 6.20, ki vozi na relaciji Prebold—Griže—Žalec—Celje, vozi pa ga tov. Ropotar.

Ko sem ga prosil in potisnil denar za vozovnico do Žalca, mi je odgovoril, da ne more vzeti, da jih ima že preveč in da naj izstopim in grem na avtobus, ki vozi na relaciji Zabukovica—Celje. Ker se mi je mudilo v službo in bi morda omenjeni avtobus zamudil, sem vztrajal. Postaji sta več kot pet minut narazen, zato nisem hotel izstopiti. Šofer je ugasil luči s pripombo, da bomo pač čakali, saj ima čas in da se mu nikamor ne mudi. Hotel je, da izstopim, z žaljivkami in pripombami pa mi je rekel, da sem nesramen in da si ne dam ničesar dopovedati. Jaz sem ga vprašal, ali je voznik javnega prometa ali ne, kar ni hotel slišati. Ker le nisem hotel izstopiti, je vstal in vrata odprl ter me prijel za roko in ramo, nakar me je potisnil iz avtobusa na cesto.

V avtobusu je bilo prostora še za najmanj deset stojišč. Izgovarjal se je, da ne sme imeti prepolnega avtobusa in da on ne bo plačeval kazni zaradi mene. Če bi pogledali samo avtobusa na relaciji Zabukovica—Štore in Zabukovica—Keramična Liboje, ki sta oba, zjutraj in ob 14.35 uri nazaj iz Žalca proti Zabukovici tako nabita, da se vrata komaj zapro, imata vsak več kot sto potnikov, bi verjetno drugače reagirali. Za dodatni avtobus prosimo že nekaj let. Ta naj bi peljal iz Zabukovice okrog 5.30. Za ta predlog pa nimate nobenega posluha.

Če bi zares prevažali samot toliko potnikov v vsakem avtobusu, kolikor je sedežev, bi morali imeti mnogo več avtobusov ali pa na vsakem avtobusu uslužbenca, da bi odvečne potnike porival iz avtobusa.

Prič imam dosti, če je potrebno. Podobnih primerov je bilo pri tem šoferju že več.

TOMINŠEK MAKS
Griže 68

IGRALA JE LIBOJSKA GODBA

Nič ne bom ovinkaril. Ko sem v petek, 8. 12. 1972 bral Novi tednik, mi je že na naslovni strani »padla« v oči nepravilnost. Namreč, v 49. številki Novega tednika sem prebral pod sliko na naslovni strani poleg ostalega tudi to, da je ob izročitvi nove pletilnice v tovarni nogavic Polzela sodelovala godba na pihala iz Zabukovice. To pa ni res. Na tej proslavi oziroma svečanosti je sodelovala Godba rudarjev in keramikov Svobode Liboje.

Nič me ne bi »podžgalo«, da bi se oglasil, če bi se to zgodilo prvič. Bi pač bil prepričan, da je posredi pomota. Vendar pa sem prepričan, da to ni, kajti v Novem tedniku je to že druga pomota v enem letu. Tudi v letošnji 28. številki je bil naveden podatek, da je ob občinskem prazniku žalske občine igrala v tako imenovani Gmajni pri Šeškem mostu godba na pihala iz Prebolda. No, tudi takrat je bila prizadeta godba iz Liboj, vendar se takrat nisem oglasil, ker sem pač bil prepričan, da je pomota.

Malo bi se povrnil na začetek. Pozabil sem vas opozoriti, da je tudi informacija lokalne radijske postaje Celje o sodelovanju zabukovške godbe v Polzeli nepravilna, saj je sodelovala že zgoraj omenjena godba.

V imenu godbe rudarjev in keramikov Svobode Liboje bi vas prosil, da morda opozorite ali pa prosite vaše novinarje, da bi le morda povprašali kdaj koga od godbenikov, od kod je godba, kajti verjamem, da vsi ne morejo vedeti vsega in ob vsakem času. Ne trdim, da novinar napiše članek po popolnoma svoji presoji, prepričan pa sem, da ne vpraša prave osebe. Na koncu vas pozdravljam in upam ter želim, da bi bile pomote v vašem in našem časopisu čim redkejše.

Za godbo rudarjev in keramikov Svobode Liboje, predsednik godbe
JOŽE JANČIČ

VODA PUŠČA

Kot vaš dolgoletni naročnik upam, da mi ne boste zamerili, če vam tudi jaz napišem nekaj vrstic. Zgodba je namreč iz Loke pri Žusmu. Ko sem pred dnevi obiskal svoj rojstni kraj, Loko pri Žusmu, sem se ustavil pri stavbi, v kateri je bila nekdaj kopitarna. Zraven je stala tudi žaga, katere pa seveda danes ni več. Lastnik tega pa je kmetijski kombinat Šentjur pri Celju. No, v tej bivši žagi stanuje upokojenka kombinata, Fanika Zeme, ki se mi je zelo potožila. Dejala mi je, da tu živi že od svojih mladih let in da je tu tudi delala vsa svoja leta. Nazadnje seveda pri kombinatu, potem pa se je upokojila. Vse bi še nekako šlo, ko bi ji le streho malo prekrili, da bi ji voda ne tekla v hišo. »Se kar bojim jesenskih dni in zime, ko moram na podstrešje znositi vso mogočo posodo. Bila sem tudi na podjetju in jih prosila, naj mi dajo vsaj nekaj opeke, da bom sama prekrila, pa še to nisem dosegla. Dokler sem jim lahko delala, so me še poznali, zdaj pa nič več.

Velikokrat berem v Novem tedniku, kako nekatera podjetja skrbijo za svoje upokojence, da jih za novo leto celo obdarijo. Saj jaz tega ne pričakujem in ne zahtevam! Ko bi mi le streho prekrili, da bi mi voda ne tekla v stanovanje! Če redno ne plačam stanarine, mi že pošljejo opomin.« Fanika mi je še rekla, da bi le prišel kak novinar, pa bi mu vse to povedala.

Upam, da bo kak vaš novinar prišel v Loko pri Žusmu in da se bo oglasil pri Faniki.
I. F.

MOJ MIKI

Vsak človek, posebno pa mladi ljudje, se kdaj pa kdaj v življenju naveže na kakšno žival. Prav tako, kot se mi navežemo na živali, pa se tudi živali na nas. Toda največkrat se taka prijateljstva nenavadno hitro končajo. To se je zgodilo tudi meni. Tudi jaz sem želela imeti kakšno žival — ali muco ali pa psička. Najprej sem bila bolj navdušena za psička, ker se mi je zelo priljubil sosedov psiček Piki. Imel je belo, dolgo dlako, kratke tačke in žive, črne očke. Ko je bil še mlad, je bil še posebno ljubek, ker je bil bel in puhast kakor kepica snega. Toda preden se je moja prva želja uresničila, se je zgodilo nekaj čisto nepričakovanega.

Bila sem stara pet let, ko je nekega dne mamica prinesla iz službe veliko, črno torbo. Postavila jo je na sredino sobe. Ko pa je mama iz sobe odšla, sem torbo začela radovedno opazovati. Ker se nisem mogla več premagovati, sem stopila k torbi in jo počasi odprla. Toda komaj sem zadrgo potegnila do konca, me je prestrašila črna stvarca, ki skočila iz torbe. Najprej sem muco le gledala, potem pa sem od veselja vzkliknila: »Muca, muca!« Toda muce že ni bilo več. Pozneje sva z mamico ugotovili, da se je skrila za divan. Končno sem po velikem trudu imela mucka v rokah. Premišljevala sem, kakšno ime bi mu dala. Sklenila sem, da bo kar Miki.

Miki je bil zelo živahen, nagajiv in bojevit maček. Znal se je igrati z vsem. Imel je gosto, črno dlako, ki je bila redkejša le nad očmi. Zelo rad je kotalil žogico po tleh in delal prevale. Njegove nagajivosti, smo se kmalu vsi navadili. Imel je smešno navado, da je zlezel s sprednjima nogama v copat in se potem vozil po sobi. Vse vragolije pa so se končale, ko je mama pripravljala meso ali če smo šli spat. Takrat je žalostno in presunljivo mijavkal. Miki pa je bil tudi pameten. Sprva nas je opazoval, kako odpiramo vrata in sčasoma jih je tudi sam poskusil odpreti. Skočil je na kljuko in vrata so se odprla. Kot sem omenila, je bil Miki tudi zelo bojevit. Kadar je imel moj brat čas, sta se tepla na tleh. Iz teh »bojev« je brat prinesel marsikatero prasko, ki dolgo ni izginila. Toda Miki je imel tudi prav nasprotne navade. Včasih se je ulegel na radio in tam dremal. Šalili smo se, da ima smisel za glasbo.

Toda ravno takrat, ko sem se najbolj navezala nanj, je nekega lepega majskega dopoldneva izginil. Ker sem bila še majhna, me je to še posebno pretreslo. Starši in brat so me tolažili z besedami, da se bo vrnil jutri, naslednji teden, mesec ..., toda Mikija ni bilo. Najprej sem le jokala in jokala. Potem pa sem se le potolažila in sprijaznila z edino mislijo. Ostal mi je le spomin na njegove gladke tačke, mehek kožušček in temne očke, iz katerih so vedno izžarevala razigranost in nagajivost.

Bilo je to moje prvo srečanje s pravim, resničnim svetom, polnim tegobe, žalosti ...

Simona Brenčič, 8. c.
I. osnovna šola, Celje

GOTOVELJSKI KRALJ

Dne 8. decembra sem šel na proizvodni okoliš Gotovlje s prošnjo, da bi prejel 50—60 starih tisočakov na račun oddanega mleka. Le štirje dnevi so manjkali do izplačila mleka. Lepo sem prosil tovariša Kralja, da mi nudi to posojilo. Toda ta mi je odločno odklonil, češ da akontacije na mleko ne daje. Dvignil sem klobuk, se zahvalil in odšel. Zanesljivo vem, da je tovariš Kralj dajal milijonska posojila na račun hmelja in živine. Posojila so dobivali takšni, ki so potem nesli denar iz Gotovelj v banko. Živim v kraju, kjer tovariš Kralj ni interesent. Mojemu sosedu je izjavil, da mu ta zaselek Stebovnik ne pomeni veliko. Imenovanega sem pred leti prosil za prevoz opeke iz Ložnice do Stebovnika, a mi je odločno odklonil. Že šest let gradim stanovanjsko hišo, ker stara že razpada. Pri vsej tej gradnji nisem prejel s strani zadruge nobene ugodnosti. Nič nimam proti njegovemu primku, ker se piše Kralj, toda on kraljuje in pomaga le bogatim, a revnih ne vidi. Ne zaveda pa se, da je v službi ljudstva.

Poznam pa upravnika proizvodnega okoliša, ki je nekemu svojemu kooperantu nudil pomoč, kot bi gradil zase. Omenil sem že, da živim v kraju, ki imenovanemu ni interesanten. Ilovico, ki jo nakopljem na domači njivi, lahko spretno uporabim za krpanje starih štedilnikov. V krajih s takšno zemljo ne more biti bogastva. Ob priliki, ko me je tovariš Kralj zadnjič tako nevljudno odslovil, sem se pogovarjal z nekim profesorjem, kateremu sem povedal svoje težave. Ta me je vprašal, zakaj nisem tovarišu Kralju povedal, da je on tam zaradi nas, kooperantov, nismo pa mi zaradi njega raztreseni na proizvodnem okolišu Gotovelj. Tega se zavedam sam, zavedajo pa se še mnogi drugi kooperanti, ki se bomo zaradi takšnega poslovanja pač primorani priključiti kakemu drugemu proizvodnemu okolišu.

Dobrine NOB bodo še ostale, a borci odhajajo. Redka je številka časopisa TV 15, kjer ne bi bila osmrtnica borca, ki ni dopolnil 50. leto starosti. Prav istega dne, ko sem bil v Gotovljah, je v Beogradu potekal sklepni del tretje seje konference ZK Jugoslavije. Prenos Titovega govora, ki ga je imel tisti dan, sem poslušal po radiu ob 7. uri in 30 minut zvečer.

Predsednik Tito je med drugim odločno dejal: »Imamo još ljudi koje bi trebalo izbaciti.«

Ob tem sem se globoko zamislil in menim, da se bo ob objavi tega članka zamislil še kdo drug.

Dražnik Franc,
Podkraj 11, Žalec

SE BO NT PODRAŽIL?

Kot naročnica se vam spet oglašam. Vaš tednik moram pohvaliti in sem z njim zelo zadovoljna. Vsak teden prinaša veliko zanimivosti iz naših krajev. Včasih pa pogrešam novosti s celjske tržnice. Ne strinjam pa se s predlogom, kot ga je napisal pred kratkim nek bralec iz Celja, da bi tednik izhajal dvakrat tedensko. Tiskarskega škrata pa pošteno primite za ušesa, da ne bo več delal napak. Nekaj me še zanima. Vsi časopisi so se podražili, le tednik še ne. Se bo z novim letom tudi NT podražil?

Ker se že to leto izteka h koncu, vam v novem letu želim zdravja in veliko delovnih uspehov pri vašem nadaljnjem delu.

HILDA LOKOVŠEK,
Šentjur

Odgovor: Najboljše želje tudi vam. Da bi se še večkrat oglasili s kakšnim prijetnim pismom. NT pa se zaenkrat še ne bo podražil. Lepo, mar ne?

Bralci pišejo

POJASNILO

Kot sem že obljubila, se oglašam o rešeni zadevi pod šifro Gorenje garancija.

S podjetjem gospodinjske opreme Gorenje Velenje smo sklenili poravnavo še pred vašo objavo mojega članka. Tako mi je Gorenje na podlagi izvensodne poravnave izplačalo del škode, ki sem jo utrpela zaradi napake na pralnem stroju.

Zato informacija o neporavnani škodi ni bila več aktualna, ker je članek izšel en mesec kasneje, oziroma sem dobila denar nekaj dni pred objavo članka.

ZOFKA VOLER,
Slovenske Konjice

ZAHVALA

Moj sin, Jakob Leskovšek, je zaposlen v Železarni Štore. Sindikalna podružnica železarne je podarila otrokom delavcev ob novem letu pakete s slaščicami. Kot stari oče se v imenu vnuka zahvaljujem, prav tako tudi v imenu vseh, ki so za svoje malčke dobili tako lepe pakete. Iskrena zahvala torej sindikalni podružnici Železarne Štore, predsedniku delavskega sveta ter vsem, ki so darila pripravljali. Vsem pa želim tudi srečno in uspešno novo leto.

JAKOB LESKOVŠEK, st.
LESIČNO 63

ZAHVALA

Na veliko presenečenje in nam v veselje smo tudi upokojenci Tovarne nogavic Polzela zvedeli, da bomo za dan republike, to je 29. november, povabljeni v tovarno na proslavo in otvoritev nove pletilnice. Bilo je lepo, saj smo imeli kaj videti, kar so naredili v nekaj letih. Ne morem vam popisati kako sem bila ginjena, ko so nas tako lepo sprejeli in pogostili.

Najlepša hvala vodstvu Tovarne nogavic in vsem, ki so pomagali, pa tudi godbi in pevcem, ki so tako igrali in peli, da je marsikoga ganilo do solz, druge pa razvedrilo, da so se počutili zopet pomlajene. Bilo je veselo snidenje vseh starih delavcev.

Za novo leto vam želim še veliko uspehov pri delu.

UPOKOJENKA TOVARNE NOGAVIC, POLZELA

KOZJANSKI KRIŽ

Kritika Jožeta Perčiča, objavljena v Novem tedniku 7. 12. 1973 zahteva odgovor.

Njegovo podrobno razčlenjevanje o trpljenju v teh krajih med vojno in o sedanjem težkem položaju teh prebivalcev je popolnoma odveč, ker smo sami spoznali krutost druge svetovne vojne, dobro pa nam je kot Kozjancem poznan položaj naših ljudi teh zaostalih krajev. Zavedamo se, kakšnega pomena bi bila za te odročne vasi makadamska cesta. Nismo proti njej in prizadevanja, da si tudi te vasi izboljšajo svoje življenje, moramo podpirati.

Ne moremo pa se strinjati s tem, da bi predvidena makadamska cesta zamenjala dosedanjo cesto Slivnica — Prevorje — Kozje in temu je bila namenjena naša kritika, ki jo napada Jože Perčič. Poudariti moramo, da smo bili priča izjavam (po sestanku v Ljubljani), da bo zaradi ovinkov in plazov nova makadamska cesta nadomestila našo.

Tudi na Kozjanskem so krajevne skupnosti in družbeno politične organizacije, ki so glavne usmerjevalke celotnega napredka na svojem področju. Če so že bili trije interesenti pri Jožetu Brileju in so sklepali o gradnji nove ceste, bi vsekakor bilo prav, da bi vsaj po sestanku o tem seznanili krajevne skupnosti.

Ponovno poudarjamo, da pet krajevnih skupnosti podpisnic omenjene kritike, ne nasprotuje gradnji tega odseka makadamske ceste, saj ta cesta po uradnih izjavah ne bo nadomestila sedanje ceste Slivnica — Kozje. Zaradi tega je tudi Perčičevo sklicevanje na protiakcijo in na to, da je »tistih, ki vodijo protiakcijo, zelo malo«, brez vsake podlage. Jože Perčič mora vedeti — verjetno je v kritiki to prezrl — da je kritiko podpisalo pet krajevnih skupnosti, ki imajo tudi pravico neposredno odločati pri zadovoljevanju skupnih potreb občanov.

Verjetno tudi ne ve, da je 312 delavcev, ki se vsak dan vozijo po tej cesti v službo, zahtevalo, da se uredi ta cesta.

Popolnoma enostranska in skrajno nelogična je Perčičeva trditev, da bi pomenil »kozjanski križ« velik napredek za Kozjansko. Res je, veliko bi pomenil, toda ne tako, kot ga sedaj načrtujejo. Na Planino bi modernizirali ceste kar s štirih strani, tako pomembna in najbolj prometna cesta Slivnica — Kozje — Podsreda pa bi čisto izpadla iz programa, ki je najbolj pomembna za razvoj Kozjanskega.

Odbor za ureditev kozjanske ceste,
JOŽE NOVAK

O KRIVIČNO PODELJENI ŠTIPENDIJI

Ponovno vam pišem. K temu me je vzpodbudil dogodek, ki verjetno ni osamljen.

Vsi vemo, da se večkrat zgodi, da dobijo štipendije dijaki iz dobro situiranih družin, torej tisti, kateri jih sploh niso potrebni. In ker le-ti »ne morejo porabiti vsega denarja«, ga vlagajo na knjižico, torej varčujejo. S tem pa izkoriščajo vso našo družbo. Koliko pa stoji ob strani dijakov - prosilcev štipendij iz družin s podpoprečnimi osebnimi dohodki? To marsikdo ve, vendar se v tem pogledu do sedaj še ni ničesar ukrenilo. Morda bo kaj v bodoče bolje.

Pred nekaj dnevi sem bila na pošti v svojem kraju in imela srečo, da sem prisostvovala nenavadnemu dogodku. Dijakinja 1. letnika gimnazije se je z upravnico pošte posvetovala glede vlaganja denarja, ker bi rada varčevala. Vendar, ker še ni polnoletna, je dobila nasvet, da naj pride z materjo, ker kasneje ne bo mogla sama dvigniti denarja. No, to je še vse v redu in prav. Vendar, če poznamo, to družino — dobro situirano, ki ji ničesar ne manjka, pa dekle dobiva pomoč iz republiškega sklada in sedaj varčuje, lahko vidite, da je prav malo potrebna pomoči, če lahko varčuje. Solanje je drago in če pogledamo dijake iz družin z nižjimi osebnimi dohodki brez štipendije ..., Ob tem razmišljanju ostanem skoraj brez besed. Kako je v današnjem času mogoče kaj takega dopustiti? So mar res štipendije samo za bogate? Bo ZK v tem pogledu ukrepala? To je vendar dolžnost vsakogar, da pove javnosti vse tisto, kar ni prav in da se ukrepa. Teži me ta krivica, pa ne iz nevoščljivosti, ker sama nisem dobila štipendije, temveč da nekdo prosi za pomoč pri študiju in si potem na nepošten način privarčuje več denarja. Pomislimo, da so štiri leta dolga in verjetno bo še s študijem nato še nadaljevala. Koliko denarja si bo lahko tako privarčevala? Kdo drug pa zaradi tega, ker nima nobene podpore, težko napreduje, oziroma sploh ne more obiskovati srednje šole, temveč se mora zadovoljiti s poklicem, ki mu ne prinaša sreče.

Mar ne bi v takih primerih odvzeli štipendije? Čutila sem se dolžna to napisati. Ali bo kdo, ki bo lahko posredoval v tem in podobnih primerih? Ali pa bo ostalo enako? Prosim za vaše mnenje!

R. K., Celje

Odgovor: V takih in podobnih primerih lahko na konkretno opozorilo edinole posreduje tisti samoupravni organ, ki je krivično podelil štipendijo. Kolikor nam je znano, dobijo prosilci štipendijo republiške izobraževalne skupnosti pod določenimi pogoji (med njimi je materialni cenzus). Če jih ne izpolnjuje, tedaj štipendije ne dobi, razen če je seveda prosilec navedel lažne podatke. Znano pa nam je tudi, da so v zadnjih mesecih nekatere štipendije neizkoriščene (v delovnih organizacijah in v občinskih skladih).

PROBLEM NAŠIH CEST

Ker redno zasledujem članke Jožeta Perčiča v NT, sem v zadnjem članku postala tudi jaz ogorčena. Kako more Jože Perčič trditi, da je cesta Slivnica — Košnica — Prevorje zgrešeno projektirana ter da povzroča gospodarsko škodo. Kaj se on ne zaveda, da je tudi on doma v hribih Kozjanskega? Kako more garantirati, da tudi na novi cesti Planina — Loke— Ledinšca ne bo nekoč ogrožalo gospodarstvo. »Tisti, ki je projektiral to našo cesto, je pač izbral projekt, ki je najbolj ustrezal najkrajši povezavi Kozje — Celje in mi se sedaj borimo, da se cesta asfaltira. Mi nismo proti makadamski cesti Planina — Loke — Ledišca, saj vemo, da jo ta predel Kozjanskega potrebuje, ampak potrebno je, da se čimprej asfaltira cesta Slivnica — Košnica — Prevorje — Kozje, saj je to najbližja povezava za Zagreb — Kozje — Celje. Vendar gre človeku na živce to junaško tolčenje po prsih, češ kaj je vse dožívela Planina med vojno. Mi vemo, da je. In tudi vemo, da cela Slovenija, cela Jugoslavija. Tudi na Prevorju niso imeli »nebeškega raja« Prej bi človek rekel, da je bil »peklenski«, a se ne hvalim na ta račun. Tudi tukaj je bilo požgano, ljudje pa odpeljani v taborišča (med njimi tudi otroci). Med našimi ljudmi je bilo mnogo partizanov-borcev. Pa se ne opiramo na ta čas. Vemo, da je takrat bilo hudo in težko vsakemu človeku. In vemo, da so ljudje in kraji, ki jim je vojna pustila še večje rane, a tega ne dajejo na veliki zvon. Mislim, da je skrajni čas, da stopimo na lastne noge in vojne čase ohranimo kot spomin na moreče sanje ter lep spomin na vse padle tovariše. Je že čas da kar gradimo, sami zgradimo. Zato bodimo tovariš Perčič, iskreni, vi se borite za svojo makadamsko cesto, a mi za asfaltirano. In bi bilo brez pomena komurkoli metati polena pod noge. Upam, da nam želite skorajšnjo otvoritev asfaltirane ceste Slivnica — Košnica — Prevorje, kakor tudi mi vam nove makadamske ceste Planina — Loke — Ledinšca.

Regina Novak,
Prevorje

ČUDEN SNEG

Dne 14. 12. 1972 ob 7.12 sem kot vsak dan čakala na avtobus v Stanetovi ulici pred Večerom. Da bi si krajšala čas, sem brala Večer, ki je v izložbenem oknu. Nenadoma sem opazila, da nekaj pada z neba. Starejša ženska je dejala: »Najbrž bo sneg!« Ni mi šlo v račun: megla in sneg? Pogledala sem proti nebu. Opazila sem žensko, ki je »pridno« stresala cunjo za prah. Večje kosmiče, ki se niso hotel ločiti od cunje, je ženska prijela z roko in jih se veda spustila skozi okno. Veter jih je lahno pozibaval, končno pa je pristal na krajcu klobuka nekega možaka.

Kaj pravite vi k temu — snegu?

Suzana iz Celja

KAKO PROTI GRIPI

Spet je tu epidemija gripe, ki se je vsi bojimo. Seveda je tudi cepljenje tu, ampak jaz sem se lani po cepljenju približno tri tedne tako slabo počutila, da sem sklenila, da ne grem nikdar več na cepljenje. Premišljujem pa zakaj nihče ne pogrunta nekak ščitnik za nos in usta, iz kakega lahkega materiala, ki bi bil čedno narejen in bi ga človek nataknil, ko bi šel med ljudi. S tem bi odpadlo cepljenje, po katerem se človek slabo počuti in v katerega vloži tudi zdravstvo veliko časa, truda in denarja. Mislim — če bi bil ščitnik estetsko izdelan, morda prozoren in če človeka ne bi oviral pri dihanju in govorjenju, da bi ne bilo nič smešno, če bi ga nosili v času epidemije in bi bili tako brez skrbi za zdravje.

Imam prav?

Milka Zajc,
Celje

MOJA LJUBEZENSKA ZGODBA

»Torej, jutri ob 11. uri na postaji?« reče ob slovesu.

»Da, samo prosim, bodi točen. Avtobus odpelje ob 11.10. uri. Z ostalimi je dogovorjeno,« mu odgovorim in ko odhaja, dolgo strmim za njim. Toplo mi je ob pogledu nanj.

Obljubil je, da bova skupaj silvestrovala, a v meni se poraja čudna slutnja, da ga ne bo. Počasi se je oddaljil in ne morem ga več videti.

Ležim in nikakor ne morem zaspati. Mislim o njem, ki mi je zelo drag. V svoji domišljiji išče v ljudeh nekaj, kar ne obstoja. Iluzije. Že delam načrte, kako zelo bo prijetno v majhni planinski koči, ob svetlobi sveč, nežni glasbi ... Vse to in — on. Vidim se, kako mi voščí srečo v novem letu, kako me poljubi in končno zaspim.

Zbudim se zelo zgodaj in začnem pripravljati vse potrebno za tridnevno bivanje v precej oddaljeni planinski koči. Ko je vse pripravljeno, sedem in si prižgem cigareto. Ne vem zakaj, a strah me je. Ali bo sploh vse tako zelo lepo, kakor si želim?

Dušan in Branka bosta zagotovo prišla. Vedno nasmejana zaljubljenca Romana in Damjan, malce zadržana Marija in Ivko. Vsi bodo prišli. Njegovo čudno vedenje me je zmedlo. Ne vem, zakaj, a zdi se mi, da njega ne bo. Mar mi ni obljubil, da bova skupaj silvestrovala le zaradi tega, da se je laže izgovoril? Tako mu ne bi bilo treba pojasnjevati vse stvari. Vedel je, kako zelo sem navezana nanj, da ga spoštujem in da mi je dragocen prijatelj. Vedela sem, da je zaljubljen vame in da sem ga vselej grobo odklanjala, ker sem se bala, da me bo, ko bo vedel za mojo iskreno ljubezen, zapustil. Zdaj mi je žal, zaradi vsega, a poti nazaj ni. Pogledam na uro. »Oh, kako sem že pozna,« si rečem in se hitro oblačim.

Stojim na postaji in pogledujem na uro. Vsi so prišli, razen ... Torej so bile moje slutnje pravilne. Želela sem, da se motim, a v trenutku globoke bolečine sem spoznala, da se nisem motila. Prijatelji so me gledali z vprašujočimi pogledi, jaz pa sem se prisiljeno smehljala, mimogrede povedala neko šalo in vsi smo se smejali ...

Smejim se, a najraje bi kričala. Da, kričala bi, da sem sama, zapuščena ... Ivko stopi k meni in mi stisne v roko list papirja. Nič ne reče. Tudi jaz molčim. Berem: »Draga. Oprosti, ker ti bom pokvaril praznovanje. Rad bi ti povedal, kako zelo te ljubim, da enostavno ne morem več vzdržati v tvoji bližini. Ne bi mogel še enkrat prenesti tvojega zadržanega vedenja. Želim ti srečno novo leto in te prosim, ne obsojaj me.« Nemo stojim in v rokah držim majhen listek, ki mi je tako zelo drag, na njem je napisano nekaj tako zelo lepega, nekaj, kar se tako dolgo želela slišati in zdaj mi piše, da me ljubi. Od sreče sem onemela in preteklo je precej trenutkov, preden sem se začela zavedati svojega okolja. Pogledala sem na uro. Še pet minut je bilo do odhoda avtobusa. Hitro sem se odločila. »Pojdite naprej, pridem z naslednjim avtobusom. Počakajte me v dolini«, je bilo vse, kar sem utegnila reči. Tekla sem po ledeni cesti in zdelo se mi je, da pot do njegovega stanovanja ni bila nikoli tako zelo dolga. Opazila sem nekoga, ki mi je tekel nasproti. Ko se mi je približal, sem ga spoznala. »Oprosti mi,« je rekel in skupaj sva tekla nazaj na postajo.

Vstopila sva in najini prijatelji so naju z zanimanjem gledali. Sedla vsa na zadnja sedeža. Po dolgi vožnji, ki je bila zelo prijetna, smo prispeli na cilj.

Hoja navkreber, teža prtljage, globok sneg, premraženi udje, nas niso motili. Veseli in hkrati srečni smo bili. Kakor velika družina. Pozno popoldne smo ugledali pred seboj planinsko kočo. Mokri in premraženi smo sedli za kmečko peč.

Ko smo se ogreli in preoblekli ter pripravili večerjo, smo plesali. Magnetofon je kar naprej igral.

Plesala sva in pozabila na vse ostale. Glavo sem naslonila na njegovo ramo in poslušala glasbo ... »oprosti draga, če sem bil grob s teboj ... vse to je bilo le zaradi moje goreče ljubezni ..«

Čutila sem njegove nežne roke in še tesneje sem se privila k njemu. Nežni prstje so se poigravali z mojimi lasmi. Dvignil mi je glavo in v medli svetlobi sveč sva si zrla v oči. Čutila sem, da se je ustavil čas. Poljubil me je. S tem poljubom mi je povedal prav vse.

Nekdo je upihnil svečo. Pok zamaška na steklenici šampanjca je napovedal polnoč. V temi smo si nazdravljali.

»Draga, naj to ne bo najino zadnje novo leto. Naj bodo vsa nova leta le najina«, je rekel in zdelo se mi je, da so besede izrečene prav iz srca.

Nisem mogla verjeti, da je to resnica, da niso le lepe, sladke sanje. Njegov poljub in z njim izražena ljubezen me je prepričal, da je tako zelo lepo ljubiti in biti ljubljen.

Danilo se je že in mi smo nazdravljali prebujajočemu dnevu, redkim snežinkam, nazdravljali smo naši sreči ...

ANGELCA DROBNE

O IZIDU REFERENDUMA

Prizadevanja vseh, ki so bili kakorkoli udeleženi v zvezi z referendumom za združitev skupnosti delavskega in kmečkega zavarovanja in za izenačitev pravic iz zdravstvenega varstva med delavci in kmeti na celjskem območju — so obrodila zadovoljive rezultate.

Z večinsko udeležbo na glasovalnih mestih po krajevnih skupnostih in delovnih organizacijah so zavarovanci delavci, kmetje, upokojenci, s svojo opredelitvijo za združitev obeh zavarovanj, uresničili večletno težnjo po enotni skupnosti zdravstvenega zavarovanja delavcev ni kmetov in po enakih pravicah iz zdravstvenega varstva med obema skupinama zavarovancev.

S to opredelitvijo je bila uresničena ena od pomembnih nalog tretje konference ZKS o odpravljanju socialnih razlik na področju zdravstvenega varstva. Uspešna izvedba referenduma je dokaz zrelosti, enotnosti in socialistične usmerjenosti delovnih ljudi pri uresničevanju samoupravljanja.

Zdaj, ko je končana ena najbolj pomembnih, družbeno-političnih akcij v zadnjem času in ko se veselimo njenih pozitivnih rezultatov, ne smemo pozabiti vseh tistih imenovanih in neimenovanih sodelavcev, ki so v kakršnikoli obliki sodelovanja pripomogli k uspehu referenduma.

Štejemo za prijetno dolžnost, da se v našem imenu in v imenu regionalne komisije za izvedbo referenduma zahvalimo vsem občinskim štabom za izvedbo referenduma na območju vseh 9 občin v okviru skupnosti zdravstvenega zavarovanja delavcev in kmetov Celja, vsem zavarovancem delavcem in kmetom, za visoko zavest pri glasovanju, vsem političnim organizacijam na območju skupnosti, zlasti organizacijam SZDL in sindikatom ter organizacijam ZKS, kakor tudi vsem samoupravnim organom skupnosti zdravstvenega zavarovanja delavcev in kmetov,delavcem Komunalnega zavoda za socialno zavarovanje Celje, delavcem v upravah občinskih skupščin, zdravstvenim delavcem in vsem drugim, ki so sodelovali pri referendumu, vsem glasovalnim odborom po krajevnih skupnostih, delovnim organizacijam, kakor tudi vsem ostalim, ki so kakorkoli pomagali pri izvedbi referenduma — za požrtvovalnost in napore, ki so jih vložili v priprave za referendum in za njegovo uspešno izvedbo.

Hkrati se zahvaljujemo RTV in tisku ter lokalnim radijskim postajam, ki so pomagali pri poročanju o poteku priprav in o poteku referenduma.

Rezultati referenduma so nam dokazali, da imamo pri naših občanih politični kapital in solidarnostno zavest, s čimer se lahko ponašamo pred vsemi drugimi deželami. Izid referenduma in odločitev zavarovancev o izenažitvi pravic med delavci in kmeti je dejanje, ki bo ostalo svetli vzgled solidarnosti zapisan v zgodovini samoupravljanja v naši socialistični družbi.

Regionalni štab za izvedbo referenduma o združitvi delavskega in kmečkega zavarovanja na območju celjske skupnosti zdravstvenega zavarovanja.

Intervju

ODLOČATI, ZNATI, VEDETI

Predsednik osnovne organizacije sindikata v laški »Volni«, EDI DETIČEK, se po dveh letih predsednikovanja bliža koncu svojega predsedniškega mandata. Ne glede na to, ali bo v prihodnje še na čelu organizacije, razmišljanj o tem, kaj čaka organizacijo v letošnjem letu, ni opustil. Zato sva v pogovoru raje usmerila pogled v leto, ki smo ga s temi nekaj dnevi začeli.

NOVI TEDNIK: **Predsedstvo sindikata občine Laško je nedavno analiziralo položaj, v katerem se bo gospodarstvo v občini našlo ob novih predpisih za stabilizacijo. Kaže, da bo imela »Volna« kar precej težav okoli likvidnosti, oziroma pri realizaciji ustvarjene in prodane proizvodnje?**

EDI DETIČEK: Razmere niso rožnate. Tekstilci smo glede novih predpisov lahko v skrbeh, ker je recimo pri prodaji blaga konfekcijski industriji doslej veljal plačilni rok za dobavljeno blago 90 dni. Zdaj pa je to najdaljši rok, ki ga nov stabilizacijski ukrep dovoljuje brez večje škode za podjetje. V sindikatu se bomo zavzemali, da bi bil ta rok skrajšan, ker bo sicer likvidnost, če bi šlo le za nekaj dni zamude, vedno v vprašanju. To, da smo imeli v prvih devetih mesecih 62 odstotkov nepokrite realizacije, nam dokazuje, da bomo morali še bolj rigorozno izterjavati dolgove in pri nadaljnjih poslih tudi vedeti, s kom sklepamo poslovne stike.

NOVI TEDNIK: **Kako ste se v vašem kolektivu vključili v občo akcijo varčevanja?**

EDI DETIČEK: Varčevanje se je pri nas ukoreninilo že v letih sanacije podjetja. Tu moramo samo vzdržati sedanji tok, kar nam sistem obračunavanja neposrednih stroškov omogoča.

NOVI TEDNIK: **Kaj pa akcija varčevanja med delavci z vlaganjem dela osebnih dohodkov na hranilne knjižice?**

EDI DETIČEK: Kolektiv »Volne« je med podpisniki družbenega sporazuma o novih temeljih stanovanjske politike. Priznati moramo, da smo stanovanjski izgradnji, razen kar zadeva dosedanjih 4 % namenjenih sredstev, malo storili. Več se ni dalo. Podjetje, ki je bilo v sanaciji je komaj zmoglo bremena, da so zaposleni ohranili vir dohodka, čeravno ne kdo ve kako vabljivega.

NOVI TEDNIK: **V kolektivu imate urejeno družbeno prehrano. Je pri vas več primerov, da del zaposlenih ni deležen prispevka, ki ga daje podjetje?**

EDI DETIČEK: Pri 470 poslenih redno prejema topli obrok okoli 320 do 340 delavcev. Ker smo ženski kolektiv, je precej visok bolniški stalež, stalež dopustov in drugih izostankov. Lahko rečem, da velika večina uživa svoj delež namenjen za družbeno prehrano. Le nekaj jih je, ki te ugodnosti ne koristijo, toda mislim, da čisto brez pravega vzroka.

NOVI TEDNIK: **Brez znanja osnov družbeno-ekonomskih prvin ni pravega samoupravnega odločanja. Imate s tem v zvezi kakšne načrte?**

EDI DETIČEK: No, pri nas glede tega že sedaj ni bilo težav. Ekonomsko in družbeno-politično izobraževanje članov samoupravnih organov in tudi sindikalnih delavcev pa bo seveda treba še okrepiti, vsebinsko in metodično. Odločati in vedeti je dvoje nerazdružljivih reči v samoupravni praksi. Veliko vlogo pa bo moral opraviti v tej smeri predvsem sindikat, tako pri izobraževanju, informiranju in političnem vsklajevanju stališč in interesov kolektiva. Vsekakor bolj kot doslej.

J. Kr.

obrazi

JANKO POKLIČ

Običajno se v tejle rubriki srečamo z obrazom kakšnega zaslužnega moža ali žene, ki praznuje takšno ali drugačno obletnico, s človekom, ki ga pozna dokaj širok krog ljudi ali pa s človekom, ki pač zasluži, da ga predstavimo v našem časniku. JANKO POKLIČ ne praznuje trenutno nobenega jubileja, še najmanj pa »visoki življenjski jubilej,« saj je star šele 28 let. Pa vseeno smo si ga vzeli za »starčo«, da ga našim bralcem predstavimo, čeprav ne verjamemo, da ga pozna ravno malo ljudi.

Ko ga ima takole človek pred sabo bolj kot ne skrčene postave, plavih valovitih las in sivih mirnih oči, sploh ne bi mogel pomisliti, da je lahko tak človek inšpektor, pa še sanitarni povrhu in sicer pri celjski občinski skupščini. Spričo spoštljivosti, ki se skriva za nazivom »inšpektor«, pa še zlasti ne. Pa vendar je ta mladenič človek, ki se bori proti nesnagi, ki dostikrat strogo ukrepa proti ljudem, ki so malomarni in ne spoštujejo niti tistega, česar so sami najbolj potrebni — snage in čistoče. Rad bi, da bi se izboljšalo naše celjsko ozračje, da bi se zbistrile umazane vode in vesel je, če je uspel, da so se izboljšali življenjski pogoji kakšne družine ali soseske.

Nič »inšpektorskega« ni v njem, kajti Janko Poklič je v glavnem vesel, nikoli jezen fant, saj za to nima časa. Službo opravlja z zadovoljstvom, razživi se pa tudi zvečer pri pevskem zboru. Da, to pa je druga plat njegovega delovanja. Poje pri mešanem pevskem zboru »Fr. Prešeren«. Še več. Celo predsednik zbora je. Zbora, ki je ravno v lanskem letu dosegel svoj največji uspeh. Pevec ni postal slučajno, saj ga je petje in igranje na harmoniko »preganjalo« že v osnovni šoli v Vitanju, od koder je Janko doma. Kot predsednik zbora, predvsem pa kot pevec, si želi, da bi čimveč ljudi pelo organizirano, ne samo v gostilnah. Da bi imeli ljudje nasplošno še več »posluha« za kulturo. Želi si, da bi se v kulturne skupine vključevalo še več njegovih vrstnikov, se pravi mladine, da bi si mladina pri petju (to pa zveni že po sanitarniško) očistila duha in osvežila misli za lažje premagovanje vsakodnevnih delovnih naporov.

Tak je Janko Poklič, sanitarni inšpektor, pevec, suh, plavolas in nikoli jezen.

turizem

Turistično informacijski urad v Laškem, pomembna postojanka za celotno turistično dogajanje v tem znanem zdraviliškem in turističnem mestu.

18 MILIJONOV POTNIKOV

DOBRO DELO CELJSKEGA IZLETNIKA — POMEMBEN KORAK V MEDSEBOJNEM SODELOVANJU

Izletnik kot glavni nosilec turističnega dogajanja na našem območju je lansko poslovanje zaključil z lepimi rezultati. Čeprav končni še niso znani, dajejo že desetmesečni slutiti, da gre za močna prizadevanja na širokem polju njihovega dela.

V desetih mesecih lani je podjetje ustvarilo več kot 5 milijard starih dinarjev celotnega dohodka ali za skoraj celo milijardo več kot v istem razdobju 1971. leta. V tem razdobju so dosegli 821 milijonov starih dinarjev ostanka dohodka in amortizacije, kar je spet za okoli 20 odstotkov več kot v letu dni prej.

Uspehi so vredni toliko večje pozornosti predvsem zaradi tega, ker se je kolektiv srečeval z mnogimi problemi in številnimi podražitvami reprodukcijskega materiala, s povečanjem zavarovalnih premij, s slabo letno turistično sezono itd. Ustvarjena sredstva za reprodukcijo je podjetje porabilo za odplačevanje dolgov in za nabavo novih osnovnih sredstev, predvsem opreme. V desetih mesecih so plačali 560 milijonov starih dinarjev dolga in porabili okoli 260 milijonov za nabavo osnovnih sredstev. Sicer pa je znašala skupna vrednost nabavljenih osnovnih sredstev 1,3 milijarde starih dinarjev. Tako so med drugim nabavili 34 novih avtobusov!

Kolektiv Izletnika pa je tudi sicer šel v korak s časom in s težnjami po uveljavitvi najrazličnejših oblik povezovanja z drugimi podjetji. Na tej osnovi se je pridružil večini avtoturističnih podjetji v Sloveniji ter podpisal sporazum o sodelovanju. Tako so v okviru sporazuma ustanovili več odborov iz posameznih dejavnosti podjetja, ki bodo skušali ugotoviti, kje in kako racionalizirati poslovanje.

Razveseljiv je podatek, da se udeležba Izletnika v slovenskem avtobusnem prometu nenehno veča. V desetih mesecih lani je 138 vozil prevozilo skupaj 9,069.799 km (za 18 odstotkov več kot v istem razdobju 1971. leta) ter prepeljalo 17,831.000 potnikov ali za 14,3 odstotka več.

Prometna služba bo v okviru slovenskega sporazuma v prihodnje svoje delo močno racionalizirala, hkrati s tem pa stojijo pred vprašanjem obnove tehničnih delavnic. Na dosedanjih prostorih ne pride v poštev nobena razširitev delavnic, zato čakajo kolektiv težke naloge pri iskanju novih rešitev in nove lokacije.

Gostinski sektor je lani na splošno zabeležil slabše rezultate kot leto dni prej. Pri enakem številu ležišč (232 postelj) je imel za okoli 10 odstotkov manj nočitev kot 1971. leta. Število gostov pa je bilo kar za 25 odstotkov manjše kot leto dni prej. Zlasti velik padec v številu nočitev so imeli na Golteh, zato pa je hotel Celeia dobro posloval. Tu je tudi iskati vzrok odločitve za obnovo hotela in za ureditev nekaterih drugih prenočitvenih zmogljivosti na Golteh in pri Celjski koči.

Podobno kot gostinski sektor je slaba sezona prizadela še turistično. Sicer pa je problem te dejavnosti tudi v strokovnih kadrih.

In konec? Navzlic težavam, ki so jih spremljale, bo zaključna bilanca zadovoljiva in polna optimizma! MB

VSAJ TRIJE PLESI

Kot kažejo dosedanji in vsekakor nepopolni podatki, bomo imeli v letošnji zimski sezoni v Celju vsaj tri družabne prireditve, tri plese. Morda se bo med organizatorje vključil še kdo, toda za takšno napoved je le majhna verjetnost.

Skromno sezono družabnih prireditev bo začelo društvo inženirjev in tehnikov, ki bo imelo v soboto, 10. februarja svoj štirinajsti ples. Igral bo ansambel Mojmira Sepeta, pela pa Majda Sepe. Torej — vse v družinskem krogu.

Naslednji bo maturantski ples, in sicer 24. februarja, teden dni pozneje, 3. marca, pa bo tradicionalni valčkov večer, ki ga prirejata olepševalno in turistično ter celjsko zdravniško društvo.

Srečanje s Stanetom Petrovičem

Slikanje je potreba

Natanko tako mi je dejal Stane Petrovič, slikar-amater, ki se ga spominjam še iz šolskih klopi, ko je vedno prednjačil v razredu pri risanju. Zato mu verjamem in vem, da resnično ni nikoli vzdržal dolgo, da ne bi vzel v roke svinčnik ali pero in risal. Zdaj, po desetih letih se je predstavil s svojimi deli v mozirskem gostišču Turist in prijetno presenetil.

Bil je vedno tih in miren — takšno podobo je ohranil tudi danes. Mati ga je povila v Drešinji vasi pred šestindvajsetimi leti, a šolo je obiskoval v Celju. Sklonjen nad risalnim listom, nizajoč potezo za potezo in tako so nastajali pejsaži, portreti, skratka, risal je vse, kar je videl in kar ga je privlačilo.

Stane, kaj te je takrat »gnalo« k risanju?

Ne vem natančno. Vem samo to, da je bila potreba in vsak trenutek sem izkoristil, da sem risal, saj takrat nisem imel oljnatih barvic in tudi razne druge tehnike slikanja so mi bile še neznane. Šele pozneje v višjih razredih sem delal tudi z akvarelom in tempero. Dobro se spominjam, kadar sta šla zvečer mama in oče v kino, sem najmanj dve uri presedel za mizo in risal. Pri vsaki še tako skromni risbici sem našel svoje notranje zadoščenje.

Kam si se nameril po končani osnovni šoli?

Šel sem v Izolo, kjer sem se učil za črkoslikarja, v šolo sem pa hodil v Kranj, kjer smo imeli teorijo. Tako sem se po treh letih izučil za črkoslikarja, in le nekako ostal pri čopiču, saj denarja za akademijo, oziroma gimnazijo ni bilo. Bili smo številna družina, oče pa je služil sam. Potem sem do odhoda k vojakom delal v Izoli, Piranu in Kopru. Ko sem slekel uniformo in si ohladil ušesa od grmenja topov (bil je pri artileriji), sem se vrnil v Celje in se zaposlil pri Obnovi.

Kakšno delo si opravljal?

Bilo je malo čudno. Niti enkrat nisem pogledal v črkoslikarsko delavnico, dve leti sem bil navaden »malar«, vlekel sem čopič po zidovih in nosil kante.

In potem?

Šel sem k Merxu, kjer zdaj delam v propagandno tehničnem oddelku že štiri leta in sem izredno zadovoljen.

Zakaj si zadovoljen?

Prvič zato, ker opravljam svoj poklic, katerega sem se izučil in ga z veseljem opravljam in pa tudi zaradi tega, ker mi sedanje delo dopušča številne kreativne možnosti. Rad delam, to je posebno zadoščenje. In če imaš svoje delo rad, se že zjutraj dobre volje odpravljaš v službo, to veliko pomeni. Prav tako dobra delovna sredina, dobri sodelavci. To vse imam.

Verjetno ti poklic omogoča tudi spoznavanje različnih tehnik in sredstev za slikanje?

To vsekakor. Mnoge stvari sem spoznal, za katere prej nisem vedel. V osnovni šoli sem največ risal s svinčnikom in tušem, vojo prvo oljnato sliko pa sem naredil šele v Izoli, ko sem se pričel učiti. Lahko rečem, da je bilo takrat zame pomembno obdobje, saj sem pozneje največ delal z oljem in to mi je še danes najljubša tehnika. Sem pa v osnovni šoli tudi precej oblikoval, največ z lesom in glino.

Kaj te »prižene« pred platno?

Že od nekdaj me je najbolj zanimala anatomija človeka. Toda vedno sem čutil potrebo za študij anatomije, a možnosti nisem imel. Bil sem več ali manj prepuščen raznim priročnikom. Ob tem spoznanju se mi ponovno potrjuje razlika med amaterskim in akademskim slikarjem. Res je tisto, kar nosi človek v sebi tisto prvo in najbolj bistveno, a študij, sistematično delo, pa le človeka usmerja, odpira mu širša obzorja pri koriščenju metod pri samem delu. Tu je po mojem največja razlika. Vse ostalo mora človek vsebovati sam, drugače mu nobena akademija ali kakršnakoli druga šola ne more pomagati.

Da bi bil dober?

Tudi. Da bi bil iskren pri delu, predvsem to. Če ima nekdo talent, ga je treba razvijati. Včasih je tudi lastno, zgolj praktično delo premalo. Študij je potreben!

Kaj je zate talent?

Pa to je tisto, kar človek ima. Spretnost, da nariše ptico ali karkoli bolje od drugih. To že ljudje potem rečejo, glej ga, ta pa ima talent. To se takoj vidi.

Misliš potem, da bi bil boljši slikar, če bi imel akademijo?

... (govori z nasmehom) ... Verjetno ...

Kaj pa vidiš v anatomiji človeka?

Vidim določen odnos. Telo je nekaj tako specifičnega, da enostavno ne morem mimo njega. Vse je v nekem odnosu. Telo do prostora, prostor do telesa, pa samo telo je vsklajeno.

Misliš — lepo?

Ni nujno. Vsak ima svojo podobo. Skupek potez, mišic, gibanja, čutiš delovanje organizma, obraz se spreminja. Včasih človek že kar verjame, da je zunanja podoba tudi odraz notranje.

Pa ni?

Žal, včasih ne in na srečo, včasih — da!

Sicer pa slikaš tudi pokrajine, tihožitja ...

Ja, največ ob Savinji. Vse sem že prehodil. Iskal sem motive, ki so me privlačili. Vse tonske probleme sem reševal sam, kulturo barve, perspektivo, vse mi je važno. Pri slikanju veljajo prenekatere zakonitosti. In tako najlaže delam tisto, kar vidim.

A na to se najbolj zaneseš?

...

Si poskusil tudi kako drugače spregovoriti z barvami, s slikanjem?

Misliš abstrakcijo? Kubizem in druge »izme«?

Ja!

Sem, vidiš, pa je tukaj največji problem in spet sva pri akademcih. Tega me je najbolj strah. Rekel sem ti že, da zdaj delam tisto, kar vidim, delam pa sicer s svojimi barvami in svojim odnosom, a sem klasičen. Sodobnejše oblike me pa begajo. Ne znam najti začetka. Ne moreš kar tako nekaj namalati in reči, da je to slika. Tukaj vidim prednost akademskih slikarjev, ker ti s sistematičnim delo pridejo do nekih razvojnih smernic. Mislim, da je za dobro abstrakcijo potreben korenit študij vseh zakonitosti, ki vladajo v upodabljajoči umetnosti. Do sedaj se še nisem čutil sposobnega za ta korak.

Je vseeno, s kakšno tehniko delaš posamezne motive?

Je. Glede na temo lahko materiale spreminjaš. Tudi z oljem lahko narediš sliko, ki je videti kot akvarel.

Kaj ti pomeni razstava?

Več tvornikov je pri občutkih, ko je razstava pred ljudmi. Najvažnejše je seveda notranje zadoščanje vsakega umetnika. Tudi afirmacija, je pa razstava slikarja v kraju tudi lep kulturni dogodek za same občane. Pa kritika! Ta mi veliko pomeni, saj skušam na njeni osnovi popravljati svoje napake in spoznal sem, da sem tako vedno prav naredil.

Če bi imel možnost, bi šel na akademijo?

Bi. Rad bi spoznal čimveč teorije pa zgodovine in sploh čimveč vsega, kar bi skušal uporabiti v prid mojemu nadaljnjemu slikanju. Saj pravim, študij je potreben. Potem bi bil tudi pogumnejši pri iskanju novih izraznih oblik, ne samo tehnik.

Torej čutiš željo po drugačnem slikanju — kot dosedaj?

Jo. Poglej Jakija. Nima akademije, a je vseeno veliko naredil?

Zakaj?

Dal je slikarstvu svoj pečat, tudi med naivce ga ne moreš dati. Meni je všeč. Zato pa imam do naivcev indiferenten odnos. Zame so zgolj kronisti, mestoma že kar obrtniki svojih izdelkov. Pa še modni so postali. Sicer pa to je samo del njihove krivde, ostalo so naredili ljudje, mentaliteta.

Obiskuješ tečaj v celjskem Likovnem salonu?

Ne. A bi ga rad. Se bom šel morda vpisat.

DRAGO MEDVED

Ustanovljen pevski zbor

Tik pred novim letom so v Podčetrtku ustanovili kulturno umetniško društvo Vladimir Nazor. V sklopu tega društva deluje tudi pevski zbor. Največ zaslug za ustanovitev tega zbora imata Viktor Valant in Andrej Golež. Zbor bo vodil pedagog iz šole Podčetrtek, tovariš profesor Plohl.

Novoustanovljeni zbor je mešani zbor, pevci pa so predvsem iz Podčetrtka in okolice. Vsekakor je bil takšen zbor zelo potreben, saj že vrsto let šmarsko območje ni imelo nobenega zbora, vsaj takšnega ne, ki bi se lahko pohvalil s kakšnimi večjimi uspehi, čeprav je to območje znano po dobrih pevcih. Z novoustanovljenim pevskim zborom v Podčetrtku upamo, da se bo nekdanja pevska tradicija v Obsotelju nadaljevala.

-mst-

Stane Jarm v Likovnem salonu

V torek so se tudi v celjskem Likovnem salonu prvič v letošnjem letu odprla vrata. Ob 17. uri je bila neformalna otvoritev razstave plastik slovenskega akademskega kiparja Staneta Jarma, ki je pripravil za omenjeno razstavo okoli trideset plastik iz lesa.

Sicer pa Stane Jarm ni neznan celjski likovni publiki in je bil tudi tokrat toplo sprejet. Njegova dela, ki nosijo izrazit pečat intimnosti in svojskega sveta, dajejo razstavljena v likovnem salonu zaključeno celoto.

iz dnevnika slg

Slovensko ljudsko gledališče Celje bo v petek, 12. januarja odprlo v okviru svojega rednega abonmajskega repertoarja novi ODER HERBERTA GRÜNA, posvečen spominu velikega slovenskega iskalca novih smeri gledališkega izraza. Herbert Grün se je smrtno ponesrečil 1961. leta v Levcu, leto dni potem ko je zapustil celjsko gledališče, ki ga je dramaturško vodil štiri sezone. Prevzel je uredništvo kulturne rubrike Naših razgledov. SLG Celje se želi oddolžiti njegovemu spominu z novim odrom, ki je pravzaprav nadaljevanje pred leti ukinjenega Malega odra. Na novem odru Herberta Grüna (vse predstave so mišljene vendarle na velikem odru) bomo uprizarjali predvsem tista slovenska dela, ki na kakršenkoli način omogočajo novo, sodobno gledališko govorico, ki v svojih izraznih možnostih ne bi bila uklenjena v spone tradicionalnega meščanskega gledališča. Takšen letošnji tekst so ZVONOVI Smiljana Rozmana (napisal jih je 1966. leta), ki bodo doživeli svojo prvo odrsko afirmacijo v režiji Dušana Mlakarja. Téma ZVONOV — če smemo tako reči, ker se uprizoritev izmika vsakršni tematizaciji in fabuliranju v smislu cenene aktualnosti — je obče človeška in razložljiva z groteskim pojavom, ko premnogokrat vsiljujemo drug drugemu svojo pamet in mišljenje kot edino zveličavno vrednost. Interpreti petkove krstne uprizoritve so Jana Šmidova, Jadranka Tomažičeva, Branko Gruden, Sandi Krošl, Bogomir Veras in Štefan Volf. Scenski prostor sta oblikovala Dušan Mlakar in Melita Vovkova, ki je izbrala tudi kostume. ZVONOVI so uprizorjeni kot enodejanka (trajanje poldrugo uro), kar v celoti ustreza načelom totalne igravčeve igre. Novi oder našega eksperimentalnega iskanja naj bi bil tudi za naprej odprt predvsem slovenskim tekstom, saj le tako bo naš delež k sodobnemu gledališču popoln in zunaj vsakršnih nesporazumov.

J. Ž.

IV. abonmajski koncert

Četrti abonmajski koncert v letošnji koncertni sezoni oziroma prvi v letošnjem letu bo na sporedu prihodnjo sredo, 17. januarja 1973 v dvorani Narodnega doma. Tokrat bo koncertiral odličen pihalni kvintet RTV Ljubljana v sestavi: Jože Pogačnik — flavta, Franjo Bregar — oboa, Alojz Zupan — klarinet, Jože Banič — fagot in Jože Falout — rog. Že imena teh znanih slovenskih glasbenikov, ki sestavljajo ansambel, povedo, da gre za kvalitetno in ne nazadnje tudi zanimivo glasbeno skupino.

Program koncerta Pihalnega kvinteta RTV Ljubljana obsega dela iz dobe baroka, preko klasike in romantike do modernistov, med katerimi ima v njihovem repertoarju svoje mesto tudi slovenska glasbena literatura. Kot je v Celju že običaj, bo tudi ta ansambel pred večernim koncertom dvakrat nastopil v okviru šolskega koncertnega abonmaja s komentiranima koncertoma.

EG

Razstava v Pivnici

V torek zvečer se je z otvoritvijo razstave likovnih del Ajda F. Slane pričela likovna sezona v novem letu tudi v Rogaški Slatini. Delavska univerza in Kulturna skupnost v Šmarju pri Jelšah sta pripravili prvo letošnjo razstavo v novi pivnici Zdravilišča. Ob otvoritvi, ki je bila ob 19. uri so sodelovali tudi slovenski književniki z literarnim večerom. Tako nam je omenjena prireditev ponovno potrdila, da se nam v letošnjem letu obeta v Rogaški Slatini vrsta kvalitetnih kulturnih prireditev v organizaciji omenjenih dveh prizadevnih in neutrudnih prirediteljev.

Prva repriza

Jutri, v petek, 12. t. m. ob 19.30 bo v veliki dvorani Narodnega doma prva repriza celovečernega koncerta, ki ga je imel komorni moški zbor pod vodstvom Egona Kuneja na začetku decembra preteklega leta.

Že tedaj so namreč ugotovili, da bi en koncert ne mogel sprejeti vseh ljubiteljev lepega petja pa tudi zbora. Zato so se odločili za ponovitev celotnega sporeda.

KULTURNA SKUPNOST CELJE

objavlja

POZIV

vsem celjskim kulturnim ustanovam, društvom, kulturnim delavcem in avtorjem, da prijavijo avtorje in njihova dela za nagrajevanje na podlagi pravilnika o pospeševanju individualnega umetniškega ustvarjanja in znanstvenega dela.

V poštev pridejo vse zvrsti književnih del, prevodov, oblikovanja, likovnih umetnin, oblikovalskih dosežkov, glasbenih del, filmskih in znanstvenih del s področja humanističnih ved, ki so bila objavljena, izvajana, uprizorjena ali razstavljena od kulturnih ustanov s strokovno vodeno programsko politiko v letu 1972. Avtorji tudi lahko zaprosijo pomoč za uresničitev projektov, ki terjajo večja sredstva in traja njihova realizacija dalj časa.

Kandidirajo lahko samo avtorji, ki stalno prebivajo na območju občine Celje.

Prijave pošljite Kulturni skupnosti Celje, Muzejski trg 1/III najkasneje do 15. januarja 1973.

Josip Klemenc - Vera Kolšek - Peter Petru:

ANTIČNE GROBNICE V ŠEMPETRU

Ravno te dni mineva 21 let od odkritja prvih reliefov in napisov antičnega grobišča v Šempetru. Srečno naključje nam je odgrnilo plasti zemlje in gramoza, ki so prekrivali elemente grobnih kapelic. Visoka snežna odeja je za kratek čas preprečila nadaljnje odkrivanje. V tem času je tudi dozorelo spoznanje, da edino SAZU v Ljubljani lahko podvzame širokopotezno izkopavanje, ki je bilo na vidiku.

Kasnejši dogodki so pokazali, da je bila odločitev popolnoma na mestu. Prof. J. Klemenc, ki je vodil izkopavanja je pritegnil k sodelovanju še kustosa Mestnega muzeja v Celju in skoraj vse slušatelje Arheološkega seminarja. Med temi sta bila tudi V. Kolšek in P. Petru, ki sta se izkazala za vredna naslednika svojega učitelja. Po profesorjevi smrti sta se lotila dokaj zahtevnega dela — dokončati, kar je kruta smrt neusmiljeno prekinila.

Tako je pred kratkim izšla v seriji »Katalogi in monografije«, ki jo izdaja Narodni muzej v Ljubljani, pod zaporedno številko 9 težko pričakovana knjiga ANTIČNE GROBNICE V ŠEMPETRU.

Knjiga vsebuje poleg kratkega uvoda naslednja poglavja: Arheološka topografija Šempetra in njegove okolice, v katerem V. Kolškova seznani bralca z arheološkimi najdbami v bližnji okolici. Za lažjo predstavo je priložen tudi zemljevid arheoloških najdišč spodnje Savinjske doline.

V naslednjem poglavju: »Izkopavanja in poglavitni izsledki« P. Petru opiše kdaj je bilo najdišče odkrito, kdo je kopal in kako so izkopavanja potekala. V glavnih obrisih poda tudi valorizacijo šempetrskih grobnic, ki jo je opravila posebna komisija.

V poglavju: »Dokumentacija rekonstrukcije« nam V. Kolškova od grobnice do grobnice razloži vse glavne elemente grobnic, vlogo različnih vdolbin pri posameznih blokih. Ločimo namreč tri vrste vdolbin: 1. za dviganje kamnov, 2. za vertikalno vezavo in 3. za horizontalno vezavo.

V poglavju: »Spomeniškovarstvena izhodišča obnove šempetrskih spomenikov P. Petru utemelji rekonstrukcijo grobnic. Za rekonstrukcijo govori ohranjenost elementov grobnic. Razen tega pa ne smemo pozabiti, da je bila grobnica že ob prvi postavitvi, kakor tudi danes smiselna in efektna samo kot celota.

Sledi katalog, kjer so vsi 604 kosi opisani in so podane njihove glavne karakteristike.

Slovenskemu tekstu sledi, podobno kot pri drugih tovrstnih publikacijah, ki so namenjene mednarodni arheološki javnosti, tudi nemški prevod.

Katalog zaključujejo risbe vseh odkritih kosov. Številne fotografije, ki dopolnjujejo knjigo so delo fotografa V. Berka.

Prav je, da poudarimo, da so izdajo tega dela finančno omogočili: Režijski odbor za izgradnjo antičnega parka Šempeter, Kulturna skupnost Celje in Sklad SRS za pospeševanje založništva.

Zdi se mi potrebno, da se avtorjem knjige na koncu tega kratkega in skromnega poročila zahvalimo, za veliko delo, ki je z izdajo te knjige opravljeno. Sedaj ko je izredno bogato gradivo z grobišča v Šempetru zbrano na enem mestu, nam bo veliko laže doumeti blagostanje in bogastvo prebivalstva Celeje od 1. do 3. stol. n. št.

BOLTA

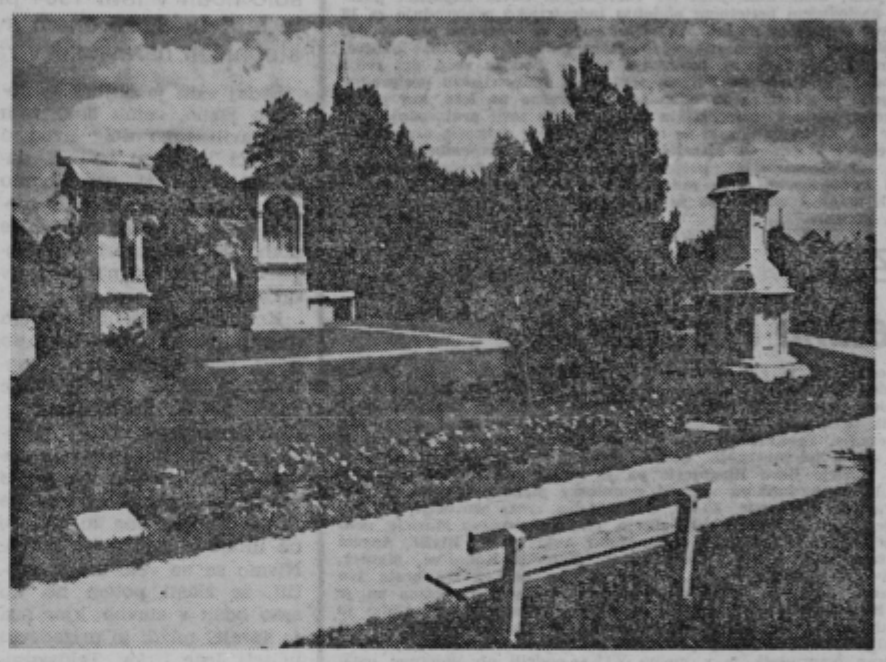

Grozd letošnjih novoletnikov

PRVA VERONIKA!

Je pač tako na tem našem svetu, da mora nekdo pribrcati in prijokati na svet prvi v letu, nekdo pa zadnji. Ker me je zanimalo, kateri porednež bo svoji mamici in očku motil mirni počitek že v prvih dneh novega leta, sem se napotila na porodniški oddelek celjske bolnice. Tam so mi povedali, da je to bila pravzaprav porednica, mala Veronika, ki se je rodila deset minut pred eno v novem letu sretni mamici Matildi Trnovšek. Pa na očka Jerneja tudi ne smemo pozabiti. Mamica je uslužbenka Tovarne volnenih odej v Škofji vasi, družina pa stanuje v Zadrobrovi 93. Gotovo je bila Veronika za Trnovškove najlepše novoletno darilo. Zdaj imajo doma parček, saj je štiriletni bratec že komaj čakal, da vidi spet svojo mamico in sestrico.

»Torej,« bo zdaj kdo pripomnil, »novo leto smo pričeli s punčkami. Saj ni čudno, če pa hočejo ženske imeti vedno prvo in zadnjo besedo.« Tisto o prvi besedi bo že držalo, o zadnji pa ne, saj sta za malo Veroniko kmalu prijokala na svet tudi dva zdrava korenjaka, ki sta se rodila mamicama Hlupič Mariji in Berglez Berti. Prvi se je rodil dve minuti čez eno, drugi pa dvanajst minut čez peto uro prvega dne v novem letu. Prve tri mamice in novorojenčki, ki so letos najbolj pohiteli s prihodom na svet, so prejeli tudi lepe nagrade. Trnovškova je dobila od Ljubljanske banke — podružnice Celje 500 din, trgovsko podjetje Moda Celje — poslovalnica Baby pa ji je podarila večji paket otroške opreme. Drugima dvema mamicama je uprava bolnice poklonila kompleta za novorojenčka.

Ko sem povprašala, kateri srežnež se je rodil zadnji v lanskem letu, me je razprava o prvih in zadnjih besedah kar minila, in jo bom raje prepustila drugim. Zadnja v lanskem letu je bila spet deklica, ki jo je povila mamica Marija Leban. Naj bo kakorkoli že, za vsako mamico in očka ni tako pomembno, kdaj bo njihov otrok prijokal na svet, ali bo prvi ali zadnji, važno je, da je zdrav in krepak, da bo lahko kljuboval vsem zgodam in nezgodam, ki ga v življenju še čakajo.

Tudi zdravniško in drugo osebje, ki je novo leto dočakalo v porodni sobi ob srečnih mamicah in njihovih novorojenčkih, jim je prav gotovo zaželelo isto. Tudi mi se pridružujemo številnim čestitkam in želimo zdravja in sreče v novem in prihodnjih letih vsem novim malim državljanom in njihovim staršem.

D. POŠ

Srečna mamica Matilda Trnovšek z malo Veroniko, ki je prva v letošnjem letu prijokala na svet. Foto: J. Krašovec

Celje

LETOS: ŠMARTNO

Po sklepu zadnje seje članov obeh zborov celjske občinske skupščine bo odslej tudi v celjski občini veljalo pravilo, da naj bo osrednja prireditev v počastitev občinskega praznika 20. julija v spomin na ustanovitev Prve celjske čete, vsako leto v drugem kraju.

Odločitev ima globlji namen kot pa samo željo, da se slavnosti ob občinskem prazniku selijo vsako leto iz kraja v kraj. V njej je predvsem iskati težnjo, da naj praznik prinese določene koristi, četudi samo komunalnega značaja, kraju, ki sprejema organizacijo proslave. Zato bo občinska skupščina po vsej verjetnosti že v proračunu namenila določena sredstva za reševanje takšnih in drugačnih komunalnih problemov nekega kraja. Če pa k temu dodamo še iniciativo občanov krajevne skupnosti, bodo z združenimi močmi prav gotovo rešili vsaj nekatere probleme. Tako se praznik povezuje z delovno ustvarjalnostjo.

Letošnja proslava v počastitev praznika celjske občine bo v Šmartnem v Rožni dolini. Odločitev ni naključna. Tu so namreč v utrjevanju krajevne samouprave napravili toliko, da so lani dobili celo najvišje zvezno priznanje. Vrh tega je v gradnji cesta, ki bo z asfaltno prevleko povezala Celje s Šmartnim. Lani so v kraju končali dela pri urejevanju prosvetnega doma. In končno je novo jezero dalo kraju in okolici nov utrip in drugačne perspektive.

Letos je torej na vrsti Šmartno v Rožni dolini. Naslednji kraji bodo določeni po izidu posebnega razpisa.

M. B.

Šentjur

ŠE VEČ STANOVANJ

Občinska skupščina Šentjur je sprejela osnovne odloke s področja stanovanjske izgradnje. Skupščina je imenovala iniciativni odbor za ustanovitev samoupravne stanovanjske skupnosti. Dokler ta skupnost ne bo ustanovljena, bila pa naj bi nosilec in organizator vseh akcij na tem področju, je skupščina sprejela ustrezne odloke. Že v mesecu septembru je bil sprejet odlok o ustanovitvi solidarnostnega stanovanjskega sklada. Ta bo imel upravni odbor, ki bo štel 15 članov. 9 članov izvolijo organizacije, ki skladu zagotavljajo sredstva, po enega člana pa občinska skupščina, občinski sindikalni svet, občinska konferenca SZDL, občinsko združenje borcev NOV, društvo upokojencev, eden pa je predstavnik zaposlenih pri zasebnih delodajalcih. Upravni odbor solidarnostnega stanovanjskega sklada se bo na prvo sejo predvidoma sestal do konca januarja.

Ker vse delovne organizacije pristojni službi niso dostavile svojih srednjeročnih programov razreševanja stanovanjskih vprašanj, občinska skupščina na zadnji seji ni sprejela srednjeročnega programa razvoja stanovanjskega gospodarstva, ampak ga bo sprejela predvidoma v mesecu marcu 1973. Pristojne službe občinske skupščine so delovnim organizacijam predložile predlog samoupravnega sporazuma o izločanju sredstev za stanovanjsko izgradnjo. Sporazum bo predvidoma podpisan do konca januarja. Iz predloga je razvidno, da naj bi stopnja prispevka za stanovanjsko izgradnjo znašala 6 odstotkov od bruto osebnih dohodkov. Od tega naj bi delovne in druge organizacije 30 odstotkov odvajale v solidarnostni stanovanjski sklad za družbeno pomoč, 20 odstotkov sredstev pa naj bi združevale v banki za dobo 25 let po 2-odstotni obrestni meri. Ta sredstva naj bi se uporabljala za smotrno stanovanjsko izgradnjo. Dodati moramo da je pomanjkanje stanovanj v občini zelo pereče, saj primanjkuje po oceni okoli 200 stanovanj, česar pa v naslednjem obdobju ne bo možno nadoknaditi.

Vzporedno s predpisi s področja stanovanjske izgradnje je bil na zadnji seji sprejet tudi odlok o komunalnem prispevku v občini Šentjur. S tem odlokom je določeno, da so graditelji dolžni plačati komunalni prispevek v višini dejanskih stroškov komunalne ureditve. Skupščina je na zadnji seji sprejela tudi odloke s področja urbanizma, predvsem glede zapore gradnje v kompleksih, za katere še niso izdelani zazidalni načrti. V zvezi s tem je bil sprejet sklep da morajo v prvi polovici leta 1973 izdelati zazidalne načrte za stanovanjsko cono III v Šentjurju, nadalje zazidalni načrt za naselja Nova vas—Črnolica in Gorica pri Slivnici ter predvideti izdelavo zazidalnega načrta za del naselja Hruševec.

Vrtiljak dogodkov

ŠENTJUR

Rast proizvodnje

V šentjurski občini bo v naslednjem obdobju najpomembnejša osnova skladne rasti gospodarstva industrijska proizvodnja. Na podlagi sedanjih proizvodnih potencialov bo mogoče z intenzivnimi konstrukcijami, modernizacijami ter razvijanjem novih kapacitet povečati v naslednjem petletnem obdobju industrijsko proizvodnjo za 19 odstotkov povprečno na leto. Odločilni pogoj za večjo rast proizvodnje je večji izvoz, predvsem proizvodov lesne industrije in lahke obutve, medtem ko bo kovinska industrija tudi v bodoče večji del svoje proizvodnje plasirala na domači trg. Izvoz industrijskih proizvodov je mogoče povečati za 13 odstotkov povprečno na leto, kar pa je sorazmerno malo v primerjavi z letno stopnjo rasti proizvodnje. Povečanje izvoza bo zahtevalo še nadaljnje napore delovnih organizacij za povečanje storilnosti, hitrejše reagiranje na spremembe na tujem tržišču ter organizacijo proizvodnje za izvoz na trajnejši osnovi. Razviti bodo morali širše sodelovanje s tujmi partnerji na osnovi skupnih vlaganj, za kar so že dani pogoji zlasti pri tovarni lahke obutve »TOLO«. D. POS

MOZIRJE

Svečana akademija

Pred dnevi je bila v kulturnem domu v nabito polni dvorani telovadna akademija Partizana Mozirje v počastitev dneva JLA in 90-letnice ustanovitve prvega telovadnega društva, Moški zbor iz Smihela in Mozirja je z izbranim programom popestril slavnostno razpoloženje. Zgodovinski oris 90 let telesne kulture v Mozirju je podal zvesti telesnovzgojni delavec Vlado Miklavc, predsednik Partizana Mozirje Boro Blagojević pa je najprizadnevnejšim organizacijam in posameznikom razdelil spominske plakete. Plakete so prejeli: Partizan Slovenije, ZTKS, Gimnastična zveza Slovenije, ObZTK Mozirje, TVD Partizan Celje-Gaberje, gasilsko društvo Mozirje, SSD Mozirje, GLIN Nazarje ter posamezniki Aubreht st., Blažič, Angela Britovšek, Vida Einfalt, Kampjut st., Terezija Kokošinc, Mauser, Fanika Mutec, Erna Pevnik, Drago Predan in Lea ter brata Ivo in Franjo Vajd. Na posebnem sprejemu v domu Partizana pa je Boro Blagojević podelil plakete še 50-tim zaslužnim predvojnim in povojnim telesnovzgojnim delavcem iz Mozirja in drugih krajev Slovenije.

Zoran Naprudnik je v imenu ZTKS podelil ob 30-letnici ustanovitve OF republiška priznanja najbolj prizadevnim telesnovzgojnim mozirskim delavcem, med katerimi so bili Pavla Trogar, Pavla Karče, Vlado Miklavc in Boro Blagojević. Čestitkam ob tem visokem jubileju telesne kulture v Mozirju sta se z besedami priznanja in darili pridružila še sekretar Partizana Slovenije Mile Ogrin in predsednik Partizana Celje-Gaberje Pavle Božič. Ob tem prazniku je dopoldne obiskal Mozirje tudi naš največji slovenski športnik vseh časov Miro Cerar, ki je pionirjem SSD pripovedoval o svojih bogatih spominih na športno nastopanje na evropskih in svetovnih prvenstvih in olimpijskih igrah.

V telovadnem delu programa smo ponovno začutili, da v Mozirju kvalitetno delajo na področju splošne telesne vzgoje. Marljiva vaditeljica PAVLA TROGAR je pripravila kar štiri akademijske sestave, ki so jih izvajale cicibanke, pionirke in mladinke z žogami, obroči, z rutami in raznoterostmi. Vse so bile izvedene izredno skladno s polno smisla za lepoto gibanja in ritmiko. Posebnega priznanja pa so bili deležni tudi izbrani telovadci in telovadkinje iz Ljubljane — republiška moška gimnastična vrsta z olimpijcema Vratičem in Kersničem na čelu in telovadke iz Zelene jame z državnimi prvakinjami iz vrst pionirk, mladink ter članico državne reprezentance Težakovo. Izvedbe na konju z ročaji, na bradlji, na visoki gredi in v talni telovadbi vseh nastopajočih so sprožile val navdušenja. Lep telovadni večer so Mozirjani zapuščali zadovoljni v prepričanju, da v njihovi sredini telovadno življenje ohranja svojo 90-letno tradicijo, ki ga je nov rod še popestril in obogatil z novo vsebino in obilko.

Kako lepo in koristno bi bilo, če bi zgledu Mozirjanov sledili tudi v drugih krajih in mestih širše celjske in slovenske regije!

CELJE

Darilo zlatarne

Kolektiv Zlatarne v Celju je otrokom v Osnovni šoli na Vinskem vrhu pri Slivnici pred letošnjim novim letom podaril 3.000 Ndin, za katere so kupili šolske pripomočke in darila.

Prav tako je pred časom občinska organizacija RK v Celju otrokom na isti šoli podarila več oblačil.

To je bilo za otroke in njihove učitelje v osnovni šoli na Vinskem vrhu najlepše darilo ob letošnjem novem letu, za kar so obema darovalcema izredno hvaležni. T. VRABL

FRANKOLOVO

Urediti parkirišče

Borci iz Slovenskih Konjic so predlagali, da bi uredili v bližini grobišč na Stranicah pri Frankolovem parkirni prostor. Ta grobišča leže tik ob glavni cesti Maribor—Celje in so preko vsega leta precej obiskana, ni pa prostora za parkiranje vozil.

Pobudo za ureditev parkirnega prostora so podprli na zadnji seji tudi borci celjske občine in bodo pri uresničitvi te koristne zamisli sodelovali.

CELJE

V gori raste zelen bor

V celjskih kinematografih so v devetih mesecih lanskega leta vrteli 371 filmov. Med njimi največ vesternov (92), dram (70), kriminalk (54), komedij (46), pustolovskih filmov (45), vojnih (29), mladinskih (15) in drugih. Najbolj obiskani filmi so bili: V gori raste zelen bor (9170 gledalcev), angleški Operacija opij (9156), ameriški Ah, ta čudoviti avto (6447), ameriški Letališče (5085), danski film Rdeči rubin (4714) in ameriški Kje je pot na fronto (4500). Po več letih je spet zmagovalec jugoslovanski film, kar je za ustvarjalce V gori raste zelen bor nedvomno lepo priznanje.

PODČETRTEK

Samopostrežnica že dela

Že nekajkrat smo napovedali, da bo začela delati samopostrežna restavracija v Atomskih toplicah pri Podčetrtku. Tokrat lahko povemo, da je bila samopostrežna restavracija že odprta za Novo leto in da jo je obiskalo okoli 160 gostov, ki so bili navdušeni nad njeno ureditvijo. Restavracija bo odslej odprta vsako soboto in nedeljo pa tudi čez teden, ob sobotah pa bo v njej ples. Igrali bodo fantje ansambla Korona iz Celja, ki je doslej v Podčetrtku že igral. Odveč je govoriti o tem, da je bila samopostrežnica v Podčetrtku Atomskim toplicam nujno potrebna, saj do sedaj skorajda nisi mogel dobiti v zavališču tople hrane. Samopostrežnica je montažnega tipa in je kot vsi ostali objekti v Atomskih toplicah dvignjena nad nivo zaradi pogostih poplav. -mst-

Naše šole vsepovsod

V SLOGI JE MOČ!

Vsak šolarček v Sloveniji najbrž ve, kje je Bistrica ob Sotli. Če že zaradi drugega ne, pa zaradi kmečkih uporov 1572—1573. Zgodovina namreč pravi, da je ob sotočju Bistrice in Sotle, na ravnem polju pri Bistrici ob Sotli, nekdanjem Šempetru, bil potolčen oddelek kmečke vojske. In če slučajno kdo le ne bi verjel, da temu ni tako, mu lahko povemo, da so kmetje na tistem delu, kjer naj bi bila ta usodna bitka, našli vozove in kosti naših prapradedov. Torej bo to povsem očitno držalo. No, druga stvar, zaradi katere šolarčki pa tudi odrasli poznajo Bistrico ob Sotli, je ta, da je v preko sto let staro bistriško šolo hodil v letu 1901 predsednik Tito, ki se svojega uka v starih učilnicah prav dobro spominja, saj je leta 1948, ob enem svojih obiskov v Bistrici, mimogrede obiskal tudi šolo, zavil po škripajočih stopnicah naravnost v razred, kjer je preživljal svoje mladostne dni ob knjigi in hudih šolnikih.

Sedaj vam je najbrž že povsem jasno, čemu smo vam pripravili tako dolg uvod o Bistrici in njeni šoli. V današnji reportaži vam bomo spregovorili o šoli in o njenem delu, mimogrede pa se bomo še ustavili pri čem drugem, kar vas bo najbrž prav tako zanimalo.

Ko smo v lepem zimskem dnevu prišli v Bistrico ob Sotli, sneg je že zdavnaj pobralo in le še majhne krpe so se valjale po šolskem igrišču, smo čisto blizu šole zaslišali v na zunaj povsem neugledni hiši živžav in prišlo nam je na pamet — žoga je ropotala ob stene in tla —, da imajo v stavbi telovadbo. Nismo se ne vem kako zmotili, še zlasti potem ne, ko smo odšli v stavbo, kjer nas je sprejel mladi in prizadevni učitelj Jože Uršič. Telovadnica, nekdaj last sokolskega društva, je bila adaptirana pred leti in jo danes s pridom uporabljajo. Z drugimi besedami rečeno: imajo to, kar se generaciji po letu 1945 še sanjalo ni. Kdo je takrat, na primer leta 1950, pomislil, da so nekje velike, svetle hale, kjer se otroci tudi pozimi lahko ukvarjajo s telovadbo pa s košarko, odbojko in podobnimi stvarmi. Bistriški otroci to imajo, telovadnico pa imajo danes v šmarski občini, kamor spada tudi šola v Bistrici ob Sotli, menda kar več šol. Pravo pravcato razkošje za tiste generacije po vojni.

V telovadnici nismo mogli čepeti do konca ure, zato smo se odpravili naravnost k tovarišu ravnatelju, Jožetu Poljšaku, umirjenemu tovarišu srednjih let, ki nas je nadvse prijazno sprejel. Sicer pa, prijaznost je na bistriški šoli povsem normalna stvar. Na to smo naleteli, kamor koli smo prišli. Še preden smo karkoli spregovorili, nas je seznanila z delom RK na šoli tovarišica, ki ta krožek vodi. Povedala je, da so za novo leto zbrali sredstva za obdaritev starejših in onemoglih ljudi, da so jim prinesli zavoje z darili, da so razprodajali znamkice v tednu boja proti TBC, da so zbirali sredstva za pomoč Vietnamcem, da so obiskovali občane, da so nekemu starejšemu občanu invalidu brez nog kupili obleko in še in še. Skratka, bili so prizadevni kot mravlje, pridni brez predaha. Delo je njihova odlika.

Ravnatelj Poljšak ni govoril dosti. »Poglejte si stvari raje sami,« nam je dejal in to, kar je bilo vredno ogleda, je povedalo dovolj. Za vse tiste, ki imajo radi sadne sokove, to zdravo pijačo, naj povemo, da so jo bistriški pionirji pripravili kar 150 litrov. Imajo tudi svojo šolsko kuhinjo, treba jo je pohvaliti, za katero učenci sami zbirajo hrano. Vsak učenec prinese v šolo 5 kg krompirja, 1 kg fižola, 1 glavo zelja, čebulo in tako naprej, skratka, vse, kar takšna kuhinja potrebuje. Najoddaljenejši otroci, 45 jih je pa malico dobe zastonj.

Otroci, ki se dan za dnem valijo kot jagode s hribov okoli Bistrice, pa se na šoli ukvarjajo s celo vrsto krožkov, ki jim bistrijo duha. Om nimo naj samo gospodarski krožek pa literarni krožek, ki dvakrat letno izdaja svoje glasilo Utrinki in si dopisuje s pisatelji po vsej slovenski zemlji. Krivico bi naredili tudi lutkovnemu krožku, ki marljivo pripravlja igrice in prav tako bi bili krivični do šolskega športnega društva, ki je odneslo že vrsto nagrad. Menda so bili zlasti prizadevni, ti bistriški pionirji, v Veseli šoli Pionirskega lista.

»Ni ga bilo tekmovanja in ni ga bilo razpisa, na katerem ne bi sodelovali naši otroci,« je s ponosom povedal ravnatelj Jože Poljšak. Pa ne samo to: bistriški otroci so po navadi obtičali na prvem, drugem in če drugače ni šlo, tam nekje na petem, šestem mestu. Če bi hoteli še naprej naštevati krožke, bi prostora zmanjkalo in prav zaradi tega ne bomo tako pozitivistični in bomo raje navedli besede ravnatelja:

»Na naši šoli imamo samoupravljanje razvito do maksimuma. Delovna sloga nas vodi do uspehov in skorajda nikoli nimam težav z nikomer. Smo kot ena sama družina.«

Nismo vrtali v ravnatelja, smo pa mimogrede ugotovili, da bi v Bistrici zelo radi imeli novo šolo, da je stara premajhna, pretesna za vso to obsoteljsko mladež, ki pridno in marljivo dela. Že res, da so lani dobili novo, asfaltno igrišče, je pa tudi res, da imajo kabinete kar na podstrešju in da mora človek v ravnateljevo pisarno kar skozi prostore šolske kuhinje in da zbornice skorajda ni. Delo si jo s kuharico . . .

Kljub temu, da je na šoli še vedno dovolj otrok, ki izhajajo iz slabo situiranih družin, da mnogi med njimi hodijo do šole uro in pol, v snegu pa še več, tega pri otrocih ni slutiti. Cela šola ni le izobraževalna ustanova pač pa tudi šola za življenje in kot je povedal tovariš ravnatelj, so se mnogi otroci zelo dobro znašli na svoji življenjski poti. »Rad bi pohvalil cel kolektiv,« nam je dejal ob slovesu. »Za vse uspehe, ki smo jih dosegli, smo lahko hvaležni le skupnemu delu.« Najbrž je bila prav šola v Bistrici ob Sotli prva, ki je začela v občini uvajati tekmovanje v Veseli šoli Pionirskega lista. »Uvideli smo, da je to pametno, da se otroci mnogo lahko nauče, pa smo brez pomisleka pristopili k temu in danes nam ni žal.«

Ne samo delavnost, tudi skromnost je odlika teh ljudi, nam je postalo jasno, ko smo odhajali s šole. Skromnost pa rodi dobre sadove.

M. STRAŠEK

Malokateri kraj in šola v občini se lahko pohvalita s telovadnico. Šola v Bistrici ob Sotli se lahko in če povemo še to, da je dobro urejena in da se v njej pionirji ob prekopicevanju dobro počutijo, je to čisto dovolj.

Šola v Bistrici ob Sotli je stara že preko sto let. Ni ne vem kako dobro opremljena, a se delo v njej še kako pozna in najbrž se mladi Obsoteljčani niti ne ozirajo na njeno častitljivo starost.

Mladost v Bistrici ob Sotli je pač takšna kot povsod drugod. Rada izkoristi vsako prosto minuto, ki jo ima na razpolago in tako smo dobili učence vseh razredov pri kepanju na lani asfaltiranem in urejenem športnem igrišču.

Njihovo življenje je materinstvo

ZADNJI KRIŽ ČEPINOVE JULKE

Kako lepo je na Kozjanskem, kadar sije sonce in se vinogradi svetijo v žarkih kot zlato z neizmerno ceno, čeprav pusti in goli, obrani trsi samevajo in čakajo na jesen, na črička in klopotce. In vendar se med vsemi temi tisočerimi lepotami skriva topel in odpo. vedujoč nasmeh, poln bolí in vklenjenega časa tistega trpljeja, ki je človeku sojeno, prinešeno na porjavelem pladnju let in slučajnosti.

Tako lepo je bilo, ko sem šel obiskat Čepinovo Julijano, mater enajstih otrok, od katerih so trije umrli, ne da bi se zavedli goljufivosti tega sveta. Vinogradi tam okoli Vinodola so vriskali zaradi objema toplega sonca januarskega dneva.

Obtičal sem v kuhinji Julijaninega doma. Pri njej je bil sin Ciril, pravkar se je bil vrnil iz Nemčije, ki je predlanskim požrla njenega Jakca. Našli so ga v vodi, mrtvega in takšnega so ji pripeljali in čisto mirne duše bi lahko uporabil tisti svetopisemski stavek: »Mati, glej tvoj sin.« Materi Julijani je od tistihmal začelo iti vse na slabše. Bolna je in sama pravi: »Žalost zdela človeka.« To pravi tudi zaradi tega, ker je na tem svetu mnogo prebila, ker so jo valovi življenja metali iz čeri v čer, iz bolečine v bolečino.

»Kako hudo je bilo tista leta med vojno, pa saj

ni, da bi se človek spominjal. Prišli so ustaši in nam požgali kozolc, hiše so se usmilili, še se je našla dobra duša med temi klavci, ki je z očesom opazila mojih šest malih.« Kozolc so požgali, najstarejša dva pa sta odgnala živino daleč vstran, da je ne bi dobili v roke. Ustašev ni bilo več in volíči so se vrnili domov. Mati Julijana je skorajda pozabila na te hude stvari, ko ji je tujina otela Jakca. Dva njena sta še v Nemčiji in mati čaka, kdaj se bosta vrnila. Doma ni ljudi, ni pridne, delovne roke, ki bi obdelovala zemljico, ki potrebuje moške roke. Stanko, ki je doma, in Tinko, ki je prav tako doma, sta bolna. Težko delata in vsi skupaj z materjo vred delajo, kot pač morejo. Kadar prideta onadva iz Nemčije, takrat je veselo in fantje tekajo okoli hiše za kokošmi, ki slednjič le končajo v loncu ali pečí.

Sedaj živi še sedem njenih otrok in ko onadva odideta v Nemčijo, ostane mati Julka spet sama. Sama s Stankom in Tinkom, ki težko delata. Mati upa, da bosta prišla nazaj, da bo Stanku bolje in da se bo Tinko izlizal.

Na teh bregovih vlada samota, ljudje odhajajo, nikogar ni, ki bi delal. Mati pa se vendarle smeje. »Kako bolje je sedaj, kot je bilo včasih,« pravi in porine predme hlebec rumeno zapečenega kruha in liter iz domačih goric.

In vsa stvar se ponovi: težko je pisati o teh ljudeh, ki jih je življenje krotovičilo in le malokdaj ponudilo ščepec dobrega. Vendar, če človek pogleda mater Julijano, potem pomisli, da je odveč vsako tarnanje današnjega človeka. To, kar smo doživeli, je malo v primerjavi z njo, ki je dala življenje enajstim ljudem na tej borni, kamniti in ilovnati zemlji.

MILENKO STRAŠEK

SLOVEN'C SLOVENCA VABI...

Pri »šanku« ene od laških gostiln stoji gruča fantov, ki ob pivu ali »špricerju« razpravljajo o vseh mogočih stvareh in dražijo natakarici.

Počasi zaškripljejo vrata točilnice, ko vstopi gost nesigurnega koraka in krvavih oči. Ziblje se proti »šanku« in s praznim pogledom išče znance.

»Hitro natoči dvakrat po deci konjaka!« pritajeno naroči eden izmed fantov. Gruča se razživi.. nestrpno čakajo, kaj bo. Dekleti za »šankom« se spogledata, jasno jima je, za kakšen »hec« gre in hitro sta polna dva kozarca konjaka. Da ne bi slučajno kakšen nepoklican gost kaj opazil, skrijeta en kozarec pod polico. »Boš en konjak?« pozdravi prišleka dobrosrčnež v skupini, ki vidi, da ta komaj stoji.

Gostu se zasvetijo oči, nekaj zamomlja in že zlije konjak po grlu. Fantje in dekleti za »šankom« radovedno opazujejo, kaj se bo zgodilo. Ker pa je bilo le predolgo mirno, je dekle postavilo pred gosta še drug kozarec.

»Kaj praviš, ga bo vrglo?« zašepeta sosed sosedu pri točilni mizi. Vsi čakajo, kaj bo.

S tresočo roko poišče še drug kozarec, ga počasi prinese k ustom in na hitro zlije v grlo. Pogled mu postaja vse bolj moten in oči vse bolj krvave. Dekleti za točilno mizo in fantje pa čakajo na predstavo. Bo padel ali ne bo?

Počasi se gost obrne in napoti proti vratom, ki jih komaj najde. Družbica za »šankom«, prikrajšana za »hec«, gleda za gostom, ki počasi izgine v temi. Vrata za njim ostanejo odprta.

Ali se je kdo vprašal, kako bo ta mož prišel domov? Ali bo prišel do doma, ali bo kje obležal in zmrznil?

Ali sta se dekleti za točilno mizo spomnili zakonskega določila, ki pravi: VINJENIM GOSTOM JE PREPOVEDANO TOČITI ALKOHOLNE PIJAČE!

Andrej MAVRI

sosed sosedu

Celjsko območje

STATISTIČNI FILM

Vrednost nekaterih številk o kazalnikih razvitosti življenja, bogastva in standarda občanov v občinah celjskega območja je velika in majhna. Za številke radi rečemo, da so najzgovornejše, še posebej, če so točne. Seveda pa nimamo razloga, da vanje ne bi verjeli. Podatke, ki jih navajmo, izposodili pa smo si jih iz Dela, bi seveda lahko oplemenitili z daljšim komentarjem. Ker pa smo to že večkrat storili, vam prepuščamo, dragi bralci, da sami ocenite vsebino in pomen posameznih podatkov. Edinole kolona o številu učencev v srednjih šolah v letu 1970/71 ni povsem točna, ker hodijo v celjske in velenjske srednje šole učenci iz vseh občin celjskega območja. Vendarle pa je vsaj en kazalnik zelo zanimiv — po narodnem dohodku na prebivalca je na zadnjem mestu šentjurska občina, kar pomeni, da je najrevnejša med vsemi sestrami na območju.

Občina	Površina v km²	Število prebivalcev	Gostota prebiv. na km²	Zaposleni v družb. sekt.	Poprečni OD IX. — 1971	Narodni doh. 1971 na preb.
Celje	229	57.829	252,5	28.737	1.617	21.217
Laško	250	18.503	74,0	4.220	1.589	10.648
Mozirje	508	15.324	30,4	2.727	1.439	9.760
Slov. Konjice	222	19.018	85,7	4.248	1.513	10.505
Šentjur	240	16.936	70,6	1.704	1.450	6.206
Šmarje	400	30.560	76,4	4.377	1.456	6.952
Velenje	182	28.977	159,2	13.408	1.740	22.927
Žalec	349	33.439	95,8	8.027	1.472	12.509

Občina	Ustvar. invest. sred. v osn in obrat. sred. 1970 v mio din	Osn. sred v mio din (1970)	Število stanovanj (1971)	Štev. prebiv. na eno stan.	Stan. površ. v m² na enega preb. (1971)	Štev. osebnih avtomobilov
Celje	248.707	2.014	17.149	3,4	15,9	7.392
Laško	25.833	218	5.409	3,5	14,8	1.093
Mozirje	52.673	67	3.926	3,9	18,3	1.028
Slov. Konjice	25.793	219	4.778	3,9	13,5	895
Šentjur	13.052	54	4.389	3,8	13,8	710
Šmarje	25.190	166	8.205	3,7	13,5	1.252
Velenje	333.648	998	7.501	3,7	15,1	3.125
Žalec	75.553	534	9.049	3,6	15,4	2.813

Občina	Število radijskih sprejem.	Število TV sprejem.	Štev. učencev sr. šol 1970/71	Slušatelji višjih in visokih šol 1971/72
Celje	19.051	10.946	5.750	794
Laško	5.583	2.047	—	111
Mozirje	4.457	1.657	—	82
Slovenske Konjice	4.913	1.587	—	92
Šentjur	4.294	1.243	—	78
Šmarje	6.339	1.804	99	137
Velenje	8.919	5.084	1.036	233
Žalec	10.970	4.754	—	254

In še nekaj besed o zdomcih. Po popisu prebivalstva je bilo v letu 1971 na delu v tujini 48.086 Slovencev. V občini Mozirje je prišel po en zdomec na 1,01 gospodinjstva, v Slovenskih Konjicah na 7,6, v Šmarju pri Jelšah na 10, v Šentjurju eden na 11,2 gospodinjstva, v Celju in Žalcu na 12, v Velenju na 23,7 in v Laškem en na 14,8 gospodinjstva. To seveda pomeni, da ima skoraj vsaka mozirska družina po enega člana v tujini. Tudi tak statistični podatek marsikaj pove.

Telesna kultura

KAKŠEN POLOŽAJ

Med vsemi področji družbenih dejavnosti je telesna kultura sistemsko in samoupravno najmanj urejena. Tako je ugotovilo 65 komunistov, ki delujejo v telesno-kulturnih organih in organizacijah v celjski občini. Komite občinske konference ZKS Celje jih je sklical na posvet, da na osnovi pisma tovariša Tita, 29. seje CK ZKS in 3. kongresa ZKJ ocenijo stanje, položaj in vlogo telesne kulture v Celju. Kritično so ocenili in ponovno ovrednotili dosedanje usmeritve razvoja telesne kulture, uresničevanje delovnih programov ter opredelili naloge, ki izvirajo iz zahteve po samoupravnem reševanju odprtih vprašanj ter prilagajanju ustavnim dopolnilom.

V razpravi, v kateri je razen sekretarja občinske konference ZKS Staneta Seničarja sodeloval tudi predsednik ZTKS Tone Florjančič, so ugotovili, da vrsta slabosti izvira predvsem iz tega, ker se telesna kultura ni uspela samoupravno povezati in vključiti v družbena dogajanja. To je povzročilo njeno izolacijo in enotno delovanje v okviru manjših skupin. Že sprejeti dokumenti, kakor srednjeročni načrt, razni pravilniki in dogovori se ne izpolnjujejo, saj niso izraz širših dogovarjanj in družbene verifikacije.

Ugotovljen je bil napredek, dosežen v zadnjem času. Spoznanju o potrebni enotnosti in skupnem oblikovanju programa je sledila ustanovitev občinskega centra šolskih športnih društev in zveze za športno rekreacijo in oddih, v začetni fazi pa so priprave za ustrezno samoupravno povezanost športnih društev. S tem je dano tudi zagotovilo, da se bodo v prihodnje sprejemali sklepi in programi dela v okviru temeljne telesno-kulturne skupnosti in baze, od spodaj navzgor, ne pa tako, kot je bilo pogosto doslej, v okviru raznih organov, brez soglasja in vednosti članstva.

Razen teh premikov, ki so imeli svoj odraz predvsem v razvoju množičnosti, pa ostajajo ključna vprašanja, ki tarejo telesno kulturo, še nadalje odprta. Še več. Stabilizacijske razmere grozijo, da bodo deficit v kadrih, objektih in sredstvih povečale do te mere, da bo zlasti v večjih, to pa pomeni tudi najuspešnejših telesno kulturnih organizacijah, delo resno ogroženo. V razpravi so zato negativno ocenili dosedanje priprave na sprejem ustreznih republiških zakonov.

Posebno pozornost so komunisti posvetili tudi vprašanju kvalitetnega športa. Ko so ugotovili, da razvoj množičnosti ne ovira razvoja kvalitete, saj je ta njeno logično nadaljevanje, pa so hkrati opozorili na potrebo, da se v okviru republike pa tudi zveze opredeli odnos do profesionalnega in amaterskega športa ter statusa strokovnjakov in vrhunskih tekmovalcev.

Komunisti so sprejeli tudi svoj delovni program, ki ob upoštevanju že sprejetih programov telesno-kulturnih organov in organizacij usmerja komuniste na nekatera ključna vprašanja in jih obvezuje, da s svojo aktivnostjo zagotavljajo njihovo uresničevanje. To je predvsem področje nadaljnjega razvoja samoupravne organiziranosti, vpliv na širše regijsko povezovanje in zagotavljanje dosledne realizacije sprejetih sklepov.

Med najpomembnejše sklepe sodi prav gotovo tudi ustanovitev aktiva komunistov, ki delujejo v telesno-kulturnih organizacijah. Poudarjeno je bilo, da ustanovitev aktiva, ki ga bo vodil izvoljeni sekretariat s sekretarjem, ne pomeni novega organa, ampak zagotovitev doslednosti pri angažiranju in reševanju dogovorjenega.

MITJA PIPAN

ŠTUDENTSKO ZBOROVANJE

Kaže, da bodo začeli študentje oddelka VEKS v Celju živahneje delati. 26. januarja bodo organizirali v Narodnem domu v Celju srečanje celjskih študentov pod pokroviteljstvom občinske skupščine. Študentje pričakujejo pomoč delovnih organizacij, zlasti tistih, ki so še posebej zainteresirane za oddelek VEKS v Celju.

NOVI DIREKTOR »MODE«

Z odhodom dosedanjega in dolgoletnega direktorja podjetja Moda v Celju, Karla Podsedenška v pokoj, je njegovo mesto prevzel dosedanji poslovodja Drogerije Milan Medvešek, prav tako znani in ugledni trgovski, pa tudi družbeni delavec.

Novi direktor je prevzel novo odgovornost prvega januarja letos. Veliko uspehov in iskrene čestitke!

mb

mini reportaža

V NOVEM DOMU

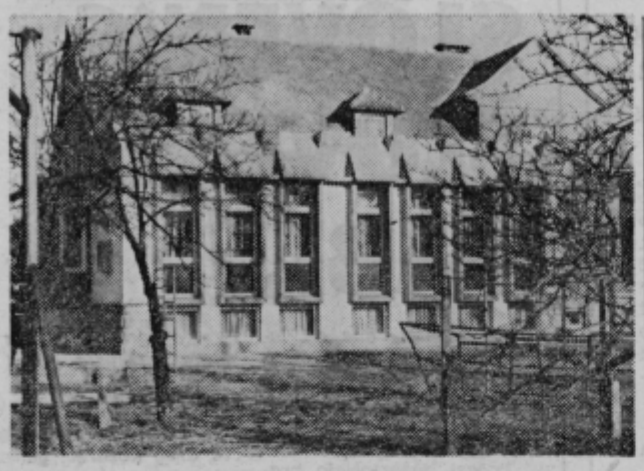

Obnovljeni in razširjeni otroški vrtec je za male Šoštanjčane in njihove zaposlene starše velika pridobitev.

Šoštanj je v poznem popoldnevu nekaj dni pred novim letom ves praznično razsvetljen. Ustavim se pred otroškim vrtcem, ki okrašen z novoletnimi okraski stoji sredi prostranega vrta. V kotu vrta teka v ogradi srnica in nestrpno čaka na male prebivalce Šoštanja, ki jo tako radi obiskujejo in božajo z drobnimi ročicami.

Toda otroci zanjo nimajo časa. Drenjajo se v eni izmed lepo urejenih sob v vrtcu in se skrivnostno obnašajo. Prihajajo mamice, očki pa tudi tetke in velika soba, kjer ponosno stoji visoka jelka, vsa v žarečih lučkah, se polagoma polni. V zraku je čutiti veselo pričakovanje in nasmejani obrazi se zvedavo obračajo k vratom. Upravnica vrtca prisrčno pozdravi goste, nato pa se odpro vrata in ob zvokih pritečejo malčki in ljubko zaplešejo.

Potem prihiti spet druga skupina navihancev in zapoje z iskrečimi se očkami in na ves glas. Predsednica Skupnosti otroškega varstva občine Velenje spregovori nekaj besed, ki so tople, polne skrbi za dobro otrok, za njih bodočnost, za srečnejše materinstvo ob družbeni skrbi.

Vrstijo se še nastopi malih nadebudnežev, mamice ganjene in z rosnimi očmi spremljajo vsak gib in besedico svojih malčkov. Otroci med nastopom iščejo med prisotnimi svoje najbližje in ko jih zagledajo, se še z večjo vnemo posvetijo svojim izvajanjem. Danes se splača še posebej potruditi.

Tako je potekala skromna svečanost ob otvoritvi razširjenega in obnovljenega otroškega vrtca v Šoštanju. Z večjo adaptacijo je vrtec pridobil sto kvadratnih metrov prostora. S tem, da so se priključili na mestni toplovod, so mogli v kleti urediti kuhinjo in jedilnico s stranskimi prostori, v pritličju pa so prejšnjo kuhinjo in jedilnico preuredili v bivalne prostore, igralnice. Na podstrešju v mansardah so spalnice.

Prav gotovo je pridobitev prostorov v vrtcu za male Šoštanjčane in njihove starše velikega pomena. Se več zaskrbljenih mamic bo v času svoje odsotnosti od doma lahko zaupalo svoje malčke skrbnemu in prizadevnemu varstvu vzgojiteljic šoštanjskega otroškega vrtca.

DOMINIKA POS

mali intervju

Sprašuje: Milenko Strašek

Odgovarja: Mirko Zorenč

Z Mirkom Zorenčem sva takorekoč trčila skupaj prav na trgu, v Bistrici ob Sotli. Povedali so mi, da je kmet in da si zelo prizadeva, da bi svoje kmetijstvo spravil na višjo raven, kot so jo imeli njegovi očetje in dedje.

Marsikaj je spravil skupaj v letih svojega prizadevanja Mirko in danes se trudi, da bi njegovo delo obrodilo sadove.

»Mislim, da se je v našem kmetijstvu precej premaknilo na boljše. To se tudi čuti v vsakdanjem življenju. Večje ugodnosti so zaradi mehanizacije.

Jaz sam imam traktor, obračalnik, elevator, kosilnico in še tu in tam kaj malega, s katerim si pomagam, da se zemlja lažje obdela. Do tega je nujno moralo priti, ker smo na kmetiji sami, zemljo obdelujeva z ženo sama, dva otroka, hčerka in sin, pa še hodita v šolo. Sin si želi biti kmet, hčerka pa bo najbrž šla naprej.

Za vse ni kruha, pa tudi zemlje je premalo.«

»Danes smo si domala vsi na jasnem, da mora biti tudi kmet izobražen in da ne gre več po starem kopitu, ko je oče izročil zemljo s starimi izkušnjami sinu. Dandanašnji je tudi kmetu potrebna izobrazba.«

»To drži in tega se dobro zavedam. Če bo sin hotel, ga bom dal v kmetijsko šolo, če pa bo hotel še naprej, pa tudi prav. Znanje nikoli ne škodi. Kot sem že dejal, je zemlje premalo za takšno napredno obdelovanje in produkcijo. Če bi imel vsaj še dva do tri hektare, bi se čisto drugače pogovarjal.«

»Kam bi usmerili svojo proizvodnjo, če bi imeli ugodnosti?«

»Brez vsakega dvoma bi začel rediti pitance, to je predvsem govedo. Naredil bi si hleve in če bo vse po sreči, upam, da bom to tudi uresničil v nekaj letih. Sem pa mnenja, naj bo zemlja tistega, ki jo bo pripravljen obdelovati, to pa je skoraj sleherni kmet.«

Za konec najinega razgovora je Mirko Zorenč še dejal, da misli, da mora biti čimveč zemlje obdelane. Le tako bomo dosegli, kar si želimo, je še dejal.

Milenko Strašek

VELENJE

LETOS 3,8 MILIJO LIGNITA

Kolektiv, ki mu mor priznati izredno delavnos nedvomno velenjski ru lignita. Ta je v zadnjih naglo povečeval proizvod V rudniku so lani nak okoli 3,7 milijona ton pr ga. Za letos načrtujejo 10 ton več. Seveda bodo tud tos morali delati več so Kot problem pa jih tare ditiranje nadaljnjega raz in modernizacije rudnika.

MLADI V DELU ZR

Pred kratkim je obč odbor Zveze rezervnih ških starešin pregledal skoletno delo, ki je pote v štirih komisijah. Odbo organiziral za vse člane predavanj, izvedel dva o tacijska pohoda, sodelova tekmovanju ekip prve p či itd.

Rezervni oficirji in po cirji so tudi lani opra strokovne izpite. Udeležb bila več kot 90 odst uspeh pa prav dober.

Razen razstave partiza knjige so pripravili še drugih razstav, pos uspešne pa so bile prak vaje članov na terenu. I no pozornost zasluži sredno vključevanje mla v delo organizacije rezer vojaških starešin.

SPOMINSKE ZNAČKE GOREN

Na pobudo delavskega ta tovarne gospodinjskih ratov Gorenje so pred predstavniki podjetja in beno političnih organizac ročili generalnemu direk Ivanu Atelšku, predsed občinske skupščine N Žganku in sekretarju ske konference ZK F Korunu spominske z Gorenja v priznanje za vo dolgoletno delo v po oziroma za uspehe na dročju gospodarske ras utrjevanja samoupravnih nosov v občini.

GORENJE IN ELF

Ob zaključku lanskega je tovarna gospodinjske me Gorenje dobila n člana. Kolektiv gornjera skega podjetja Elrad namreč na referendumu čil, da se kot temeljna nizacija združenega del ključi velenjskemu Gore

Za združitev z Gorenj glasovalo 93 odstotkov delovnega kolektiva. De svet Gorenja pa je o jitvi nove enote sklep prej.

V novo priključenem tu Gorenja v Gornji R ni bodo izdelovali pre televizijske kanalnike, črtu pa je tudi nova vodnja s področja elek ke.

ŠMARJE PRI JELŠ

SODELOVANJ ŠE NAPREJ

Po dogovoru s pred ki mladinske brigade, poletnih mesecih grad Kozjanskem vodovod magala pri elektrifikaci predsednikom skupščin čine Ljubljana Center, v Kozjem v torek se ki so se ga udeležili

ŽALEC

SPREJEM V ZK

Osnovne organizacije zveze komunistov v tovarni nogavic Polzela, Garantu Polzela, v Juteksu v Žalcu in skupščini občine Žalec so pred kratkim sprejel v svoje vrste 19 novih članov. Osnovne organizacije si od mladih članov veliko obetajo, saj so polni delovnega poleta in zaupanja v svojo organizacijo. Največ članov so sprejeli na skupščini občine Žalec, in sicer 6, medtem ko so sprejeli v Lastovki 4, Garantu prav tako 4 in v Juteksu 5.

OBDARITEV OTROK

Krajevna organizacija Rdečega križa v Šempetru je za novoletne praznike pripravila presenečenje za socialno ogrožene otroke s tega področja. Skupaj z osnovno šolo iz Šempetra so pripravili pester kulturni program, nato pa so otroke predstavniki RK obdarili.

VEČ ZA IZGRADNJO STANOVANJ

Na zadnji seji skupščine občine Žalec so največ razprave posvetili stanovanjskim problemom v občini. Ob tej priložnosti so pripravili predlog srednjeročnega programa za stanovanjsko gradnjo v občini. Jasno je namreč, da so stanovanjske razmere v občini sila nezadovoljive in da veliko delavskih družin živi v stanovanjih predvojne gradnje, ki nimajo tekoče vode in zelo slabo urejene sanitarije. Delovne organizacije so po svojih zmožnostih sicer pomagale delavcem večji del pri individualni gradnji, so pa svoja sredstva vsa povojna leta namenjala predvsem za širjenje in tehnični razvoj.

Kljub temu, da imajo danes delovne organizacije že zelo lepe dohodke, ne morejo rešiti vseh stanovanjskih problemov zaposlenih. Po predlogu občinske skupščine in družbenopolitičnih organizacij naj bi delovne organizacije sprejele sklep o 7 odstotnem prispevku za izgradnjo stanovanj. Na ta način bi do leta 1976 zbrali 160 do 170 milijonov dinarjev, s čimer bi lahko zgradili 460 novih stanovanj, prav toliko pa bi jih dogradili. S tem bi bil stanovanjski problem vsaj deloma rešen, vendar bi morala ostati izgradnja stanovanj še naprej osrednja naloga v občini Žalec. Poleg tega predloga so sprejeli še vrsto drugih odlokov, s katerimi bodo usmerjali stanovanjsko politiko v žalski občini.

CELJE

NAŠA BESEDA 73

Kot vsa leta doslej se občinska konferenca ZM Celje tudi letos pripravlja na osrednjo mladinsko kulturno manifestacijo »Naša beseda 73«. Predsedstvo ZM je že razposlalo v vse mladinske organizacije razpis za prijavo na tej prireditvi, ki je v Celju že tradicionalna. Na Naši besedi je doslej vedno sodelovalo po 10 skupin predvsem osnovnošolske in srednješolske mladine. Tako kot doslej bo tudi tokrat prireditev v mesecu aprilu v SLG Celje. Najboljše skupine bodo odšle še na republiško tekmovanje, ki ga pripravljata RK ZMS in ZKPOS.

Naša beseda 73 je vsekakor velika možnost, da se mladi s svojim znanjem in prizadevanji predstavijo širši javnosti. Nastopali bodo z recitali in dramskimi deli. V okviru prireditve bo tudi likovna razstava mladih umetnikov.

Da bo Naša beseda dosegla svoj namen, bo potrebno izdelati ustrezen koncept in vsebino. Vse želje sicer ne bodo upoštevane, vendar pa do napak, ki so bile narejene lani, letos ne sme priti.

Pa še to. Vseskozi so na Naši besedi sodelovale le osnovne in srednje šole. Prepričani pa smo lahko, da je tudi med delavsko mladino in mladino na vasi dovolj takšnih, ki bi bili sposobni sodelovati. Pritegnimo in povabimo jih!

PONOVNO »OSVIT«

Na predsedstvu ZM Celje so se pogovarjali o ponovnem izdajanju mladinskega lista »Osvit«. V letu 1972 sta izšli dve številki tega časopisa v 3000 in 5000 izvodih. V njem so mladi objavljali prispevke o svojem delu, problemih, križanko, aforizme, obvestila, intervjuje in podobno. Zaradi premajhnih finančih sredstev so Osvit prenehali izdajati. Ker je potreba po dobri informiranosti o delu ter problemih mladine vedno večja, so se odločili za ponovno izdajanje.

Na seminarjih in razgovorih z mladino v teh dneh se bodo pogovorili, kakšen časopis bi najbolj ustrezal celjski mladini za medsebojno informiranje in prikazovanje mladinskih problemov širši javnosti. Pogovorili se bodo tudi o predlogu, da bi Osvit financirala podjetja oziroma aktivi ZM.

Možnosti in dobre volje je dovolj. Potrebna bo le rešitev vprašanja denarja. Aktiv mladih novinarjev, ki je pričel z delom lani, bo lahko pri oblikovanju in urejanju Osvita vsekakor veliko pomagal. Potrebno pa bo v ZM razmisliti tudi o drugih možnostih izkoriščanja informativnih sredstev (radio, Delo, Večer in predvsem Novi tednik). Razmisliti bi bilo treba tudi o tem, da bi v Novem tedniku občasno objavljali list namenjen mladim, ki bi napisali tisto, kar mislijo, čutijo, vidijo in delajo.

IZBOR HIMNE

Akciji izbora slovenske državne himne se bo v naslednjih treh dneh pridružila tudi radijska postaja Celje. Prvi del oddaje o himnah bo že danes v dopoldanski oddaji, drugi del pa jutri, v petek ob istem času, se pravi ob pol devetih. Da pa bi se čimvečji krog poslušalcev Radia Celje seznanil s predlogi slovenskih himen in njihovimi različnimi izvedbami, bomo oba dela oddaje ponovili v soboto dopoldne in v zadnjem delu popoldanskega sporeda, se pravi ob 17.30.

SAVINJA IN SOTLA

Na pobudo društva inženirjev in tehnikov ter v sodelovanju splošne vodne skupnosti Savinja »Nivo« v Celju je bilo konec lanskega leta izredno zanimivo in aktualno strokovno posvetovanje o vodnogospodarski problematiki v porečju Savinje in Sotle. V tej zvezi so še posebej osvetlili izdelavo vodne bilance za celotno porečje Savinje.

Vtem ko je direktor splošne vodne skupnosti Savinje inž. Niko Rožič govoril o vodnogospodarskih problemih v porečju Savinje in Sotle, je inž. Bela Bukvič načel razpravo o izdelavi vodne bilance. Ta uvod pa so v nadaljevanju dopolnili: dr. Furlan, inž. Žibrit, inž. Drobne in prof. dr. Grčić.

OBČNI ZBOR PLANINCEV

Mladinski odsek Planinskega društva Celje je imel v mesecu decembru redni letni občni zbor v planinskem domu na Homu. Iz poročila, ki ga je podal načelnik, je bilo razvidno, da so bili mladi planinci v letošnjem letu zelo aktivni. Organizirali so dva spominska pohoda po partizanskih poteh, udeležili so se skoraj vseh orientacijskih tekmovanj in tekmovanj za republiško orientacijsko ligo, poleg tega pa so še izpolnili svoj plan akcij. Na občnem zboru so sprejeli dva pomembna oziroma važnejša sklepa. Prvi zajema ustanovitev planinske šole, drugi pa podelitev zaslužnih znakov Planinske zveze Slovenije dvema članoma mladinskega odseka.

ljubljanska banka

Pravi naslov za denarne zadeve

tavniki skupščine obči-
narje pri Jelšah.

sestanku so se dogovo-
a bodo v poletnih mese-
začeto sodelovanje še
ili in to tako, da bodo
rajevne skupnosti šmar-
občine sodelovale z so-
mi občine Ljubljana
r. Ljubljanske goste so
či seznanili s stanjem in
nimi cilji gospodarske-
zvoja ter z spremljajoči-
oblemi pri realizaciji hi-
ga družbeno ekonom-
razvoja v občini.

posvetu so se domenili
za program mladinske
ne brigade v letu 1973.
en omenjenih predstav-
obeh občinskih skup-
so se posveta udeležili
predstavniki domačih
vnih skupnosti in druž-
političnih organizacij.

ZNOVA SPORI

kozjanskih cestah in
usih je bilo prelitega že
črnila, da bi človek ob
spoznanju lahko mirno
vil, da bi bil čas, če bi
e to že enkrat nehalo.
ako pa se teh stvari se-
ne da odkrižati, sploh
er so ob tem prizadeti
.

razburjenja se je dvig-
Kozjanskem, ker je Iz-
ukinil nekaj prevozov
sti Lesično—Virštanj, ko-
e vozijo delavci v Štore
ezarno in v celjsko Cin-
. Ker avtobusa ni, jim
e preostane nič drugega,
a pešačijo, kar pa nika-
i prijetno po napornem
ob plavžu. Menda je raz-
za takšno ukinitev več.

dje s Kozjanskega pra-
da je potnikov dovolj in
neutemeljene govorice,
ne izplača voziti zaradi
ljudi v Virštanj. Temu
pritegnemo tudi mi,
to velja za jesenske in
ne dni, ko hodijo ljudje
elo v svoje vinograde in
il avtobus nemalokrat

adi vsega tega se polo-
čedalje bolj zaostruje.
i so mnenja, da bi avto-
stal, če ne bi preveč ob-
njevali edinega šoferja,
tej progi vozi, in če bi
lali še pomoč.

MARLJIVO V NOVO LETO

ajevna skupnost Bistrica
otli se lahko brez vsake-
pretiravanja pohvali s
m delom v pravkar mi-
n letu, saj je uspela do-
iti celo vrsto lokalnih
Tako so nove zveze z
o cesto dobile vasi Kri-
vrh, kjer so zgradili kar
kilometre novega cesti-
Gornje Trebče 1,5 km,
vrh 1,5 km, Hrastje
tako 1,5 km in pa vas
nanca dva kilometra, ne-
malega pa tudi vas Sre-
. Trenutno je najbolj
na vas Ples, ki nima ni-
ste niti električnega to-
Isto velja tudi za vas
nci, le da ima vas do-
lobro cesto. O elektrifi-
i govore že nekaj let, do
acije pa še sedaj ni pri-
Precej sredstev za vsa ta
je prispevala krajevna
nost, nekaj pa so prispe-
vaščani omenjenih vasi
. Tako so vaščani Zagaja
Bistrici ob Sotli prispeva-
svojo novo trafopostajo
štiri stare milijone di-
v, ostala sredstva v zne-
petih starih milijonov pa
rispevalo elektrogospo-
vo Krško.
membno je poudariti, da
aščani naštetih vasi v
vni skupnosti Bistrica
prispevali mnogo pro-
ljnih ur pri urejevanju
h lokalnih cest, upajo
da bodo do konca letoš-
leta problem cestne po-
ze z glavno cesto Bistri-
b Sotli Podčetrtek rešili
raja.

PARADA PO SLOVENIJI

Ansambel Črne vrane, ki v azdnjem času zelo uspešno spremlja Ota Pestnerja in New Swing Quartet (od leve proti desni): Mišo Gregorin (bobni), Duro Penzeš (kitara), Berti Rodošek (pianist) in Vlado Jelovac (kitara).

Nov »štos« Ferija Smole: koncerti najboljših slovenskih pevcev in pevk po desetih krajih Slovenije — Začetek ob koncu januarja, zaključek v februarju — Med nastopajočimi tudi Ditka, Alfi, Braco, Edvin, Majda in seveda Oto ob spremljavi New Swing Qrarteta ter Črnih vran — Poslušalci bodo izbrali najboljše.

Feri Smola, neutrudni menanger New Swing Quarteta in Ota Pestnerja, je prišel na novo idejo, ki jo že počasi realizira. Koncem januarja bo popeljal po večjih krajih Slovenije štirinajst trenutno najbolj cenjenih slovenskih pevcev in pevk zabavne glasbe.

Ob tej priložnosti bo izdal tudi poseben bilten, v katerem bodo podatki o vseh nastopajočih, razne zanimivosti, fotografije in še nekaj humorja, ki ga bosta prispevala Evgen Jurič in Tone Fornezzi. Nastop so že obljubili Marjetka Falk, Majda Jazbec, Ditka Haberl, Alfi Nipič, Edvin Fliser ter drugi, med njimi pa seveda tudi Oto Pestner. Vsak bo zapel po dve pesmi in to svoj največji uspeh ali pa enega izmed »evergrinov«. V odmoru se bo izven konkurence predstavil s samostojnim show programom New Swing Quartet, vse nastopajoče pa bo spremljal ansambel Črne vrane (na sliki). V vseh krajih bodo gledalci glasovali za najboljšega interpreta, najbolj šarmantnega pevca itd. Z darili pa bodo pomagali pri izvedbi prireditev mnoga slovenska podjetja, kot so Zavarovalnica »Sava«, »Žito« Ljubljana in »T« Celje pomagala pri organizaciji dobrodelnega koncerta v Kozjem ter s tem še enkrat dokazala, da želijo podpirati koncerte, ki so namenjeni vsem ljubiteljem zabavne glasbe.

In še ena zanimivost: koncert bo tudi v Celju, organizator pa je DPD Svoboda Celje. Prireditve bodo pod naslovom »Mala parada najboljših slovenskih pevcev«.

T. VRABL

Velenje

21 NOVIH ČLANOV

Tik pred novim letom so na velenjski gimnaziji sprejeli v Zvezo komunistov 21 dijakov in dijakinj. Sprejem so povezali s prisrčno slovesnostjo, katere so se poleg predstavnikov profesorskega zbora udeležili še sekretar občinske konference ZK Franc Korun, njegov namestnik Štefan Dolejši, predsednik občinske skupščine Nestl Žgank, sekretar občinske konference SZDL Jože Veber in drugi. Poleg izkaznic in rdečih nageljnov so novim članom izročili tudi knjižna darila.

Delo organizacije Zveze komunistov na gimnaziji bo v prihodnje obogateno z novimi oblikami in vsebino. Tako so se med drugim odločili za ustanovitev marksističnega krožka itd.

Foto: Boris Mlinar

ŠENTJUR

NADOMESTNE VOLITVE

Na območju občine Šentjur pri Celju bodo 28. januarja 1973 v volilni enoti 1, ki zavzema naselje Šentjur pri Celju, nadomestne volitve za odbornika občinskega zbora. 16. januarja bo za to volilno enoto kandidacijski zbor, na katerem bodo določili kandidate za volitve. Obenem bodo na tem zboru izvolili tudi nov svet Krajevne skupnosti za naselje Šentjur, ki naj bi imel v bodoče 15 članov.

ODLOK O SAMOPRISPEVKU

Občinska skupščina Šentjur pri Celju je na zadnji seji sprejela odlok o uvedbi krajevnega samoprispevka za realizacijo programov krajevnih skupnosti: Dobje pri Planini, Dramlje, Loka pri Žusmu, Prevorje, Kalobje, Planina pri Sevnici in Gorica pri Slivnici. V ta namen se bo v letu 1973 zbralo okoli 350.000 din. Ta sredstva se bodo zbirala na zbirnem računu pri občini, ki jih bo po sprejetem ključu delitve nakazovala na račune Krajevne skupnosti.

mala anketa

DELO MENTORJEV

Neskončno je dolga vrsta uspehov in zaslug pionirske organizacije v tridesetih letih, odkar obstaja. Ta organizacija najmlajših je ogromno pripomogla, da so generacije zrasle v dobre, sposobne občane naše družbe. V pionirski organizaciji se otroci učijo vsega, kar pomeni največje vrednote za življenje v družbi, razvijajo svoja nagnjenja, svoj talent, svoje sposobnosti. Seveda, tako majhni kot so, vsega tega brez pomoči odraslih ne bi zmogli. Zato v vsakem pionirskem odredu delajo mentorji, navadno so to prosvetni delavci, katerih edina nagrada za trud je, če imajo pionirji pri svojem delu uspeh.

Pet mentorjev smo povprašali o njihovem delu, o težavah, s katerimi se srečujejo, o uspehih, ki jih razveseljujejo

FRIDL DANICA, mentorica PO »Franc Rozman-Stane na osnovni šoli Laško: »Pionirji našega odreda so zelo delavni in vedno pripravljeni sodelovati pri vseh pionirskih dejavnostih in akcijah. Zelo radi se vključujejo v številne krožke na šoli, radi tekmujejo in se večkrat s svojim znanjem tudi izkažejo. Težave imajo vozači, ki bi radi bolj sodelovali, pa so vezani na prevoz. Njihova mentorica sem že osem let in z njimi zelo rada delam.«

LUPŠE BRANKA, mentorica PO »Franjo Vrunč« na osnovni šoli Hudinja: »Delo mentorice sem prevzela v letošnjem šolskem letu in še nimam veliko izkušenj, vendar moram priznati, da mi kolegi zelo radi pomagajo. Naši pionirji so delavoljni, se radi odzivajo in sodelujejo v vseh dejavnostih. Res je, da mi vodenje pionirske organizacije vzame precej prostega časa, vendar me to delo veseli, ker imam pomoč predvsem pri otrocih, ki zelo radi delajo.«

LENKA KOVAČIC, mentorica PO na osnovni šoli »Kozjanski odred« na Planini: »Pionirji našega odreda so zelo aktivni, bili bi pa še bolj, če ne bi bilj vezani na prevoze z avtobusi. Vključujejo se v razne krožke na šoli, pripravljajo proslave tudi za krajevne praznike in tako povezujejo šolo s krajem, kjer živijo, navezali pa so tudi tesnejše stike s pobratimsko občino Užička Požega in si s pionirji osnovnih šol dopisujejo. Delo z njimi je prijetno in mi nudi zadovoljstvo.«

IRMANČNIK ANICA, mentorica PO »Ivan Koprivа« na osnovni šoli v Petrovčah: Mentorica našega odreda sem s presledki že od leta 1959. Z njimi rada delam, ker so zelo aktivni. Vsak mesec imamo skupne pionirske sestanke, na katerih se dogovorimo za plan dela in pregledamo prejšnje uspehe. Želela bi, da bi vlogo mentorja prevzeli tudi mlajši člani našega kolektiva, vendar so trenutno prezaposleni s študijem. Čutim pa posebno zadovoljstvo, če pionirji v svojih prizadevanjih uspevajo.

ROŠER HERTA, mentorica PO »XIV. divizije« na osnovni šoli Dobrna: Naši pionirji se radi vključujejo v številne dejavnosti na šoli in v raznih tekmovanjih dosegajo lepe uspehe. Delamo, kolikor je pač mogoče glede na velik okoliš, ki ovira vključevanje oddaljenih šolarjev. Mentorica odreda sem že sedem let, rada delam z otroki, pomagajo pa mi tudi drugi tovariši na šoli. Vsak njihov uspeh razveseli tudi mene.«

Tako bi povedali vsi mentorji. Toda — ali je pionirska organizacija res samo predmet in skrb prosvetnih delavcev? So tu in tam častne izjeme, da so mentorji tudi občani zunaj prosvetnih vrst. Interesi mladih občanov pa so zelo barviti in številni.

DOMINIKA POS

Intervju z IVANOM BOŽNIKOM, direktorjem Tovarne nogavic Polzela

LASTOVKA LEPO LETI

Med delovne organizacije v žalski občini, ki so v minulem letu dosegle lepe gospodarske rezultate, velik napredek in hitro gospodarsko rast, sodi prav gotovo tudi Tovarna nogavic na Polzeli. Ob jasno začrtani poti razvoja je kolektiv lani zaključil pomembno fazo pri izgradnji novih objektov, saj v bistvu pomenijo lani zaključene investicije zaokrožitev celotnega proizvodnega procesa, ki poteka po zadnjih izsledkih sodobne tehnologije v tej vrsti tekstilne industrije. Kolektiv pa se z doseženim nikakor ne zadovoljuje. Ob letu pomembnih uspehov že pripravljajo razvojne programe bodočega razvoja podjetja. Načrtujejo svojo pot tudi za bodoče. O tem smo govorili z IVANOM BOŽNIKOM, direktorjem podjetja.

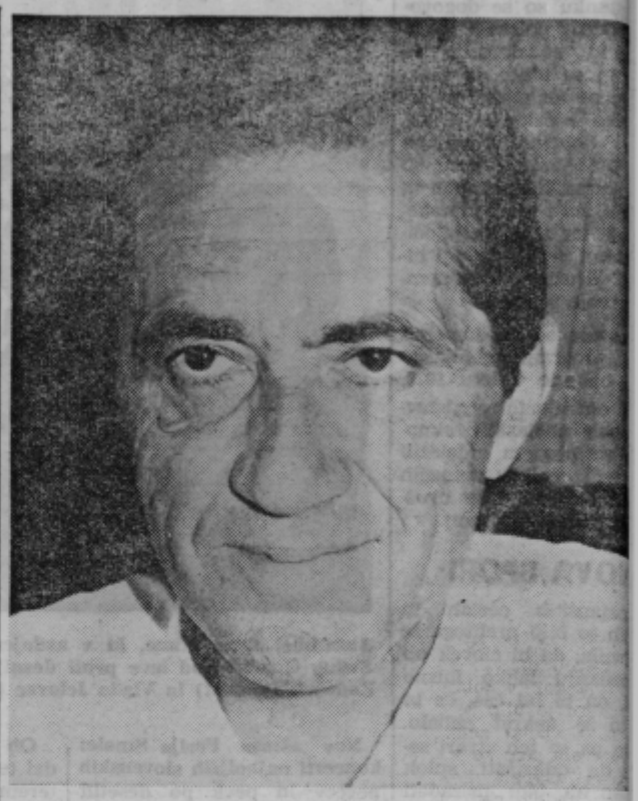

DOKONČANE INVESTICIJE

NOVI TEDNIK: Uspehi lanskega leta v vašem kolektivu so izredno lepi. Podajte prosim kratko oceno, kakšno je bilo gospodarsko leto 1972 v vašem kolektivu, v čem so njegove posebne značilnosti?

IVAN BOŽNIK: Res je, dosežki so lepi in smo z njimi zelo zadovoljni. Celotni dohodek podjetja je višji za cca 33 odstotkov, fizični obseg proizvodnje pa za 15 odstotkov. Plan proizvodnje našega podjetja je bil obeležen z akcijami, ki so jih sprejeli samoupravni organi v okviru stabilizacijskih ukrepov in naporov v našem celotnem gospodarstvu na tem področju. Ti pozitivni premiki, ki jih je vzpodbudil naš akcijski stabilizacijski program, se kažejo v boljši organizaciji dela, pri čemer pa velja omeniti predvsem to, da naša prizadevanja na tem področju nikakor še niso končana. Uspehi se med drugim kažejo tudi v doseženih osebnih dohodkih, saj smo v lanskem letu dosegli 1.750; poprečnega osebnega dohodka na zaposlenega delavca, najnižji osebni dohodek v našem podjetju pa je bil 1.250 dinarjev.

NOVI TEDNIK: Ob dnevu republike ste odprli novo pletilnico z najmodernejšimi stroji Kaj pomeni to za vaš kolektiv?

IVAN BOŽNIK: Da smo lahko pristopili k uresničitvi boljše organizacije dela in uresničitvi sodobnega tehnološkega procesa, je bilo minulo leto v znamenju široke investicijske dejavnosti. V celoti smo proizvodne prostore povečali za 6.780 kvadratnih metrov. Smatram, da imamo sedaj proizvodne obrate dokaj sodobno urejene, predvsem glede na pogoje dela, klimatske naprave in podobno To vse pa nam omogoča doseganje večje kvalitete proizvodov, znižanja odpadkov in ne nazadnje tudi znižanje režijskih stroškov. Dnevno proizvodnjo nogavic smo že povečali na 85.000 parov nogavic.

NOVI TEDNIK: Preteklo leto je bilo za marsikatero podjetje v znamenju velikih težav, predvsem zaradi neliknidnosti. Kako je bilo s težavami pri vas, v čem so se kazale?

NADALJNJA KREPITEV PODJETJA

IVAN BOŽNIK: Kakšnih izrazitih težav pravzaprav nismo imeli Kot vse delovne organizacije smo se občasno srečevali s problemi slabega plačevanja, vendar nismo nikoli imeli blokiranega žiro računa in tudi ne problemov z izplačevanjem osebnih dohodkov. Pravočasno podvzemanje ukrepov nam je pač omogočilo, da smo se izognili težavam, ki so druge tako hudo pestile.

NOVI TEDNIK: Če ste nam v kratkem orisali dosežke lanskega leta, je prav, da poveste tudi o vaših načrtih za letošnje leto Kam boste usmerili vašo pozornost?

IVAN BOŽNIK: Gospodarski načrt za letošnje leto smo na samoupravnih organih že obravnavali in ga tudi že sprejeli Glede fizičnega obsega proizvodnje predvidevamo porast v višini 122 odstotkov, vrednost proizvodnje pa bo po naših predvidevanjih porastla za 39 odstotkov. S stališča investicijske dejavnosti bo to leto v primeri z minulim bolj umirjeno, saj ne nameravamo izvajati večjih gradbenih investicij. Vlagali bomo le še v strojni park, za dosego večje avtomatizacije proizvodnje in za še nadaljnje izboljšanje tehnologije. Gre torej za notranje jačanje podjetja in temu bomo v celoti posvečali vso našo pozornost.

NOVI TEDNIK: V ta sklop prizadevanj prav gotovo sodi tudi uresničevanje ustavnih dopolnil. Kako stojite v zvezi s tem?

IVAN BOŽNIK: Komisija, ki pri nas dela, je prišla do zaključka, da ne obstoje pogoji da bi ustanavljali več temeljnih organizacij združenega dela. To pa predvsem zato, ker nimamo tehnološko zaključenih obratov, ker proizvodnja, ki jo ustvarjamo v posameznih obratih, ne more biti izražana v tržni vrednosti, ker le-to dobiva izdelek kot končni proizvod. Veliko pa si prizadevamo pri uresničitvi ostalih ustavnih dopolnil, predvsem tistih, ki bodo doprinesla k nadaljnjemu poglabljanju samoupravnih odnosov v naši delovni skupnosti. Tu, mislim, je komisija že dosegla pomembne rezultate.

NOVI TEDNIK: Vaš kolektiv se je že od nekdaj aktivno vključeval tudi v življenje kraja samega. Radi ste pomagali pri raznih komunalnih akcijah in ob drugih priložnostih. Kako boste to sodelovanje obogatili?

IVAN BOŽNIK: Reči moram, da so naši samoupravni organi v preteklem obdobju resnično pokazali dokajšnje razumevanje za to problematiko, saj nismo sodelovali le pri krajevno pomembnih akcijah, temveč smo se vključevali tudi širše, v občinskem merilu. Radi smo pomagali tistim krajevnim skupnostim, ki same nimajo industrije in imajo zavoljo tega še večje težave pri urejevanju krajev in razreševanju številnih problemov. Tu mislim predvsem na Šentadraž, Braslovče, Letuš, Gomilsko in druge. V tem letu na področju teh krajevnih skupnosti pravzaprav ni predvideno, da bi se izvajale kakšne večje investicije, razen morda asfaltiranja še nekaterih cest, pri čemer pa bomo seveda prav gotovo pomagali tudi mi, posebno ker so od teh relacij odvisni tudi naši delavci. Sicer pa bomo tudi v bodoče poskušali s krajevnimi skupnostmi obdržati kar najboljše odnose. Pomagali pa bomo seveda v okviru naših realnih možnosti.

RAZGOVOR PRIPRAVIL: BERNI STRMČNIK

V KONUSU IMAJO ČASOPIS

V industrijskem kombinatu KONUS v Slovenskih Konjicah so v prvi polovici lanskega leta začeli izdajati poleg raznih internih obvestil še svoj lastni časopis. Od začetka izhajanja pa do konca decembra so izdali skupaj šest številk, od katerih vsaka izide na 9 straneh v nakladi okoli 2000 izvodov. Razen številnih tekočih informacij o poslovanju podjetja, o delovanju samoupravnih organov in družbeno - političnih organizacij ter o drugih zadevah, je zadnja stran navadno namenjena zabavi in razvedrilu z nekoliko večjo križanko. Delavci tega največjega podjetja v konjiški občini, ki ima obrate in blagovne hiše tudi v nekaterih drugih krajih po Sloveniji in Jugoslaviji, so tako sproti obveščeni o vseh važnejših dogajanjih.

Posojila

VRATA SO ODPRTA

RAZEN REDKIH IZJEM VSI DRUGI ŠE ČAKAJO NA TEHNIČNA NAVODILA NARODNE BANKE — PO NOVEM VEČJE MOŽNOSTI ZA VIŠJE KREDITE

Četudi je odredba o potrošniških posojilih, ki jo je konec lanskega leta izdal zvezni izvršni svet, formalno že v veljavi, praktično še ni in tako v bankah kot tudi v večini trgovinskih in drugih delovnih organizacijah še čakajo na podrobnejša navodila.

Bistvo nove odredbe o potrošniških posojilih je v tem, da je odpravila za vse veljavno enako gornjo mejo posojila in določila, da naj bo višina posojila odvisna od osebnega dohodka občana. Občan se lahko zadolži do tretjine osebnih dohodkov. Odredba tudi zvišuje kredite v denarju. Posojila bo moč uporabljati le za nakup domačega blaga. Posojilo za nakup avtomobila je poslej nekoliko višje pa tudi rok za njegovo odplačilo je podaljšan.

Odredba daje velike možnosti za nakup s kreditom. O tem govori tudi naslednja tabela:

Odredba nadalje pravi, da je posojilo za nakup industrijskega blaga treba plačati v 24., za nakup avtomobila pa v 30. mesecih.

dohodek osebni	ind. blago kredit	avtomobil za
1000 din	7.930 din	9.990 din
1500 din	12.000 din	15.000 din
2000 din	16.080 din	20.100 din
3000 din	24.000 din	30.000 din
4000 din	31.995 din	39.990 din

Spremembe so torej velike, prav takšne možnosti. Če je doslej občan lahko najel posojilo za nakup industrijskega blaga le v višini do 6.000 din ter 10.000 din za nakup avtomobila in pohištva, se zdaj »kreditna« vrata odpirajo bolj na široko.

In kakšno je trenutno stanje v Celju?

ZVONKA FIŠER, vodja službe za potrošnika posojila pri celjski mestni hranilnici: »Vse imamo pripravljeno. Prav tako smo v glavnem že zbrali zahteve trgovinskih delovnih organizacij po kreditih. Vendar posojil po novi odredbi še ne odobravamo. Čakamo še na podrobna tehnična navodila, ki jih mora dati Narodna banka. Po naših internih informacijah znajo ta navodila priti okoli 15. januarja. Potem bo delo steklo.

Z naše strani je torej odobravanje potrošniških posojil trenutno ustavljeno. Ne glede na to je možno, da kredite odobravajo delovne organizacije, če imajo za to svoja lastna sredstva.«

TEHNOMERCATOR: »Čakamo na podrobna navodila. Posojil še ne odobravamo.«

SLOVENIJA LES: »Posojila odobravamo že od prvega delovnega dne v novem letu po starem ključu in starih navodilih. Novo je le v tem da smo zmanjšali obrestni polog od 30 na 20 %. Po nosa odobravajo posojila, šele potem, ko bodo znana vsa tehnična navodila.«

TKANINA: »Posojil še ne odobravamo. Čakamo na navodila.«

Takšni odgovori veljajo za skoraj vse. Le tu in tam so tudi v Celju delovne organizacije, ki poleg Slovenijalesa odobravajqo posojila, seveda iz svojih lastnih sredstev.

Trenutna rdeča luč za potrošniška posojila je v resnici samo začasna, kajti že se kaže rumena in ne bo dolgo, kvečjemu še nekaj dni, ko bo zagorela zelena luč

M. B.

ZKS Žalec o šolstvu

ZA IDEJNO ŠOLO

Na zadnji, peti redni seji občinske konference ZKS v Žalcu so v osrednji točki dnevnega reda obravnavali aktualno problematiko idejnosti v učno vzgojnem procesu v osmih šolah. Poleg tega pa so na seji konference spregovorili še o problematiki s področja stanovanjske izgradnje ter sprejeli program idejno političnega usposabljanja v letošnjem letu.

Težišče seje konference je bilo posvečeno problematiki idejnosti pouka. Tako v uvodnih izvajanjih, kot v razpravi so se izoblikovala mnoga stališča ter so bili analizirani številni problemi. Osnovna ugotovitev je bila, da so komunisti v preteklem obdobju temu pomembnemu vprašanju kljub nekaterim prizadevanjem namenili premalo pozornosti. Zadovoljevali so se s splošnim ugotavljanjem, premalo pa je bilo konkretnih akcij in ukrepov, kar pa v nobenem primeru ni le žalska karakteristika. Vprašanja socialistične vzgoje mlade generacije ni možno ločeno obravnavati od celotnega izobraževalnega procesa Postati mora vsakodnevna sestavina pouka in vzgoje, prizadevanja Zveze komunistov in ostalih družbenih dejavnikov pa morajo biti usmerjena k uveljavljanju socialistično angažirane samoupravne šole. Pri tem gre za temeljna vprašanja vsebinskega in idejnega vplivanja na šolo, gre pa tudi za to, kako komunisti in prosvetni delavci uresničujejo socialistične vzgojne smotre, kako uveljavljajo nove pedagoške prijeme, poglabljajo samoupravne odnose na šolah in kakšen obseg ter strukturo ima in bo imela marksistična vzgoja mlade generacije. V zvezi s tem je bilo na konferenci nedvoumno poudarjeno stališče, da idejno nevtralne šole pri nas ne more biti, da je nesprejemljiv idejni pluralizem, kajti interesi naše družbe pri vzgoji mladega rodu so jasno začrtani in kot take jih je treba uresničevati.

Kot poseben problem je bilo na konferenci ugotovljeno tudi dejstvo, da je med prosvetnimi delavci v žalski občini premalo komunistov (okoli 30 odstotkov), zato bo moral v bodoče tudi aktiv komunistov — prosvetnih delavcev na tem področju povečati svojo aktivnost. Stanje na nekaterih šolah je še slabše od poprečja.

Kadrovsk. problemi na šolah se sicer z leta v leto izboljšujejo, vendar je kljub temu zaskrbljujoče pomanjkanje učiteljev za razredni pouk. Zaradi tega bodo tudi to vprašanje poskušali reševati z ustrezno kadrovsko politiko in politiko štipendiranja.

B. S.

RAZGOVOR S SEKRETARJI

Včeraj opoldne so se na komiteju občinske konference ZKS v Celju sestali sekretarji organizacij in aktivov ZK s celjskih šol. V skladu s sprejetim občinskim programom po pismu predsednika Tita in po 29. seji CK ZKS so sekretarji poročali o tem, kako so potekale razprave o konkretnih vprašanjih idejne naravnanosti pouka na celjskih šolah.

ŽE LETOS HALA?

Kakor smo zvedeli, bo v prihodnjih dneh končan elaborat o izgradnji rekreacijskega centra na Golovcu v Celju. Nekateri menijo, da bo hala, šli naj bi namreč v etapno izgradnjo, zgrajena že v tem letu. Morda bo torej Celje končno le dobilo prepotreben prostor za večje gospodarske, kulturne in športne prireditve.

HOTELI SV. GENOVEFE

PRAVIJO, DA SE KLATIM. ZATO SO ME ZAPRLI. ČISTO TOČNO NE VEM, KAJ TO POMENI, VENDAR MI JE HUDO. REKLI SO, DA SEM POKVARJENA. TUDI TEGA SI NE MOREM RAZLOŽITI, SAJ SEM STARA ŠELE 16 LET.

»Ura se je že nagibala k drugemu dnevu, ko sem lahko šla gor, v sobo. Spodaj, v gostilni je bilo še vedno zelo veselo. Bila sem utrujena. Zadevala sem se v posteljo in skoraj zaspala, ko je zaropotalo. Vedela sem, kdo in zakaj ropoče. Bila je lastnica. Jezna sem bila zaradi tega trkanja ob polnoči.«

— Kdo je?

»Jaz sem, odpri.«

— Zakaj naj odprem?

»Nekaj ti moram povedati.«

»Šele nekaj dni sem bila pri njej. Semkaj me je pripeljala prijateljica. Bili smo v družbi, ko mi je lastnica rekla, naj ostanem pri njej. Pomagala naj bi v kuhinji in gostilni. Tudi na njivah. Ni bilo bogvekaj, vendar mi je bilo bolj všeč, kot pri rejnikih. Rada sem v gostilni, kjer je toliko veselih ljudi. Tudi fantov, čeprav so nesramni. In zdaj zopet trka. Vem, zakaj. Ko bom odprla, bo skozi režo v mojo sobo potisnila moškega in zaklenila . . .

—In zakaj ste odprli, če ste vedeli, kaj bo sledilo?

»Lastnica je vedela, da vrata drži le tanki zaskok. Ob močnejšem pritisku tako in tako popusti. Torej je vseeno, če sem odpirala jaz ali ona malo bolj pritisnila.«

— Kaj je bilo potem?

»Ko sem odprla, je v sobo potisnila tistega debeluha. Brata od onega, ki mi ga je v sobo potisnila že dan predtem. Ta je bil mesar, žena je bila na porodniškem. Ko sem ga vprašala, kaj bi rad, čeprav sem vedela, zakaj je prišel, mi je rekel, da bi se rad z mano pogovarjal. Vraga bi se pogovarjal ob tej uri. Nadrla sem ga, potem mi je povedal, da je lastnica predlagala, naj gre k meni. Že dolgo ni imel ženske, zdaj pa bi jo lahko imel. Kurca boš imel, sem rekla in se še bolj drla. Nisem mu dala. Barabe.«

— Ali ste mogoče vi dali povod lastnici, da vam je vodila moške?

»Ne vem. Ko se je to prvič zgodilo, sem zdrvela dol in lastnico nadrla. Fant je ostal v sobi in prespal. Nisem se mu pustila. Zjutraj je odšel od mene v službo. Potem je pripeljala njegovega brata. Pred tem so bili tu fantje iz Zlatarne. Tudi nekaj punc so imeli s sabo. Če je v gostilno prišla večja družba, smo morala dekleta k omizju. Da so fantje več spili in več plačali. Eden mi je bil za silo všeč in sva šla v sobo. Zgoraj so pred Silvino sobo stali fantje in čakali na vrsto. Veste, Silva, je na eno noč sprejela več fantov. Nekoč jih je bila cela vrsta. Ko sva se čez par minut s fantom vrnila v družbo, je bilo omizje bolj polno. Iz sob so se vrnili tudi oni s svojimi puncami. To noč sem še dvakrat šla v sobo. Najprej z enim, potem še z drugim. S tem sva zaspala. Zbudili so naju drugi, ker so morali na delo v Zlatarno. Niso hoteli plačati, zato so skakali skozi okno. Pozneje je bila lastnica zelo jezna.«

— Vas je kdo prisilil, da ste šli v enem večeru s temi fanti?

»Če ne bi šla, bi prišla lastnica ropotat. Slišala sem, da se je ona s fanti zmeraj prej vse zmenila. Če sem dobila za to kaj denarja? Ja, dajala mi je po jurja ali petsto din ob sobotah, ko sem lahko popoldne šla v mesto. Slišala pa sem, kako so se moški kregali z lastnico, ker jim nisem hotela dati. Verjetno je ona že prej pokasirala.«

— Zakaj tega niste povedali miličnikom, ko so prišli?

»Miličnike je poklical sosed, ker je bil jezen na Silvo. Ni hotela samo z njim. Miličnikom sem nekaj povedala, vsega pa ne, ker mi je lastnica povedala, da me bodo fantje premlatili, če bo mimela odprt gobec. Pa tudi sram me je bilo. Povedala pa sem za tiste tri iz Zlatarne, ker so me prijavili, češ, da sem bolna. Pa nisem bila.«

— Zakaj ste sedaj v zaporu?

»Sodnik me je zaprl zaradi klateštva.«

— Kam boste šli, ko boste prestali kazen? Koliko ste stari?

»Sedemnajst jih bom. Rada bi se zaposlila. Ko bom v službi, ne bom več zahajala v tiste oštarije.«

— Kje pa ste bili potem, ko ste odšli iz tiste gostilne?

»Pri prijateljicah, enkrat sem se vrnila nazaj v gostilno. Drugače pa sem bila v mestu. Spala sem, kjer je prišlo. Kako je bilo takrat v Rečici? Bilo nas je okrog 20. Gostilničarka ima več sob, vendar ne za toliko ljudi. Zato smo spali po trije, štirje pari v eni sobi. Če vem, kaj je to grupni seks? Ne vem, tega ne maram. Če je bil še kdo v sobi, se nisem pustila. Šele zjutraj, ko so drugi spali. Bilo me je malo sram. Enkrat je v Celju lastnica v mojo sobo poslala par, jaz pa nisem imela kam spat. Počakala sem uro, in ko sem vedela, da sta onadva že vse opravila, sem šla spat. Pa je oni hudič začel plaziti po meni. Zato se je njegova punca razjezila. Bila je lepa punca. Blondinka iz Bukovžlaka. Ko je videla, zakaj gre, je vstala in odšla iz sobe. Meni je bilo nerodno in sem šla za njo. Do jutra sva bile potem skupaj. S tistimi fanti iz Bokovžlaka sem bila tudi v Rečici.«

— Zakaj pa ne greste nazaj k rejnikom ali k teti?

»Ne maram tja. Rada bi v službo.«

Ta, bledolična deklica, pokvarjenih zob, razmršenih las, obraza, ki nudi večjo starost, drobnega telesa in velikih prsi, ki vise pod zamazano jopo, zdaj ni več v gostilni celjskega »predmestja«. Je v zaporu. Namesto nje je v isti gostilni troje drugih deklet. Enako ali malo starejših, enako bednih brezdomcev, ki pritiskajo v mesto iz okoliških krajev. Razlika je le v tem, da je lastnica za spoznanje pametnejša. Eno ima prijavljeno za pomoč pri delu, druge pa za priložnostno delo. PRILOŽNOSTNO DELO. Cela srenja ve, zakaj gre in kakšno delo je to, vendar zaradi tega nikogar doslej ni bolela glava.

ZIMSKE GUME – SNEŽNE VERIGE – ZIMSKE GUME – SNEŽNE VERIGE

FERDO GODINA
BELE TULPIKE
Roman poklanja bralcem slovenija
16.
avto Avtomotor CELJE

Že nekaj dni samevam v svoji sobi.

Jerebič je poparjen, odkar se je vrnil s kongresa. Kojemo, se ne pogledamo, niti ne govorimo. Čez dan se tako ne srečamo.

Rahelina vaza stoji na mizi.

Sinoči pri večerji mi je Treza pozabila prinesti žlico. Kako je njeno nerodnost dekan opazil, ne vem.

»Prinesi žlico!« je suho dejal Trezi. Gledal je skozi okno, stran od mene. Ko je Treza odšla, je nastal v obednici mučen molk. Drug drugega opazujemo in se sovražimo.

Gledal sem široki dekanov vrat, okrog katerega je bil stisnjen svetel ovratnik. Na okrogli glavi je imel šop nepočesanih sivih las.

Gledal je skozi okno kot gospodar, ki dela, kar mu je ljubo. Se preden se je vrnila Treza z žlico, se je nenadoma nečesa spomnil, se sklonil nad juho in začel enakomerno grabiti s krožnika.

Ob večerih sem sedel v sobi. Poslušal sem, kako je hlapec zapiral hlev in kako so ženske pomivale v kuhinji posodo. Nekaj sem si želel, pa sam nisem vedel kaj. Da bi bil daleč proč od svoje okolice, daleč, daleč, da ne bi vedel zame nihče, niti Rahela niti moja mati.

Kaj bo z Rahelo? Kaj bi dal, če bi mogel iztrgati iz sebe, kar živi v mojem srcu. Bolečino in neizmerno koprnenje. To živi v mojih prsih, me muči in me mori.

Dan za dnem sem imel pred seboj le eno: iti h Krampaču in si odpreti stare rane. To bo itak moralo priti. Čemu tega nisem storil takoj, prvi dan, ko sem se vrnil iz Turnišča.

Preden sem se odločil za ta korak, sem se nekajkrat oblekel, očistil čevlje, se počesal in držal za kljuko na vratih moje sobe, da bi šel. Nato sem se spet slekel.

Zdaj ne, sem si dejal, jutri zvečer. Slekel sem se in legel. V postelji mi je bilo spet žal, da nisem šel.

Prišel je čas, ko sem z gotovostjo odprl vrata in šel, ne da bi za hip prisluhnil glasu, ki mi je odsvetoval.

Pozvonil sem pri Krampaču. Kakor sem prej z veseljem čakal, da mi pride odpret, sem se zdaj bal. Najraje bi pobegnil.

Prišla mi je odpirat Berta. Poznal sem jo po korakih.

»Arpad?« se je začudila.

»Veš, nisem imel priložnosti,« sem začel govoriti in v poltemi iskati s klobukom obešalnik. Na obešalniku sem opazil Brünnerjev klobuk.

»Zakaj nisi prišel v nedeljo, da bi se vsaj opravičil?«

Krampač je odprl sobo.

»No, viš ga. Mislili smo, da si umrl,« mi je rekel glasno in zaprl vrata. »Opraviči se pri Brünnerju. Kaj sploh misliš?«

»Kako si čuden, pustil nas in niti glasu ni o tebi,« je prav tako šepetala Berta. Toliko prijaznosti je bilo v tem, da mi je bilo težko, ker nisem prišel takoj, ko sem se vrnil. Še isti dan. Čemu sem odlašal in se trapil doma brez vsakih koristi?

»Rad bi še stopil na sejo. To poročilo je važno.«

Z Brünnerjem sva se poslovila.

»Zbogom, na svidenje.« Nič več. Kako bi mi prišlo na misel, da bi pozdravil Rahelo. Za ves svet je ne bi.

Ostal sem v sobi sam. Vzel sem svinčnik iz žepa, ga postavljal na konico in zopet na ploščati del.

»Nemogoč si,« je dejal Krampač. Sedel je in držal še z dvema prstoma ugaslo angleško pipo.

Berta se je vrnila. »Begaš nas vse, najbolj pa Rahelo.«

Nekaj je viselo nad vsemi tremi, o čemer ni govoril nihče. Mislil sem si: »Nesmiselno je vse to početje. Jaz sem vendar lendavski kaplan. Rahelini starši so bili židi, trdi, nedostopni židi, ki o stvari niso hoteli nič slišati. Kaj bi Brünner lazil tod okrog, če mu Janči ne bi koristil. Zakaj smo še govorili o tem, ko smo vendar vsi videli.

»Človek ti privošči vsaj malo sonca v to tvojo klavrnost, ki jo preživljaš. Kakor hočeš, meni je vseeno,« je trdo rekel Krampač. »Meni je bilo zmeraj vseeno. Se ne bi nazadnje vsega tega lahko rešili!«

Vstal sem. Šel sem proti vratom. Nekaj sem hotel še povedati. Ne v svoje opravičilo, temveč le, da tu ni pomoči. Pa sem molčal.

Vzel sem v preasobi klobuk in šel. Stopal sem počasi s stopnice na stopnico. Deske so škripale. Prepričan sem bil, da Krampačevega praga ne bom več prestopil.

Veter je prinašal s hribov duh po zrelih breskvah, duh po pretakajočih se sokovih v sladkem sadju. Zajci so se skrivali nad trsjem, vrabci so se v jatah podili nizko nad goricami, srake so se drle in preletavale hribe. Klopotci so se počasi obračali za vetrom.

Bil je čas, ko bi se mogla začeti bratva. A bral še ni nihče.

Park med cerkvijo in farofom je bil nastlan z divjimi kostanji. Otroci, ki so prihajali s hribov, so jih pobirali in metali za vrabci med veje. Tudi prave kostanje so prinašli iz gozdov, ki so bili na severni strani hribov.

Sleherni večer sem videl znance iz mesta, ki so šli na večerni sprehod mimo farofa po klancu v hrib. Vesel smeh se je odtrgal kje s hriba, nato je mir zajel ves kraj.

Stal sem ob oknu. Vidno je ugašal dan in mrak je tihotapil v mesto mir.

Obrnil sem se od okna. Na mizi je stala vaza s suhimi georginami, poleg blok pisalnega papirja, črnilo in peresnik. Vse je čakalo že nekaj dni, da bi pisal Raheli. Ničesar nisem odstranil z mize. Vendar bi bilo nepremišljeno, če bi ji pisal.

Tako so se v meni menjavala čustva. Bili so trenutki, ko sem ponoči vstal iz postelje prevzet od ene same misli, da bi ji razkril trpljenje in jo prosil odpuščanja. Tipal sem v takih trenutkih po steni in iskal luč, a me je nekaj spreletelo in sem nehal tipati. Saj ne želi, noče od mene slišati ničesar več, od mene, lendavskega kaplana. Ves poparjen sem sedel na posteljo in strmel v temo. Veverica se je v gnezdu zganila. Zunaj so se oglašale mačke. Legel sem vznak in strmel v strop. To se je ponavljalo noč za nočjo.

Bal sem se teh noči. Bile so zame muka, kateri nisem vedel izhoda.

Zdaj sem zopet pred nočjo, v kateri se mi ne obeta nič boljšega.

Obdal me je grenak mir, ki ga je pretrgal le kratek, prijeten smeh s hriba. Neopazno je prišla noč. Nič določenega nisem mogel misliti, niti si nisem mogel več predstavljati Rahele. O, pač. Njenih oči nisem pozabil.

Potrkal sem. Slišal sem Brünnerjev glas. Dvignil je glavo od listin, ki so bile razgrnjene po mizi. Bile so popisane s strojem. Vstal je uslužno, kot če bi v trgovini prodajal kos slabega blaga. Nič spremembe ali začudenja ni bilo na njem. Vstal je, mi ponudil roko in čakal, kdaj bo rekel Krampač, da sedemo. No, kako se mu bom zdaj opravičil.

Ničesar ne bi rekel, če me Janči in Berta ne bi prebadala z očmi. Nisem vedel drugega, kot da sem začel:

»V nedeljo nisem mogel, gospod Brünner. Bil sem čez noč zadržan v Turnišču.«

»Aha,« je dejal mirno. »Mi smo se peljali v Čakovec.«

V Čakovec? Zakaj niso ostali doma? Ljubosumen sem bil na vsakega, ki je tam videl Rahelo.

Ni mi bilo več mar, da bi se oprostil.

avtospreji: CAROSOL 40 - GUMIS - CROMIS - LEDIS — avtospreji.

Slovenske Konjice

ODLOK O CESTAH

Odborniki obeh zborov skupščine občine Slov. Konjice so na zadnji seji razpravljali in sklepali tudi o odloku o lokalnih in nekategoriziranih cestah na območju konjiške občine. Skupaj jih je 152 v dolžini nekaj nad 216 kilometrov, pri čemer pa ni vračunana zvezna cesta I. reda od Tepanja do Stranic. V ta sestav tudi ne spadajo štiri ceste drugega reda in gozdne ceste na Pohorju ter v območju Konjiške gore. Ker meri površina občine Slov. Konjice dobrih 223 km², to pomeni, da je na enem kvadratnem kilometru nekoliko več kot 1 km cest.

Od skupnega števila spada med lokalne ceste prve kategorije le 7 cest v dolžini blizu 40 kilometrov. Vsekakor je najdaljša med njimi tista, ki povezuje Vitanje preko Strmca do Višnje vasi, saj meri 9.350 metrov. Le za nekaj metrov krajša je cestna povezava med Križnim vrhom skozi Loče do Poniklve. Sicer pa so v tej skupini še druge ceste, ki povezujejo nekatere kraje na območju Zreč in Pohorja, v okolici Loč in ob južnem robu Konjiške gore med Starimi Slemeni skozi Sojek do Češnjic.

Mnogo več cest, in sicer okoli 90, pa je razvrščenih v lokalne ceste druge kategorije. Po prejšnjih predpisih so bile to ceste IV. reda. Njihova skupna dolžina meri nad 153 kilometrov. Najdaljša med njimi povezuje Konjiško vas preko Tolstega vrha do Škednja ter poteka iz ene strani Konjiške gore na njeno drugo stran, dolga pa je 6.900 metrov. Sicer pa je v tej kategoriji velika večina takih, ki so dolge približno en kilometer, najkrajša pa je med Brdo in Gabrovnikom v dolžini komaj 360 metrov.

Nekategoriziranih cest v občini je 52, od katerih tvorijo veliko večino ulice, trgi, javne poti in dovozne ceste v nekaterih večjih krajih na območju občine. Skupaj so dolge dobrih 28 kilometrov, le redke pa merijo več kot en kilometer. Glede na njihovo razvrstitev jih je največ v občinskem središču.

Za gradnjo in vzdrževanje lokalnih cest se denarna sredstva zbirajo iz virov, ki jih določa republiški zakon o javnih cestah, to je iz proračuna občine. Ker pa je splošno znano, da je občinska blagajna večkrat premajhna, odlok zato predvideva, da lahko za dodatne denarje občina ali krajevna skupnost vpeljeta krajevni samoprispevek. Ves tako zbrani denar iz različnih virov pa se nato zbere v občinskem komunalnem skladu, ki skrbi za vzdrževanje lokalnih in nekategoriziranih cest.

Na območju občine Slov. Konjice so še štiri ceste, ki so po republiškem odloku razvrščene kot ceste drugega reda, območje Pohorja in dela Konjiške gore pa povezuje še nekaj desetin gozdnih cest. Slednje seveda vzdržujejo zainteresirane gospodarske organizacije.

V. L.

O USPEHU NA OSNOVNIH ŠOLAH

O tem, kakšne uspehe in ocene so dosegli učenci vseh razredov obeh osnovnih šol v Slovenskih Konjicah, tečejo te dni razgovori na roditeljskih sestankih, ki sta jih sklicali njuni vodstvi. V obeh primerih je to v tem šolskem letu že drugo srečanje staršev učencev s prosvetnimi delavci in razredniki posameznih razredov ter oddelkov. Na ta način želijo učitelji starše obvestiti o vseh dobrih in slabih redih njihovih otrok, preden jim bodo proti koncu januarja razdelili spričevala za prvo poletje. Za sedanje ocenjevanje se ne bo dalo več kaj dosti spremeniti, lahko pa nasveti in pogovor s starši pomagajo za kasnejše mesece tekočega šolskega leta in za končne ocene.

Oseba tedna: KRISTINA POSEDEL

ŽIVLJENJE JE DELO

Kristino Posedel, našo znanko izpred novega leta, osebnost tedna, smo dobili tam, kjer ustvarja že lepo dobo let: v tovarni nogavic Polzela in ko je izšla slika v Novem tedniku, so vsi iz Polzele in iz njene tovarne, ki ji je posvetila toliko let uspešnega dela, vedeli, da je na sliki pač Kristina in nihče drug. In ker je Kristino spoznalo največ ljudi, je postala osebnost tedna in kot takšno smo jo tudi obiskali.

Čas, ki smo ga posvetili Kristini in razgovoru z njo, je bil prekratek, prekratek že zaradi tega, ker je bilo njeno življenje prepolno in pregloboko, da bi se vse, kar je na tej življenjski poti doživela, dalo zajeti v eni sami uri. Kljub temu smo s Kristino prijetno poklepetali in najbrž ne bo preveč huda, če ne bomo našteli vseh funkcij, ki so jih ji kdaj naprtili na njena ramena. Sicer pa so takšna naštevanja suhoparna in kdo bi jih bral. Res pa je le, da marsikdaj ni bilo časa za osebne stvari, kot je to povedala kristina sama. Le to ji ni šlo v račun, da bi sedaj, na stara leta, kot je rekla, prišla v »cajtnge«.

29 let je Kristina posvetila svoji »fabrki«, čeprav je bila včasih bolj slabega zdravja in če že ni hotela tega, da bi našteli vseh njenih funkcij, ko že govorimo o njeni »fabrki«, povejmo le to in naj nam ne zameri, da ima Kristina med drugim tudi celo vrsto priznanj za svoje delo. Vsekakor je najbolj ponosna na medaljo dela, ki jo pred šestimi, osmimi leti, ne spominja se čisto natančno, dobila od predsednika republike. Na to priznanje je Kristina čisto odkrito ponosna. Kaj takega se ne dobi vsak dan.

Mnogo zaslug ima naša oseba tedna, Kristina Posedel, tudi pri razvijanju samoupravnih odnosov v svojem kolektivu in če bi žreb kdajkoli pravičneje izbral, potem je to naredil prav sedaj. Kakorkoli že, kljub visokim normam in družini, je Kristina vedno vedela, kaj ji je storiti. Se pravi, bila je ženska na mestu. In, da ne bi preveč hvalili, smo nekaj podobnega slišali tudi od njenih sodelavcev. Saj veste, kako je s tem: marsikdaj ljudje preveč povedo. No, s Kristino ni tako. Je pa bila zelo resela, ko je izvedela, da je prav ona tista, ki ji je namenjeno biti oseba tedna.

Kristina bo kmalu odšla v zaslužen pokoj. Ko smo se pogovarjali z njo o tem, je dejala, da ne ve, kako bo s to rečjo in da je od mnogih slišala, da je brez dela, ki si ga navajen, dolgočasno. Nekako se bo že izvlekla, tisoče stvari je na svetu, s katerimi se da ukvarjati in najbrž tudi Kristini ne bo dolgčas.

MILENKO STRAŠEK

Ljubljanska banka Ljubljanska banka Ljubljanska banka Ljub

Spoznajmo se!

V vsaki številki Novega tednika bo naša fotografija, objavljena na tem prostoru, predstavila skupino ljudi iz različnih krajev. Največkrat na mestu, kjer se zbere mnogo občanov. Kakšna je vaša naloga? Dobro si oglejte fotografijo in na njej obkrožite osebo, ki ste jo spoznali. Nato na kupon napišite ime in priimek osebe, ki ste jo spoznali, izrezano fotografijo pa pošljite v pismu na naslov: Uredništvo Novi tednik, Gregorčičeva ul. 5, Celje, z oznako SPOZNAJMO SE. Po možnosti napišite naslov osebe, ki ste jo obkrožili na fotografiji.

Kaj bomo storili mi? Pregledali vaše kupone in ugotovili, katera oseba je bila največkrat obkrožena oziroma spoznana. Tako bomo dobili OSEBO TEDNA. Seveda bomo to osebo ali osebico predstavili vsem našim bralcem.

Vsi, ki sodelujete v igri, pa ste udeleženi v nagradnem žrebanju. Trem izžrebancem bo Ljubljanska banka vsak teden razdelila tri hranilne knjižice:

1. 150 DIN
2. 100 DIN
3. 50 DIN.

Kupone in fotografije z označbo (obkrožite osebo, ki ste jo spoznali) pošljite na naš naslov do ponedeljka. Če bi se zgodilo, da kak teden nihče od bralcev ne bi pravilno navedel imena in priimka osebe, se nagrade prenesejo v naslednje kolo.

Nekoliko slabši odmev je bil na fotografijo, ki smo jo objavili prejšnji teden, posneli pa ob festivalu amaterskega filma v Velenju. Največkrat prepoznana oseba na sliki je Roman Lešek iz Celja — športnik skakalec v višino s palico. Oseba tedna je torej Roman Lešek.

In kam gredo nagrade: 150,00 din prejme Zorko Kotnik, Šmartno ob Paki 62; 100,00 din Danica Kajič, Mariborska 141, Celje; 50,00 din pa Vesna Colja, Čopova 7, Celje.

Kupone s prepoznano osebo z današnje fotografije pošljite na naše uredništvo (s pripisom Spoznajmo se) do ponedeljka, 15. januarja 1973.

naslov za denarne zadeve Pravi naslov za denarne zadeve

Vse vaše denarne zadeve

rešuje Ljubljanska banka
— podružnica Celje

Pravi naslov za denarne zadeve

KUPON 16

Ime in priimek osebe na fotografiji _____

Njen naslov _____

_____

Moj priimek in ime _____

Naslov _____

ljanska banka Ljubljanska banka Ljubljanska banka Ljublj

Krajevna skupnost Marijagradec pri Laškem

ASFALT - ZRCALO OBČANOV

Krajevna skupnost Marijagradec obsega 18 vasi in zaselkov med levim bregom Savinje in obronki Vrha, Brez ter Svetine. Nekaj manjša je od predvojne marijagraške občine, nekaj večja od povojnega krajevnega ljudskega odbora. To območje je precej siromašnejše, kot je bilo pred sto leti, pa tudi pred petdesetimi, ko so od tod vozili v svet slovit portland cement, črn premog iz Trobendolskega rudnika, iz kleti na Lahomski gori pa na gostilniške mize prvovrstno vino. Tudi s kulturno preteklostjo je bogatejša. Pred leti je Marijagradec zaslovel v kulturnem svetu po odkritih srednjeveških freskah v mali taborni cerkvici. Nedaleč od tu, pa v vasi Tevče skromna plošča priča o tem, da je bil tu rojen nestor slovenske umetnostne zgodovine Stegenšek. Iz Tevč izhaja tudi Aškerčev rod, katerega senožeška veja je dala pesnika balad in romanc. Tudi rod zgodovinarjev Orožnov je od tod, sicer pa ima dolina ob Lahomnici tudi starorimsko preteklost: kajti že imena: Lahomno, Lahomšek, Lahomnica in Laško samo s pomenom krajevnih imen pove, koga so Slovenci ob svoji veliki selitvi v sedanjo domovino v teh krajih zatekli.

Marijagradec, kraj, po katerem se imenuje obsežna krajevna skupnost, vendar z ničimer ne more biti središče te skupnosti, ker nima nobene povezovalne institucije, niti najskromnejšega prostora za sestanke in seje.

KRAJEVNA SKUPNOST BREZ JEDRA

Trobendolski rudnik je zalila voda, cementarna je ob krizi izpuhtela, vinograde je zatrla ameriška trtna uš. Marijagradec je res največje naselje v okolišu, a ni bil nikoli njegovo jedro. Tudi nekdanji sedež občine je bil v Laškem, kot je imela sedež v Laškem tudi Krištofska občina, Laščani pa so imeli svojo, ker purgarji, kakršni so bili, niso hoteli sedeti s kmeti za isto mizo.

Pa pustimo preteklost. Danes Marijagradec vse bolj postaja del Laškega. Ima eno samo podružnično šolo v Reki, dve Merxovi trgovinici v Tevčah in Marijagradcu, od novega leta pa še edina gostilna v celi krajevni skupnosti ni več odprta, ker se je gostilničarka upokojila. Tako so se zaprla vrata za edinim prostorom, ki je bil na voljo krajevni skupnosti in organizacijam. Pa je bilo svojčas po dolini pet ali šest gostiln. Kolega Drago Medved je naštel okoli dvajset bivših mlinov, a nobeden več ne melje.

Je pa krajevna skupnost Marijagradec »rezervat delovne sile«. Okoli osemdeset članov kolektiva Pivovarne je od tod in menda prav toliko rudarjev. Promet po dolini sta dva avtobusa, tisti, ki vozi rudarje in oni, ki prevaža šolarje. Zadnji telefon je na pragu Laškega v marijagraški graščini.

V krajevni skupnosti ni prosvetnega društva, toda kmečke ohceti v Laškem ob prazniku »Piva in cvetja« si brez Marijagračanov, mladih in starih, ni moč zamisliti. V Reki sem in tja zaigrajo kakšno igro. Prva leta po vojni je bilo tega več, pa čeprav so igrali in muzicirali kar pod kozolci.

Na kratko, marijagraška krajevna skupnost nima jedra. Vsa je naslonjena na občinsko središče — na Laško.

ŠE CESTA NI INTERES VSEH

Kateri obči interes združuje vse občane?

Predsednik krajevne skupnosti TONE KNEZ, ki vodi tudi zelo delovno organizacijo ZB NOV, pravi:

»Ni enega samega interesa, ki bi družil vse občane v krajevni skupnosti. Vzemimo, da je prepočasen razvoj kmetijstva žulj, ki pekli. Pekli pa le kmete, ki v krajevni skupnosti niso več v večini. Cesta iz Laškega po dolini in v dveh krakih proti Brezam in Reki ter proti Vrhu tudi ne združuje vseh občanov. Zaselki Gaberno, Trojno in Lahomšek so si zgradili svojo vozno pot in se že v Laškem odcepljajo od ceste v dolino Lahomnice.«

Tako je predsednik Tone Knez ocenil razmere, toda ima upanje. Nekaj se sliši, da bi utegnila v Lahomnem zrasti tovarna, ki bi zaposlila predvsem ženske, precej bliže je tudi načrt za zgraditev rekreacijskega središča v Tevčah .Vsaj eno močnejše gospodarsko žarišče in turizem; to utegne vdahniti krajevni skupnosti življenje, tudi če Marijagradec sčasoma postane del mesta Laško.

CESTA JE PREIZKUS ENOTNOSTI OBČANOV

Predsednik režijskega odbora za podaljšek asfaltnega traku v dolino, JOŽE ZABUKOVEC, takole pravi:

»V decembru je cestno podjetje začelo pripravljati cestišče za položitev asfalta od Laškega do meje med Marijagradcem in Lahomnim. Vemo, da bo že za ta kos ceste denarja iz sprejetega samoprispevka premalo. Tudi Rečica čaka na asfalt. Vrh mora dobiti boljšo cesto, Breze so je lani dobile en kos. Na pomlad, ko bodo stroji polagali asfalt do mostu tostran Marijagradca, bi radi, da bi asfalt potegnili vsaj do odcepa ceste na Vrh. Zato sta krajevna skupnost in SZDL postavila režijski odbor, le-ta je dal natisniti bloke za zbiranje dodatnih prostovoljnih prispevkov, s katerimi bi potegnili asfalt čim dlje v dolino. Skupina občanov, ki je pred letom gradila vodovod, je ves ostanek zbranih prispevkov, 425.000 starih dinarjev, namenila za cesto. V decembru in teh nekaj dni v januarju so člani režijskega odbora zbrali že čez milijon dinarjev. Največ uspeha so doslej imeli Franc Škorja, Drago Homšek in Jakob Marolt.«

SVETLI IN TEMNI VZORI

Jože Zabukovec je povedal, da je Miroslava Arsenjuk že odštela 25 tisočakov, 25 tisočakov pa bo dala prihodnji mesec. A ko je nekomu to povedal, je le-ta skomignil z rameni rekoč:

»Že ima, če je dala!«

Raje bi se bil ugriznil v jezik, ta vzorni občani, ki bi moral vedeti, da je darovalka pred kratkim ovdovela, da ima štiri otroke, da plačuje zdaj posojila za novo hišico tudi za moža in da ji kot delavki v zdravstvu gotovo ne cvetejo rožice. Vrh vsega pa je dala denar za asfalt od njene hiše naprej, kajti do nje bo cesta asfaltirana po programu iz samoprispevka. No, takšnih, kot je ona, je še več in jih bo še veliko več.

So pa tudi takšni, ki pravijo, da ne dajo nič, ker mimo njih bo tako ali tako asfaltna cesta zgrajena. Med temi so tudi občani, ki imajo debele šope denarja pod palcem.

DELO JE NJIHOVA ODLIKA

So med občani v tej krajevni skupnosti, ki težko prispevajo. Njihov tisočak je žrtev, pritrgovanje. Nekateri bodo na pomlad s prostovoljnim delom prispevali, ker z denarjem ne morejo. So pa tudi takšni, ki odbornike in zbiralce grdo nahrujejo, se znašajo nad njimi. Celo to so si zlobno izmislili, da dobijo provizijo od zbranega denarja, ker se tako ženejo.

Predsednik krajevne skupnosti Tone Knez

Predsednik za ceste v Lahomnem Jože Zabukovec

Šli smo v to akcijo zato, ker že leta sem občani zatrjujejo, da bodo vsi po svojih močeh prispevali, če bo enkrat tako daleč, da bo do asfaltiranja prišlo. Vemo, da bo velika večina solidarna. Da bodo več prispevali tisti, ki imajo avtomobile, motorje in druga vozila, da bodo nekaj dali tudi tisti, ki so samoprispevka, sprejetega ob referendumu, oproščeni. Tudi nekaj zdomcev, ki so bili za praznike doma, je primaknilo svoj delež. Ta naša akcija je ogledalo, v katerem se bo ogledal vsak naš občan. Ne moremo zameriti tistemu, ki nima, ki ne more. Zapomniti pa si moramo one, ki imajo, nočejo in še druge ščuvajo. Vsak prej ali slej potrebuje pomoč in razumevanje skupnosti.«

Tako je dejal predsednik krajevne skupnosti Tone Knez. Sobesednika Tone Knez in Jože Zabukovec sta povedala še to, da bodo ob koncu akcije žrebali tiskana potrdila, da bodo tako mnogi darovalci dobili več nazaj, kot so dali, kakor bo pač sreča. Od uspeha te akcije ne bo odvisna samo dolžina asfalta v dolino ob Lahomnici. Od tega bo odvisno tudi to, kako bodo občani v tej krajevni skupnosti v bodoče lahko računali na pomoč in razumevanje celotne občinske skupnosti.

In tako bo temen asfalt odkritosrčno ogledalo vseh in vsakega.

JURE KRAŠOVEC

V VSAK DOM
NOVI TEDNIK

UGODNOST,

KI ZAGOTAVLJA PRIHRANEK
V DRUŽINSKEM PRORAČUNU
ŽE V ZAČETKU LETA.

RAZPRODAJA
ZIMSKE KONFEKCIJE IN OBUTVE

V VELEBLAGOVNICI
nama
VELENJE

do 31. januarja 1973
z
20—50%
ZNIŽANJEM PRODAJNIH CEN

JE LEPA PRILOŽNOST, DA ZDRUŽITE OBIČAJNO JANUARSKO VARČNOST IN NAŠO PRVO LETOŠNJO UGODNOST V DOBER IN CENEN NAKUP ZIMSKIH OBLAČIL IN OBUTVE ZA VSO DRUŽINO.

RAZPIS

V. PTUJSKEGA FESTIVALA NARODNO ZABAVNE GLASBE

ki bo, dne 31. avgusta, 1. in 2. septembra 1973 v Ptuju. Zanj veljajo naslednji pogoji:

Na festivalu lahko sodelujejo narodno zabavni ansambli, iz Slovenije in slovenski ansambli iz zamejstva.

Vsak ansambel bo lahko nastopil na festivalu z dvema skladbama, od katerih mora biti ena vokalna.

Skladbe morajo biti izvirne in prvič javno predvajane na V. ptujskem festivalu. Besedila so zaželena tudi v narečjih.

Skladbe in izvedbo bo ocenjevalo občinstvo in strokovna komisija, ki jo bodo sestavljali predstavniki RTV Ljubljana, RTB in Radia Ptuj.

Najboljše skladbe (po lastni presoji) bo posnela RTB na posebno festivalsko ploščo, kasetna produkcija RTV Ljubljana pa na kaseto.

Na festivalu bodo podeljene naslednje nagrade:

a) nagrade občinstva

1.000 din III. nagrada
1.500 din II. nagrada
2.500 din I. nagrada

b) nagrade strokovne žirije

1.000 din najboljšemu debitantu
1.500 din avtorju za najboljše besedilo
2.000 din avtorju za najboljšo melodijo
2.500 din za vsestransko najboljšo izvedbo in posebna nagrada prireditelja bronasti kipec — ORFEJ Z LIRO.

Pogoj za sodelovanje je tudi pristanek, da ansambli in pevci odstopajo od mehaničnih pravic za posnetke plošč RTB in kaset RTV Ljubljana. Avtorjem pripadajo vse pravice, ki jih predvideva zakon, razen za prvo izvedbo, kar bo posebej določeno.

Ansambli morajo poslati prijavo za sodelovanje do 15. marca 1973, notni material z besedili pa do 15. aprila 1973 na naslov prireditelja — RADIO PTUJ.

Vse ostalo v zvezi z udeležbo bo podrobno določeno v posebni pogodbi.

Komisija za razpis delovnih mest

Stanovanjsko komunalnega podjetja ŽALEC

razpisuje
po 140. in 185. členu statuta vodilna delovna mesta za:

1. **VODJO gospodarsko-računske službe**
2. **VODJO splošne službe**

in prosto delovno mesto:

3. **GRADBENEGA TEHNIKA za investicijsko vzdrževanje stanovanjskih hiš**

POGOJI ZA ZASEDBO.

pod točko 1.: a) ekonomist (VEKŠ ali I. stopnja ekonomske fakultete), če ima vsaj 10 let strokovne prakse v finančni službi v GO, od tega vsaj 5 let na položaju računovodje podjetja;

b.) ekonomski tehnik, če ima vsaj 15 let strokovne prakse v finančni službi v GO, od tega vsaj 10 let na položaju računovodje podjetja;

pod točko 2.: a.) diplomiran pravnik, če ima vsaj 3 leta delovnih izkušenj v GO;
b.) pravnik (I. stopnja pravne fakultete ali višja pravna šola), če ima vsaj 5 let delovnih izkušenj v GO;

pod točko 3.: gradbeni tehnik z vsaj 3-letno prakso na podobnih delovnih mestih.

Prednost ima kandidat, ki je že opravljal dela na področju stanovanjskega gospodarstva.

Pismene prijave z dokazili o strokovnosti in drugih pogojev pošljite v 15 dneh od objave razpisa na naslov: Komisija za razpis delovnih mest pri Stanovanjsko komunalnem podjetju Žalec.

Stanovanja ni na razpolago.

Rok za prijavo velja 15 dni po objavi razpisa. Informacije v zvezi razpisa daje razpisna komisija.

ZAVOD ZA NAPREDEK GOSPODARSTVA CELJE

VODNIKOVA ULICA 3

razpisuje
prosta delovna mesta:

a) dva diplomirana gradbena inženirja,
b) dva diplomirana inženirja arhitekta,
c) tri diplomirane ekonomiste,
d) enega dipl. inženirja matematike,
e) dva gradbena tehnika,
f) enega tehničnega risarja

POGOJI:

pod a) diploma na FAAG — gradbena smer in pet let delovnih izkušenj pri projektiranju nizkih gradenj, diploma na FAAG — gradbena smer in pet let delovnih izkušenj pri projektiranju nizkih in hidro-gradenj;

pod b) diploma na FAAG — arhitektonska smer in 1. osem let delovnih izkušenj pri urbanističnem planiranju, 2. z delovnimi izkušnjami pri urbanističnem projektiranju ali projektiranju visokih zgradb, lahko tudi brez delovnih izkušenj z nastopom delovnega mesta kot pripravnik;

pod c) diploma na Ekonomski fakulteti, zaželjene delovne izkušnje s področja makro-ekonomike.

pod d) diploma na tehnični ali filozofski fakulteti — matematična smer. Zaželjene delovne izkušnje s področja računalništva;

pod e) srednja ali višja tehnična šola gradbene smeri. Pet let delovnih izkušenj s področja projektiranja nizkih gradenj;

pod f) srednja šola s tečajem iz tehničnega risanja ter pet let delovnih izkušenj s področja nizkih gradenj.

Za vsa razpisana delovna mesta je obvezna poizkusna doba treh mesecev. Osebni dohodki so določeni s pravilnikom zavoda.

Pismene vloge z dokazilom izpolnjevanja razpisnih pogojev naslovite na Zavod za napredek gospodarstva Celje, Vodnikova ulica 3.

Veljavnost razpisa en mesec od objave.

SKOK NA MARS

PIŠE IN RIŠE: MARJAN BREGAR

1. Na Mars! je torej velel ukaz iz vesoljskega središča.

Ni kaj reči, Paradižnik in njegova soproga sta nadvse ljubila potovanja! Celo tetino zapuščino sta žrtvovala za izlete; no, da jo bosta kdaj rezala proti rdečemu planetu, tega jima tudi ciganka ne bi upala namigniti! Čemela sta torej naša vrla osvajalca treh kontinentov med instrumenti vesoljske ladje in nemo bolščala v steno. Povedali bi to enostavneje: bila sta paf!

Dragi bralci, prepustimo za hipec naša neprostovoljna vesoljca njunim mrkim mislim in stopimo iz modula v črno vesoljsko brezmejnost.

Pod ladjo se je brezskrbno sukala modrikasta mati Zemlja. Oceani so se prelivali med kontinenti, tu in tam je dimček nad pokrajino nakazoval, da so si dobrodušni Zemljani spet skočili v lase ... Visoko nad gorami in vodami so se prepirali cikloni in anticikloni zaradi jutrišnjega vremena: bo li dež ali toča, megla ali slana?

Kakorkoli že, naša junaka jutri ne bosta potrebovala dežnika! Njuna ladja je namreč ravnokar zavila iz zemeljske orbite in se usmerila naravnost k rdečemu Marsu ...

Trnovlje

DARILA UPOKOJENCEM

Tudi letos so v Trnovljah povabili in obdarili vse upokojence, osnovna organizacija Rdečega križa pa je v nedeljo povabila na obdaritev tudi vse občane, ki so napolnili osemdeset let. V kulturnem domu so jih pogostili in jim izročili lična darila. Predsednica Rdečega križa v Trnovljah Štefka Ramšak je dejala, da bodo skušali tovrstne prireditve izpeljati vsako leto. Zdaj jim je izdatno pomagalo tudi Prosvetno društvo Zarja, saj jim je za takšno priložnost odstopilo prostore, člani društva pa so pripravili tudi kulturni spored v sodelovanju s IV. osnovno šolo. Vsem povabljencem je zaigral na harmoniko Kostomajev Nandi, star trnoveljski muzikant in vsi so mu navdušeno ploskali. Najstarejši gost pa je bil Miha Kovač, star 86 let, še živahen in veder, prav tako tudi petinosemdesetletna Marija Orožen in Ana Udovič. Srečanja so bili vsi zelo veseli in beseda je stekla o vsem, prav vsi pa so bili hvaležni organizaciji Rdečega križa za pozornost in izrazili so željo, da se bodo prihodnjič prav vsi zbrali za mizo. Takšne sprejeme in obdaritve so imeli v celjski občini še v drugih krajevnih skupnostih. Zlasti prijetno je bilo na Otoku

SLOVENSKA IZSELJENSKA MATICA

LJUBLJANA, Cankarjeva 1

vabi k sodelovanju honorarne sodelavce za akviziterskо službo za svoji ediciji

RODNA GRUDA in SLOVENSKI KOLEDAR

po vseh območjih Slovenije.

Ponudbe pošljite na zgornji naslov.

ženin vsakdan

BUTIK ZA PLITEK ŽEP

Jakna, kakršno vidite na risbi, bo v bližajočih se toplejših, a še vedno hladnih dneh, sigurno nadvse prijeten in praktičen modni del garderobe. Ker se vzorčasti materiali še vedno trdno oklepajo tekstilne, modne lestvice, naj vam priporočim, da si omenjeno jakno ali njej sličnе, omislite v grobo črtastem desenu.

Jakna naj ima velik, ovalen ovratnik, srednje oprijet, zvončast krój ter obvezen dodatek pasu iz blaga, ki naj bo v isti barvi kot poklopke na žepih. Pri izdelavi takšne jakne ne pozabite na morebitno uporabo francoskega šiva, ki bo lahko prišel lepo do izraza, predvsem na šivih hrbtnega dela oblačila.

JANEZ VERBIČ

pogled v preteklost

IZ CEHOVSKEGA ŽIVLJENJA

Podobno kot drugod v Evropi so se tudi v naših krajih obrtniki združevali v cehe, da bi tako uspešneje ščitili svoje poklicne interese. Cehovska organizacija ni bila izključno strokovno obrtnega značaja, pač pa je imela ta institucija tudi izrazito socialni, moralno vzgojni in verski pomen.

V Celju, kot središču pokrajine, moremo začetke obrtne organizacije zasledovati z gotovostjo od 15. stoletja dalje, čeprav so pravila posameznih cehov precej mlajša. V večini primerov so se nam ohranile le potrditve starih cehovskih pravil, ki izvirajo iz 18. stoletja. V Celju je bilo dvanajst različnih obrtnih cehov, vendar so se ohranila pravila le nekaterih. Če govorimo o celjskih cehih, potem ne smemo misliti, da so bili le-ti strogo omejeni le na mesto samo; za močno cehovsko organizacijo je bilo število celjskih obrtnikov pač premajhno. Teritorialno so vsaj nekateri vključevali vse ozemlje od Pohorja do Save, od gornje Savinje do Sotle, številčno pa tudi do 150 mojstrov.

Iz cehovskih pravil je mogoče razbrati celotno njihovo organizacijo in predpise, ki so točno opredeljevali pravice in dolžnosti posameznih članov. Ceh je bil namreč razdeljen na tri popolnoma ločene skupine: mojstre, pomočnike in vajence. Oglejmo si nekaj določil iz členov pravil, ki so opredeljevala pravice in dolžnosti vajencev. Teh zadnjih je bilo seveda več.

Mojster je smel sprejeti v uk le dečka poštenih staršev. Sinovi Ciganov, konjedercev in krvnikov so bili izključeni, prav tako ni mogel računati na sprejem v uk tisti, ki je pobegnil od prejšnjega mojstra. Starost ni bila toliko pomembna. Vajenec, ki je imel veselje do poklica in je s pomočjo staršev našel mojstra, je moral prestati tritedensko poskušnjo. Mojster ga je lahko potem predlagal na cehovski skupščini za sprejem med cehovske vajence. Vajeniška doba je trajala dve, običajno tri ali celo štiri leta. Ko je položil v cehovsko blagajno tudi posebno varščino, je formalno postal vajenec in član mojstrove hiše. V začetku navadno še ni delal v delavnici, opravljal pa je vsa druga hišna in gospodarska opravila. Delovni čas ni bil posebej omejen, tudi ponoči je moral biti na razpolago. Tudi pomočniki so lahko po svoji volji ravnali z njimi, saj so bili njihovi neposredni strokovni vodje. Prava učna doba se je začela šele proti koncu učenja in tako je marsikateri vajenec imel velike težave, ko naj bi postal pomočnik. Pogoj je namreč bil, da je dobro obvladal stroko. Če tega ni zmogel, so ga še naprej šteli za vajenca in tako je ostal brez dohodkov. Mojster je bil dolžan oskrbeti mu le hrano, obleko in obutev. Ob oprostitvi je imel pravico do nove obleke in čevljev. V zadnjem letu je včasih dobil tudi nagrado, ki jo je pa moral deliti z mojstrovo ženo, če le-ta ni imel pomočnika.

Ob koncu vajeniške dobe je mojster na cehovski skupščini predlagal oprostitev in potrdil, da se je vajenec izučil. Namesto izpita je veljala mojstrova beseda. Oprostitev je bila združena s posebnimi obredi, postal je pomočnik. Vplačal je potrebne pristojbine, pogostil mojstre, dobil spričevalo, potem pa odšel v svet.

humor

Med wagramsko bitko je Napoleon dajal ukaze častniku, ki se je pogosto pritoževal zaradi nizke rasti. Nenadoma je zažvižgala svinčenka in častnikov klobuk je preluknjan odletel. Napoleon je tedaj dejal častniku:

»Upam, da se ne boste več pritoževali zaradi svoje majhne postave.«

•

Slavni italijanski tenorist Enrico Caruso je dal popraviti krilo hiše, ki jo je bil pred kratkim kupil. Medtem ko so zidarji delali, je Caruso vadil operne napeve, romance in neapeljske pesmi. Nekega popoldneva je na vrata njegove sobe potrkal delovodja.

»Oprostite, gospod Caruso,« je dejal, »ali bi želeli, da popravilo čimprej dokončamo?«

»Seveda,« je odgovoril Caruso.

»Potem mi morate napraviti uslugo: ne prepevajte več, kajti zidarji nehajo delati in vas poslušajo, brž ko pričnete. Na ta način bomo delali vse leto namesto teden dni.«

•

Ko so grškega filozofa in matematika Pitagoro vprašali, kakšna je razlika med moškim, žensko in zlatom, je odvrnil:

»Zlato se preizkuša z ognjem, ženska z zlatom in moški z žensko.«

Znana je tale Stendhalova misel o ljubezni:

»Ljubezen je prelepa cvetica, za katero moraš imeti toliko poguma, da jo utrgaš na robu strahotnega prepada.«

•

Mark Twain se je v mladih letih hranil v skromni krčmi, kamor so zahajali tudi študentje. Ker je rad zbijal šale na njihov račun, so študentje nekega dne sklenili, da se mu bodo maščevali. S kuharico so se domenili, da mu bo namesto piščančevega bedra dala gumijasto bedrce. Twain je potegavščino takoj opazil, vendar je mirno žvečil dalje, na koncu pa nedolžno rekel krčmarju:

»Videti je, da imate novega ekonoma.«

»Po čem to sklepate?«

»Po tem, ker je meso danes izjemoma mehko.«

•

Giuseppe Ungaretti, italijanski književnik in pesnik, je priporočil nekega mladega novinarja za sodelavca pri podeželskem časopisu, katerega direktor je bil njegov znanec. Tako je napisal v spremnem pismu:

»Priporočam ti tega mladenića; ni dosti vreden, za tvoj časopis pa bo imeniten.«

•

Slavni poljski pianist in skladatelj Moritz Moszkowski je dejal, da so Francozi rojeni zato, da glasbo komponirajo, Italijani, da jo pojejo, Nemci, da jo dobro izvajajo, Angleži, da jo poslušajo in Američani, da jo plačujejo.

horoskop

21. marec — 20. april

Sklenili boste poznastvo z vplivnim človekom, ki vam bo koristilo. Izogibajte se prepirov in bolj uporabljajte komolce.

21. april — 20. maj

V prihodnjih dnevih se boste dobro osvestili. Vse vam bo šlo lepo od rok, le iz denarnih težav se ne boste izmotali.

21. maj — 21. junij

Načrt boste uresničili, morali pa boste malo več tvegati. Skladnost v zakonskem življenju bo vsekakor v veliko pomoč.

22. junij — 22. julij

Želja ne bo uslišana in z glavo skozi zid ne boste mogli. Srečanje z neko osebo bo neprijetno. Pričakujte pomembno novico.

23. julij — 23. avgust

Svojih težav ne obešajte na veliki zvon. Obstoji nevarnost, da se boste zapletli v neprijetnosti. Izogibajte se družabnosti.

24. avgust — 23. sept.

Za odločilno dejanje vam bo zmanjkalo poguma, vendar ne boste ničesar izgubili. Odločitev je v vaših rokah, to pa je važno.

24. sept. — 23. okt.

To, kar govorijo o vas drugi, vas naj ne moti. Delajte po svoji glavi, ker ste na dobri poti, da uresničite svoje načrte.

24. okt. — 22. nov.

Za vse, kar delajte, ne boste deležni ploskanja, nekdo pa je le na vaši strani. Ob koncu tedna boste v veseli družbi.

23. nov. — 21. dec.

V svojem okolju boste požeti odobravanje, ki vas naj ne uspava. Finančno vam dobro kaže, sicer pa vam bo zelo dolgčas.

22. dec. — 20. jan.

Oklevali boste v zelo važni zadevi, kar pa ne bo dobro. Računajte s podporo, ki jo imate v partnerju in ki je odločilna.

21. jan. — 18. febr.

ZPKdaj je trenutek, da se uveljavite in dokažete, kaj in kdo ste. Bodite pa zelo previdni v svojem ravnanju.

19. febr. — 20. marec

Za odločilno potezo vam bo zmanjkalo časa, zato bodite strpni. Ne ukvarjajte se preveč s seboj, malo poglejte okrog sebe.

NAGRADNA KRIŽANKA NOVEGA TEDNIKA

Nagrade so tele:
1. nagrada: 100 din
2. nagrada: 50 din
3. nagrada: 50 din

Rešitve pošljite do 18. januarja na naslov Novi tednik Celje, Gregorčičeva 5, s pripisom NAGRADNA KRIŽANKA.

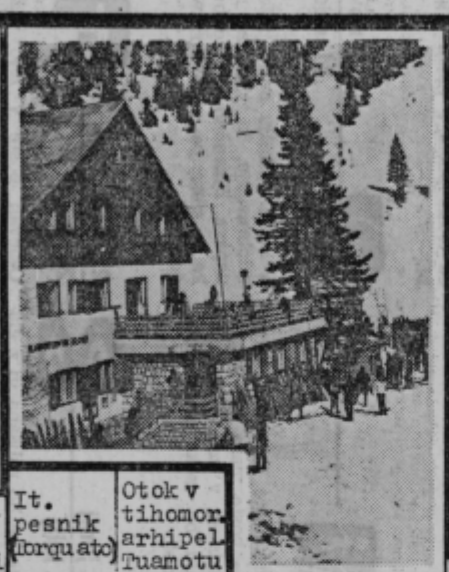

Inženir radiotehnične stroke — Mesto v Indiji — Gotsko mesto v Italiji — It. pesnik (Torquato) — Otok v tihomor. arhipel. Tuamotu — Lekarna — Mesto na Kitajskem — Trst — Uradni spis — Avtonom. pokraj. — Neumen — Ameriški Litij — Pravoslavni nadškof — Vlačugarstvo — Negativen ion

Strjena kri na rani — Etiketa

Krogov lok — Pravoslavni škof — Grška črka — Amer. komik

Naslov — Predigra v Španskem teatru — Titograd — Vojak v Turčiji — Oranje — Domača žival — Srednjeveška šola — Rečne ribe — Radij

Komaj opazna razlika — Vulkan na Sicil. — Norman. vojskov. — Gr. bog — Sistem indijs. filoz. — Kraj v Liki — Deželav st. Grčija

Jessy Owens — Anton Ocvirk — Kraj v Indiji — Dalm. žensko ime — Franc. popevkarica

Sijaj, blesk bliščo — Znoj — Risal in sestavil Ž. Koren — Čar — Blik-sirji — Krsto Odak — Plazilec — Dolžin. mera — Hladnik Ignacij — Enaki črki — Zalo oblečen moški — Obrok

Država v Srednji Ameriki — Gora na Kreti — Katran — Zbori

Ažija, nadav — Izrael. luka — Anglosaška mera — Državna blagajna — Vrsta iglavca — Igralec Sotlar — Znan vampir

Tajna policija za časa Hitlerja — Koper — Kraj na Danskem — Naplačila — Anton Barac — Cirilska črka — Anton Ingolič — It. RTV — Kis — Žensko ime

Osebni zaimek — Gora v Švici — Časovni veznik — Delav. enotnost — Gorovje v Aziji — Dva vokala — Erbij — Bologna — Del kolesa — Cink

Mesto ter država v J. Ameriki — Berite NOVI TEDNIK

Arteriosklerotična bolnica — Alfred Nobel — Natrij

REŠITEV križanke Novi tednik, ki je bila objavljena 14. decembra VODORAVNO: tatica; RG; stroški; film; kvaliteta; Eros; plakati; at; ala; rana; ep; pelod; not; CE; Ade; pasti; Ol; mimi; Elka; Ilonic; ta; Nerik; banovina; ev; oce; ikar; cin; abak; Habana; ikar; ta; korak; ib; Alender; Eton; vsevsd; Lesna; as; Lieg; IT; kostim; Ink; Jslc; galeš; bo; tica; Ali; etan; Bori; a; Ikar; nem.

In kdo bo prejel nagrado? 1. nagrada 100,00 din Lado Vizmar: Aškerčeva 4, Slovenske Konjice; 2. nagrada 50 din Franc Berič: Vranskina 13; 3. nagrada 50,00 din Šiška Šemrov, Cesta na Dobrovo 61, Celje. Čestitamo! V grade bomo poslali po pošt

Letni obračun

Ko se je izteklo staro leto, nam je že kar prešlo v navado, da potegnemo črto pod delom v pravkar minulem koledarskem ciklusu, da pregledamo uspehe in spodrsljaje, in da si zaželimo čimveč sreče in čimboljših uspehov v prihodnjem obdobju.

Tako bomo skušali oceniti tudi delo celjskega plavalnega kluba, našega Neptuna.

Ali smo bili lahko zadovoljni? Menda ne bomo preveč pogrešili, če odgovorimo na to vprašanje pritrdilno. V preteklem letu je ta plavalni klub uspel naučiti veliko število otrok plavanja, se pravi veščine, ki krepi telo in duha in ki nam zagotavlja, da bo naša mladina vedno pripravljena in sposobna braniti svojo domovino.

Ta uspeh je tolikanj večji, če vemo s kakšnimi težavami se srečuje upravni odbor Neptuna, ko skuša kar najbolje pripraviti že dotrajani — edini — bazen v Celju, da si lahko v vročih poletnih dneh množice naših someščanov ohladijo razgreta telesa.

Kdor ni poučen, le težko verjame, da je najtežje vzdrževati higijensko neoporečno vodo (naj navedemo le podatek, da ni sanitarna inšpekcija nikdar našla v vodi večje število kužnih klic in bacilov kot je dopustno za pitno vodo), pa koliko vode je treba vsak dan dotočiti v bazen, pa čistiti okolico in še in še. Verjetno pa so najbolj omembne vredni športni rezultati, ki so jih dosegli mladi plavalci in plavalke v pretekli tekmovalni sezoni. Pogoji za redno in sistematično delo v Celju so vse prej kot ugodni. Saj je zaradi neugodnih vremenskih razmer, s kakršnimi nam je zagodlo lansko muhasto poletje, bilo le nekaj več kot 30 dni primernih za redno vadbo doma. Drugače pa so se morali tekmovalci voziti na treninge v Rimske toplice ali v zimski bazen v Velenju. Ne samo, da so bila za to potrebna velika finančna sredstva, tudi oba bazena ne ustrezata normalnim pogojem za delo. Sta premajhna, v njih se da morda piliti plavalno tehniko, ne da pa si pridobivati potrebne plavalne kondicije, ki je v začetku sezone tako pomembna. Kako naj se celjski plavalci merijo z drugimi tekmovalci, če začno trenirati pravzaprav kar cel mesec kasneje kot drugod.

No, letos bo naša kopalna »kad« pr. Posebni šoli poskrbela, da bodo lahko imeli tekmovalci celo leto nenehen stik z vodo, kaj več pa ne moremo pričakovati od te celjske pridobitve — enake pogoje so imeli plavalci pred vojno tudi drugod in dosegali so nekako podobne rezultate kot jih naši tekmovalci dosegajo danes. Samo, da bi takratni rekordni rezultat komaj še zadovoljil danes, ko je plavanje po celem svetu, pa tudi v Sloveniji, napravilo ogromen korak naprej.

Naslednje, kar se zdi pomembno, je dejstvo, da je Neptun postal homogena plavalna ekipa, brez »zvezd« in »zvezdic«. Dobra in modra je bila odločitev, ko so angažirali za trenerja človeka, ki je zrasel iz domačih vrst. Je namreč s srcem v Celju in ne lovi samo denarja, kot se je to včasih dogajalo. In ne nazadnje naj omenim, da je ponovna oživitev vaterpola, se pravi panoge panoge plavalnega športa s katero se ukvarjajo že nekoliko starejši tekmovalci, velik uspeh Neptuna.

Povsod v svetu opažamo, da plavalci že zelo mladi zapuščajo tekmovalne arene. Če torej hočemo vzdrževati tradicijo, moramo skrbeti tudi za dobro vaterpolsko ekipo. Res je, da je bil letos zgolj skromen začetek, bolj akcija TRIM, kot pa resno in načrtno delo, toda začelo se je le!

Kaj naj torej v novem letu zaželimo našim plavalcem? Še boljših rezultatov (prepričani smo, da so jih sposobni doseči), čimprej ustrezen zimski bazen (ko bi letos vsaj zasadili prvo lopato!) in pa, da bi čimveč otrok naučili plavati.

B. ALUJEVIC

USPEH UMETNOSTNIH DRSALK

V soboto je bilo v Celju republiško prvenstvo Slovenije v umetnostnem drsanju. Med nastopajočimi so bile tudi celjske mladinke, ki so prikazale izreden napredek od lanskega leta. Naslovi prvakov so odšli v Ljubljano, Olimpija ima namreč odlične tekmovalce, toda v mladinski konkurenci so celjske mladinke presenetile.

Uvrstitev Mateje Jakob na šesto mesto, Dagmar Petauer na sedmo in Simone Juhart na osmo mesto veliko obeta. Kakovostna razlika od četrtoplasirane tekmovalke pa vse do naših tekmovalk, katere smo omenili, je manimalna. Ostale celjske tekmovalke so drsale dobro. Savernikova je bila deseta, in Požlepova dvanajsta. Mnogo več lahko pričakujemo še v pionirski konkurenci.

J. KUZMA

90 - letnica v Mozirju

VISOK JUBILEJ!

Pred zaključkom starega leta so Mozirjani svečano proslavili izreden jubilej — 90 letnico organiziranega dela na področju telesne vzgoje in športa. Zgodovinsko dejstvo je namreč, da je bila zibelka telovadnega in planinskega gibanja za vso vzhodno Slovenijo prav v Mozirju. Od tod se je razraščalo telovadno in planinsko gibanje na širši slovenski prostor. Mozirjani so lahko brez dvoma upravičeno ponosni na ta dva pomembna mejnika v zgodovini naše telesne kulture! V letu 1882 je bilo v Mozirju ustanovljeno telovadno društvo »Savinjski Sokol«, nekoliko let kasneje pa »Savinjska podružnica SPD« kot prva planinska organizacija v vzhodni Sloveniji.

Ob tem zgodovinskem trenutku je prav, če se sprehodimo ob 90. letnici mozirskega telovadnega društva po pomembnejših obdobjih v razvoju te organizacije. Pobudo za ustanovitev telovadnega društva v Mozirju je dal zagrebški primarij dr. Josip Fon, ki je kot letoviščar kaj rad zahajal v ta kraj in celo pošiljal na zdravljenje večje število svojih pacientov. Tudi Ljubljančan Vekoslav Legat, tiskar in narodnjak, ki je vsako leto prihajal na letovišče v Mozirje, je podpiral dr. Fona v razgovorih z mozirskimi rodoljubi, da bi ustanovili telovadno društvo. L. 1881 so se zbrali mozirski zavedni Slovenci Jože Lipold, Anton Goričar, Josip Pirš, Ivan Vranković, Jakob Skoflek in Ivan Klemenak, nato okrajni tajnik Ivan Gabršek Franc Sentak iz Vranskega, Pauer, Prislan in Puncer iz Braslovč ter ustanovili pripravljalni odbor. Že 29. maja 1882 je cesarska namestnija v Gradcu odobrila društvena pravila, 8. septembra istega leta pa je bil že ustanovni občni zbor telovadnega društva pod imenom »SAVINJSKI SOKOL«, ki je združeval vse prebivalce Spodnje in Zgornje Savinjske doline, Celje in Saleško dolino. Že na ustanovni skupščini je društvo štelo 202 člana, za častna člana pa sta bila izvoljena dr. Josip Jurij Strossmayer, ustanovitelj jugoslovanske akademije znanosti in umetnosti ter dr. Josip Fon iz Zagreba.

L. 1884 je društvo razvilo svoj prapor, ki je bil izdelan v Pragi, s slovesnostjo sredi mozirskega trga. Tej slovesnosti je prisostvovalo nad 2.000 ljudi, delegacije iz Zagreba, Trsta, Gorice, Ljubljane in celo iz Prage. Prapor, pod katerim so se skozi desetletja zbirale stotine društvenih pripadnikov ter na prireditvah, shodih in nastopih izpričevale svojo narodnost, zahtevo po svobodi in povezovanju z drugimi slovanskimi narodi, je ohranjen kot zgodovinski dokument še danes, saj ga celo nemški fašisti in Gestapo niso uspeli uničiti.

Od l. 1888 do 1898 je pod okriljem Savinjskega Sokola deloval tudi odsek požarne brambe!

Pogoji za telesnovzgojno delo so bili v prvih letih težavni. Članstvo se je pripravljalo za svoje telovadne nastope po Sloveniji, Hrvatski in celo v Beogradu ter Pragi po dvoriščih, vrtovih in gospodarskih poslopjih. Za prvo telovadnico brez orodja je služil pod na Majerholdovem maroju, pozneje so telovadili v I. nadstropju gostilne »PRI LIPI«, pa pri KOLENCU (kjer je današnji hotel!), nad sedanjo zadružno mesnico sredi trga in od l. 1906 v »pravi« telovadnici na maroju sodavičarja Antona Miklavca, kjer je bilo že prvo klasično orodje — drog in bradlja. Društveno delo se je razbohotilo po I. svetovni vojni, še posebej po l. 1932, ko je pod predsednikovanjem enega najaktivnejših članov Jožeta Trogarja Mozirje pridobilo dom s telovadnico in gledališkim odrom. Doba okupacije je bila boleča tudi za Mozirjane. Društveno delo je bilo prekinjeno. Gestapo je zaprl vse vodilne člane društva. Članstvo je prispevalo velik delež v NOV. Kar 23 društvenih članov je dalo svoja življenja za svobodo bodisi kot partizani, talci in politični interniranci v koncentracijskih taboriščih. Večje število zavednih Mozirjanov je bilo izseljenih tudi v Srbijo in na Hrvatsko.

Izreden razmah, povezan s številnimi delovnimi in telesnovzgojnimi in športnimi zmagami, pa je društvo doživelo po l. 1945. Mladina se je množično vključevala v društvo, ki je po l. 1952 povzelo ime TVD Partizan. Že l. 1946 je društvo združevalo v osmih oddelkih nad 130 članstva, ki je pokazalo veliko aktivnost z nastopi in tekmovanji v širši celjski in jugoslovanski regiji. L. 1947 je društveno članstvo pričelo graditi športno igrišče v mozirski gmajni, l. 1956 je bil povečan telovadni dom, ki je ob 75. letnici telesnovzgojne dejavnosti prevzel ime po narodnem heroju Slavku Slandru. Nove oblike in vsebina dela se vse bolj bogatile društveno dejavnost. Namizni tenis, smučanje, odbojka, plavanje, kasneje še košarka in rokomet poleg splošne vadbe razširjajo vse širši krog aktivnega članstva. Z udarniškim delom in vlaganjem lastnih sredstev društvo gradi nove športne objekte. V gmajni raste centralni športni park, l. 1967 pridobi Mozirje prvo asfaltno igrišče v občini za rokomet, dve leti kasneje asfaltno igrišče za košarko, v telovadnici so nove naprave za igranje namiznega tenisa, košarke, in odbojke. Na Brčkem vrhu je bilo urejeno razširjeno smučišče z vlečnico, ki je letos moderniziralo in opremljeno s sodobno smučarsko vlečnico. V podnožju Brdc je zrasla nova šola z moderno telovadnico in novimi igrišči za športne igre in atletiko, ki služijo šolski mladini pri pouku telesne vzgoje in pri delu številnih krožkov v ŠSD. Za Savinjo je urejeno plavališče s plavalnim bazenom. Na Golteh je zrasel nov zimsko-športni turistični center. Mozirjane pa še čaka veliko dela ob nadaljnji izgradnji prepotrebnih objektov ob tem centru v samem Mozirju z razširitvijo hotelskih kapacitet in novih športnih objektov (pokritega plavalnega bazena, kegljišča), ki so v perspektivnem programu.

Razvojna pot organizirane telesne kulture v Mozirju v obdobju 90-tih let je pokazala žlahten sad. Tako je seme davnih prednikov na področju telesne vzgoje padlo na plodna tla, ki zavezuje sedanjo in prihodnje generacije, da to bogato dediščino oplemenitijo ob skorajšnji ustanovitvi telesnokulturne skupnosti z novimi oblikami dela na področju šolske telesne vzgoje, tekmovalnega športa, športne rekreacije in planinstva. Materialni pogoji za nadaljnji uspešen razvoj so ustvarjeni. Ker številni Mozirjani dihajo in živijo s telesnovzgojnim življenjem v svojem kraju trdno povezani, smo lahko prepričani v njihovo nadaljnjo uspešno pot na tem področju.

JUG.

Naš razgovor

AKTIVNO ŠSD

Velenjska občina spada med najbolj razvite občine v Sloveniji. Zato je poleg vseh ostalih dejavnosti razvit tudi šport. Na vseh osemletkah imajo šolska športna društva, prav tako pa na RŠC in gimnaziji. Tako je nastal tale kratek sestavek o tem društvu. Na vprašanja odgovorja predsednik ŠSD velenjske gimnazije, dijak 3. b razreda, **Franc Vovk.**

Zakaj in kako si postal predsednik ŠSD na gimnaziji?

Za predsednika ŠSD Gimnazije Velenje so me izvolili na mladinski konferenci. Dijaki so me verjetno izbrali zato, ker vedo, da se dosti ukvarjam s športom in mi to področje ni neznano.

Katere so poglavitne naloge vašega društva?

Ker je gimnazija majhen aktiv, so tudi naše kvalitete bolj skromne. Vendar pa se trudimo, da bi se lahko pokazali tako v kvaliteti kot v množičnosti. Torej naša poglavitna naloga je pritegniti k aktivnemu športu čimveč novih članov. Tudi naš koncept vseljudske obrambe je tak, da je na čelu mladina, ki bi se v eventuelnem napadu na našo domovino postavila v bran.

Kaj pa uspehi?

Mogoče je bil velik uspeh, da smo na športni dan priredili orientacijski pohod, katerega so se udeležili vsi gimnazijci, in tako smo tudi dosegli, da tudi telovadbe neopravičeni lahko sodelujejo v športu. Na druge uspehe pa moramo počakati, ko bodo srednješolska prvenstva. Tudi tam nismo brez možnosti.

Načrti za prihodnost?

Franc Vovk

Naše športno društvo si je zadalo nalogo navezati čimveč stikov z drugimi šolami. Tako se bomo v kratkem srečali z ravensko, trboveljsko itd. Za dan mladosti bomo verjetno odšli tudi v Vrnjačko Banjo — naše pobrateno mesto. Če bodo finance dovoljevale, bomo šli tudi v zamejstvo. Seveda pa ne smem pozabiti tudi na pogosta srečanja z RŠC.

športne vesti

KOŠARKA

Celjski košarkarji, ki so odhajali na tekmo s Slovanom v Ljubljano le z malimi upi, so šele par sekund pred koncem izgubili sicer že dobljeno tekmo z rezultatom 76:75 (37:45). Posebno dobro so Celjani zaigrali v prvem polčasu, ko so vodili že tudi s 15 koši razlike, polčas pa zaključili v svojo korist z osmimi koši prednosti. V drugem delu pa so Celjani zaigrali slabše v obrambi in Slovanovci so prvič povedli v 26. minuti. Nato se je razvila ogorčena borba za zmago in je vodila zdaj ena zdaj druga ekipa. 15 sekund do konca so Celjani vodili za eno točko in imeli žogo. V tem momentu je bil fauliran Miloš Sagadin, najboljši gralec tekme in trener Celja je zahteval, da se tekma nadaljuje s strani. Takrat pa je slabo podano žogo prestregel igralec domačih Tavčar, katerega so Celjani še faulirali. Rutinirani igralec Slovana je zadel oba prosta meta in tako so domačini slavili zmago, čeprav popolnoma nezasluženo. Pri Celjanih in sploh na tekmi je bil najboljši Miloš Sagadin, poleg njega pa so še dobro zaigrali Tone Sagadin, Zmago Sagadin, Leskovar in Sabolčki, koše za Celje pa so dali: Miloš Sagadin 25, Tone Sagadin 19, Zmago Sagadin 15, Leskovar 8, Sabolčki 6 in Tomašič 2.

V 11. kolu se bodo v soboto, 13. januarja Celjani doma pomerili z zadnjeuvrščenim na lestvici — ekipo Karlovca 67.

JANEZ ČEPIN

HOKEJ NA LEDU

Celjski hokejisti so odigrali v zadnjem tednu preteklega leta in v novem letu kar tri tekme. V prijateljskem srečanju proti ekipi Slovenije iz Toronta so drugič izgubili z rezultatom 1:16. Sledila je zaostala tekma proti Jesenicam. Pod nemogočimi pogoji in pri slabem sojenju so bili Celjani močno oškodovani, kar je povzročilo, da so srečanje izgubili z rezultatom 1:31. Strelec edinega zadetka je bil Bratec.

Sledila je tekma proti Kranjski gori. V srečanju, ki je odločal o vrstnem redu začelja so Celjani igrali odlično in dosegli na Jesenicah neodločen rezultat in točko. To je velik uspeh. Edini zadetek je dosegel Kolenc. Omeniti pa je potrebno, da je branil v celjskih vratih mladi Žagar izredno dobro, kajti Avdič je zaradi svojih nešportnih izgredov kaznovan.

jk

ŠAH

Šahisti, ki prihodnjo soboto štartajo v Inter ligi so imeli novoletni brzopotezni turnir. Zmagala sta Franjo Pešec in Karli Janežič, ki sta zbrala 9,5 točke. Tretji je bil Pertinač — 8 točk.

Na mladinskem srednješolskem prvenstvu, ki velja sočasno tudi za prvenstvo celjske šahovske regije, je pet kol pred koncem vodstvu Planinc 12,5, pred Koštomajem 11, Naglavom 16,5, Peternelom 10, Jazbecom in Agrežem 9,5.

ODBOJKA

Odbojkarji Gaberja so imeli delovno konferenco na kateri so si izbrali novo strokovno vodstvo. V bodoče bodo odbojkarje vodili prof. Jože Zupančič, Planteu, Kajtner in ing. Karner. Poleg tekmovalnih načrtov imajo kot prvo nalogo na programu delo z mladino v srednjih in osnovnih šolah. Tu bi uvedli mini-odbojko in s tem privabili v društvo čimveč mladih športnikov.

BRIŠNIK PRVAK

Šahovska sekcija pri TVD Partizanu na Polzeli je pripravila šahovsko prvenstvo Polzele, ki se ga je udeležilo 16 šahistov. Prvak Polzele je postal Brišnik, ki je zbral 12,5 točke pred Velepičem in Divjakom po 11,5, Jezernikom 11, Vošnjakom 9, Poletnikom 8 točk itd. Izven konkurence je nastopil Štorman iz Šempetra, ki pa je zbral 14,5 točke.

Prvi trije uvrščeni so dobili priznanja TVD Partizana Polzele.

T. TAVČAR

ROKOMET

V ljubljanski hali Tivoli se je minulo soboto začelo letošnje zimsko prvenstvo Slovenije v rokometu. Prvenstvo so odprli pionirji, ki so odigrali turnir štirih ekip. Prvo mesto je zasedla ekipa celjske pionirske rokometne šole, ki je premagala pionirsko moštvo Slovana 10:4, Olimpijo 10:9 in Branik 11:5.

V nedeljo so nastopili ligaši, med katerimi je moštvo Celja najprej premagalo trboveljskega Rudarja z 11:9, nato pa še Ribnico 13:7. Z uspehom pa so štartali tudi rokometaši iz Griž.

KEGLJANJE

Kegljači K. K. Celje, ki so v desetčlanski republiški ligi, se resno pripravljajo na novo prvenstvo. V ta namen so odigrali v soboto prijateljsko srečanje v Mariboru, v nedeljo pa v Celju proti Konstruktorju. Nastopilo je kar deset tekmovalcev v mednarodnem slogu in tako so domačini dobili pregled o formi svojih tekmovalcev. Obe srečanji so celjski tekmovalci sicer izgubili z rezultatoma 8872:8391 v Mariboru in 9295:9285 v Celju. Pri tem pa so doma dosegli odlično povprečje 928 in pol keglja na tekmovalca. Najboljša posameznika sta bila na kegljišču Ingrada Vanovšek in Lubej 1006 kegljev. Dobro pa so še kegljali Veranič, Grum, Orešnik, Kranjc v Celju ter Kisovec, Šrot, Veranič, Vanovšek ter Lubej v Mariboru.

jk

V Štorah so nastopili ob novoletnem turnirju najboljši sindikalni klubi Celja. V borbenih igrah je nastopilo kar 24 ekip. Vsi so pokazali lep napredek in najboljše mesto je ponovno osvojila ekipa Obnove, ki vidno napreduje. Zbrala je 825 kegljev in nadmočno premagala ostale ekipe. Sledijo: Cinkarna 748, Metka 14?, Libela 743 in Železarna Štore 739.

jk

SAVINJSKI ŠPORT

Šahovski klub Savinjčan iz Šempetra je pripravil novoletni nagradni šahovski brzoturnir, na katerem je nastopilo 12 šahistov. Zmagal je Skok z 9,5 točke pred Štormanom in Florjancem po 9 točk itd.

V prijateljski košarkarski tekmi so košarkarji Žalca, ki se pripravljajo na štart v II. republiški ligi premagali ekipo Celja B s 101:53.

ZIMSKA VADBA

Pri TVD Partizanu v Žalcu so že pričeli z zimsko vadbo v 17 oddelkih, v katerih vadi preko 400 občanov in to od splošne vadbe najmlajših do rekreacije najstarejših. Poleg tega pa sta pričeli z resnimi treningi članska in mladinska ekipa v rokometu, ki ju vodi Niko Markovič. Pričeli so tudi košarkarji, treninge po je prevzel znani igralec Darko Medvešek. Te številne vadbe pa še narekujejo potrebe po novih telovadnicah, saj treningi košarkarjev in rokometašev ne morejo biti takšni, kot so jih planirali.

oNvost pri Partizanu pa je vsekakor ta, da bo na smučiščih ob žičnicah v Libojah organiziral vse vrste zimskih tečajev od individualnih ur učenja, do dvodnevnih in tedenskih paketov pod vodstvom smučarskega učitelja in trenerja Vlada Vebra. Na voljo bodo tudi nove GLM smuči, ki si jih bo moč sposoditi v samem smučišču.

T. TAVČAR

zdravilna zelišča

GORNIK — ARCTOSTAPHYLOS UVA-URSI

Po gorah srednje Evrope in tudi pri nas raste kot podrast v svetlih mešanih gozdovih in nad zgornjo gozdno mejo polegel, zimzeleni grm s številnimi, do meter dolgimi vejami. Te so obrasle z zimzelenimi, debelimi, usnjatimi listi, ki so dolgi do 3 cm. Listne ploskve so bleščeče in se zožujejo in končajo v kratkem pecilju. Za mlade gornikove lističe so značilne drobne, kratke dlake, ki so dobro vidne pod povečevalnim steklom. Po tem lahko ločimo gornikove lističe od brusničnih, ki so jim po zunanji obliki zelo podobne in jih često zamenjujejo. Na koncu poganjkov in drobnih vejic ima gornik številne cvetne nastavke, iz katerih se aprila razvijejo beli ali nekoliko rdečkasti, zvonasti cvetovi, ki so zbrani v manjših grozdastih socvetjih. Iz njih se po oprašitvi razvijejo škrlatno rdeče oble jagode.

Liste nabiramo od maja do junija in jih sušimo v senci na prepihu. Pri tem morajo ohraniti svojo naravno barvo. Posušeni listi imajo rahel, svojstven vonj in so nekoliko trpkega, včasih tudi sladkobnega okusa, ki je često neprijeten.

Rastlina vsebuje precej zdravilnih sestavin, med katerimi sta najpomembnejša glikozida arbutin in metilarbitin, flavon kvercitrum, črešlovine, sluzi, razne rudninske soli, razne grenčice itd.

Glikozida arbutin in metilarbutin sta fenolni spojini, zato delujeta izrazito razkuževalno in to zlasti v ledvicah in ledvičnih izvodilih. Uničujeta bolezenske klice, ki povzročajo zgoraj omenjena vnetja. Prisotni flavon pa deluje tudi diuretično. Zato je gornik dobro poznan v lekarni in sicer kot Ursi čaj.

Iz listov pripravljamo zdravilni čaj tako, da vzamemo pol male žličke (2 grama) in prelijemo s skodelico vrele vode in pustimo, da se nekoliko ohladi. Pijemo nesladkan čaj, ki mu lahko dodamo le limonov sok. Dnevno pijemo 3 skodelice pol ure pred jedjo. Nekateri ljudje s preobčutljivim želodcem pa Ursi čaj ne prenašajo in jim je celo slabo. Zato ta nekoliko neprijeten stranski učinek oblažimo z dodatkom kilavca (hernjaria glabra), gladeža, kamilic in regratovih koreninic.

Boris Jagodič, dipl. farm.

REDARJI ALI MILIČNIKI

Za dalj časa govore v Celju o ustanovitvi posebne službe za odpravljanje in kaznovanje manjših prekrškov občanov. Takšne razprave pa so tudi drugod po Sloveniji s predlogom o ustanovitvi mestne milice s komunalnimi nadzorniki. Razprave o takšni službi veljajo predvsem za mesta, kjer nekateri »nepridipravi« kalijo nočni mir, uničujejo družbeno imovino, nadlegujejo mimoidoče in počenjajo druga nemoralna in kazniva dejanja. Kako to odpraviti?

Slišati je precej različnih mnenj o mestni milici, ki naj bi bila velika opora raznim inšpekcijskim službam in neposrednemu odpravljanju raznih manjših prekrškov. Izkušnje takšnih komunalnih nadzornikov v Ljubljani, kjer delujejo že dve leti, kažejo, da so sicer zelo potrebni, hkrati pa se je pokazala pomanjkljivost, ker imajo nadzorniki premajhne pristojnosti. Nadzorniki naj bi imeli pravico mandatnega kaznovanja. Dosedanja praksa pa je pokazala, da so te kazni lahko le tako majhne, da jih kršitelji raznih ekscesov sploh ne jemljejo resno. Dogaja se, da kršitelji nočejo plačati kazni. Od prijave do kazni, ki jo izreče sodnik za prekrške, pa preteče preveliko časa, da kazen izgubi na učinkovitosti.

Mestna milica redarjev, kot jo nekateri v razpravi imenujejo, ne bo nikoli tako dobro organizirana kot prava milica. Zato se vsiljuje zaključek, da komunalnih redarjev ne bi bilo treba, njihovo delo pa naj bi raje opravljali miličniki. Z denarjem, ki bi ga moralj nameniti za delo in organiziranje redarjev, naj bi se raje stimuliralo delo miličnikov. Kranjc Viki

CELJE
75 dečkov in 66 deklic
LAŠKO
1 deček in 2 deklici
SLOVENSKE KONJICE
2 dečka in 3 deklice.

SENTJUR PRI CELJU
2 dečka in 2 deklici.

CELJE
Poročilo se je 32 parov, od teh: JELKO KRANJC, Žalec in HELENA CVIKL, Celje; JOSIP MARTINEC in TEREZIJA DRAVINEC, oba iz Šukovžlaka; LADISLAV KOŠIR, Arclin in MARLENA SELES, Levec; ALOJZ KUNST, Zaječet in DANISA SLIVNJEK, Vaneče; SLAVKO SOREC, Stare Slemene in AMALIJA KLEPEJ, Javornik; KAREL ŽELIČ, Celje in JOŽEFA ZEMLJAK, Dravinjski vrh; JOŽE KUS in TEREZIJA STRAH, oba iz Rogaške Slatine; MILAN KNEZ in JOŽICA TAJNŠEK, oba iz Celja; VLADIMIR LIPUS in MARTA KOSTANJSEK oba iz Celja; VJEKOSLAV MATERIČ in MARICA ŽNIDAR, oba iz Celja; HELMUT SKUTNIK, Zavrh in MARIJA KRUŠIČ, Paka ter VALTER BRUMEN in MIRA PAPINUTTI, oba iz Celja.

HRASTNIK
MARTIN BAJDA, in MAJDA MUSAR, oba iz Hrastnika; CIRIL LESKOVŠEK in MARIJA BEKAVAS, oba iz Hrastnika; JOŽEF ČESNIK, Ajdovščina in DOROTEJA FELE, Hrastnik; MARTIN DERSTVENŠEK, Krško in MILENA GOLOB, Hrastnik FRANC ŽOLGAR in MARTINA MAŠA, oba iz Hrastnika ter BRANIMIR MRAK in MARIJA KMET, oba iz Hrastnika.

LAŠKO
SILVO VIPOTNIK, Celje in RENATA ZDOUC Laško; FRANC BIZJAK, Vrh pri Boštanju in RUDOLFINA HORJAK, Obrežje; FRANC PINTER, Sevce in MILENA GAJSEK, Ljubljana; PETER KLINAR, Trojno in MARIJA PUŠNIK, Plazovje; FRANC VERBOVŠEK, Hrastnik in ALOJZIJA LAVRINC, Rečica; EDVARD ŠKRABAR, in GRETA KREŽE, oba iz Zagorja; SLAVKO ROKSANDIĆ, Izola in AMALIJA KNEZ, Laško ter VINCENC JAZBINŠEK, Planinski vrh in JOŽEFA KLEPEJ, Škofca.

SLOVENSKE KONJICE
EDVARD REBERNAK, Zbelovska gora in MIRA PETANJEK, Martinec; ANTON PIJAVŽ, Loška gora in OLGA GRIŠNIK, Zeče; ALOJZ JURIČ, Brezje in CVETKA MARGUČ, Kolačno; MILAN ARZENAK Zg. Pristava in HERMINA BRUSL, Žiče; VLADIMIR FURMAN, Koble in ANA KAMPLET, Draža vas; VINKO KRAČUN, Loče in ANA CUGMAN, Suha dol; MARJAN GORJUP, Konjice in LEOPOLDINA KUK, Zg. Pristava; JOŽEF SOJČ, Skomarje in ANICA LAMUT, Loška gora ter RADO VODNIK, Konjice in MINA KARIČ, Tuzla

SENTJUR PRI CELJU
RADO URLEB, Nova vas in DRAGICA KRIŽNIK, Rifnik; RANKO IVKOVIĆ, Nova vas in IVANA ŽMAHAR, Voglajna; IVAN PUSNIK Jakob in IRENA VODEB, Celje; ADOLF BERGLEZ, Goričica in ELZA CEHNER, Boričnica; ALOJZ ZGONEC in DRAGICA DERNOVŠEK, oba iz Vodal; ANTON ZORKO, Škedenj in DRAGICA JAGER, Pletovarje; FERDINAND HEROG, Hrastje in CECILIJA KANTUŽER, Celje; LADISLAV TERŽAN, Kranjčica in TEREZIJA GOBEC, Slivnica; IVAN ZAVRŠEK, in ZOFIJA ČEBULIN, oba iz Hrastja; MARTIN NOVAK, Primož in LJUBINKA RANKOŠIĆ, Celje; PAVEL MRVAR, Ljubljana in LJUBICA SOLINC, Trnovec.

ŠMARJE PRI JELŠAH
MARJAN MESTINŠEK, Sodna vas in TEREZIJA VRHOVNIK, Kamnik; ANTON BRILEJ, Pongrad in MARIJA ZALOŽNIK, Sela; IVAN KRANJC, Polžanska gorca in BREDA ŠNEBERGER, Nova vas ob Sotli.

CELJE
ANA VIRANT, 71, Blanca; PAVLA PIRNAT, 41, Preserje; KAROL SREBOTNIK 70, Žalec; GOZELA KAČIČNIK, 26, Štore; ANICA SALMIČ, 70, Celje; HELENA ČERNE, 79, Hruševec; ŠTEFAN KAMPUŠ, 66, Celje; FRANC BRECKO, 41, Celje; MILENA ROLIH, 51, Celje; TEREZIJA LESJAK, 20, Prelska; ANA ŽNIDARIČ, 43, Maribor; ANA SVEČNIK, 62, Laško; IVAN MIKSA, 73, Rečica; NEŽA LEBIČ, 81, Celje; STEFANIJA PETEK, 86, Celje; MILAN VOLOVŠEK, 27, Celje; MARKO VOLOVŠEK, 3, Celje; SAŠA VOLOVŠEK, 6 mesecev, Celje; ERNA BURGER, 85, Celje; JERA POTOČNIK 30, Polzela; FRANC KOTNIK, 48, Zabukovica; ANTON REDNJAK, 69, Zabukovica; JERNEJ, FELICIJAN, 75, Parož; FRANČIŠKA PODGORŠEK, 90, Beli potok; NEŽA KOVČE, 72, Breze; MATILDA ARTIČ, 69, Dobovec; FRANC KOROŠEC, 67, Straže; RUDOLF WINTER, 68, Skofja vas in KONRAD KOROŠEC, 60, Zagrad.

GORNJI GRAD
FRANC ŠPEH, 30, Gornji grad.

HRASTNIK
HENRIK FRIEDRICH, Hrastnik; MARIJA PATE, Hrastnik in JULIJANA ZORČIĆ, Hrastnik.

LAŠKO
PAVLINA ZUPANC, 51, Tevče; MARTIN ŠVEPLAN, 72, Lažiše; JAKOB PEKLAR, 88, Rečica; MARIJA ZORKO, 83, Harje.

SLOVENSKE KONJICE
FERDINAND JUHART 44, Škalce; VERICA ZALOŽNIK, 15, Konjice; JULIJANA POTOČAN, 77, Dobrava; ROZA MERNIK, 81, Konjice in FORTUNAT KVAS, 78, Boharina.

SENTJUR PRI CELJU
ANA STRAŽE, 80, Trnovec; ANA ŠOLINC, 76, Goričica.

ŠMARJE PRI JELŠAH
JOŽEF REGORŠEK, 62, Završe; ANTON HARLANDER, 76, Bistrica ob Sotli; JAKOB MEDVED, 76, Cerovec; MARIJA KADENŠEK, 67, Brecijevo; PAVLA ŠKET, 63, Mestinje; ANDREJ LINDNER, 69, Rogatec; ANTON KITAK, 74, Tlake; MARIJA KROŠL, 61, Stojno selo IN MIHAEL IMENŠEK, 67, Pečica.

ŽALEC
PAVLA GLUSIČ, 64, Podkraj; MARJETA VAUKNER, 73, Zabukovica; ANA MARKO, 68, Tabor; IVAN JAGER, 72, Migojnice; HELENA FELICIJAN, 77, Kapla vas; JOŽEF VODEB, 79, Dobriša vas; IVAN KOCIPER, 29, Miklavž in RUDOLF BABIČ, 66, Zabukovica.

prometne nesreče

POVZROČIL SMRT IN POBEGNIL

VLADIMIR HERAKOVIĆ, 21, Slinovca pri Kostanjevici, je pripeljal s kombijem po cesti v Gornji Prekopi in s prednjim desnim delom avtomobila zadel v MARIJO TUDIJA, 69, in ZOFIJO ŠKODA, 72, obe sta iz Gornjih Prekog, ki sta hodili po levi strani ceste. Tudijevo je zbilo 20 metrov daleč in nato 4 metre izven ceste, kjer je obležala mrtva, Zofija Škoda pa je obležala več metrov zunaj vozišča. Sopotnika v kombiju sta si kraj nesreče ogledovala, pobrali so odtomljeno kljuko in ogledalo, se še dvakrat peljali mimo kraja nesreče, pri tem pa ponesrečenkama niso pomagali, niti nesreče niso prijavili. Naslednji dan je v bolnišnici umrla tudi Zofija Škoda. Voznika Herakovića so po nekaj urah izsledili.

NEPAZLJIV TRAKTORIST

ALOJZ CESTNIK, 68, iz Dolenje vasi, je vozil z neregistriranim traktorjem iz Prebolda proti Latkovi vasi. V Latkovi vasi je nenadoma zavil na stransko cesto, ne da bi nakazal spremembo smeri, niti se ni prepričal, če to lahko naredi. Za njim je vozil voznik osebnega avtomobila MIRKO GOMILŠEK, iz Prebolda, ki je nameraval traktor prehiteti. Zadel je v levo stran traktorja, nato pa ga je odbilo v kapelo ob cesti. Voznik traktorja je ustavil in hotel pogledati k osebnemu avtomobilu, opazil pa je, da se traktor premika. Skočil je in padel, zadnje kolo traktorja pa je zapeljalo preko njega. Dobil je hude poškodbe, škodo na vozilih pa so ocenili na 3.000 dinarjev.

MED VOŽNJO JE ZADREMAL

DRAGO BAUMKIRHER, 25, iz Celja, je vozil iz Rogatca in med vožnjo zadremal ter zapeljal na levo stran ceste. Nasproti je pripeljal voznik osebnega avtomobila KAREL JERIČ iz Ljubljane in prišlo je do trčenja. Teže se je poškodoval voznik Baumkirher ter njegova sopotnica ANA PUSAR, lažje poškodbe pa je dobil tudi Karel Jerič. Škoda na vozilih znaša 14.000 dinarjev.

NA AVTOBUSU ZA 50.000 DIN ŠKODE

LUDVIK ZIMERL, 29, iz Oplotnice, je vozil z avtobusom, v katerem je bil en potnik, proti Brežicam. Zaradi neprimerne hitrosti ga je v desnem ovinku v Brežini zaneslo na levo stran in je vozil po robu kar 48 metrov. Ko pa je hotel avtobus zravnati, se je prevrnil na levi bok. Voznik in potnik nista bila poškodova, na, močno pa je razbil avtobus, saj so škodo ocenili na 5 starih milijonov.

PEŠEC OBLEŽAL MRTEV

BOJAN NARALOČNIK, 35, iz Ljubnega, je na desnem ovinku na Ljubnem zavozil na levo polovico vozišča in zadel v pešca JOŽETA LENKA, 67, iz Okonine, ki je šel peš ob kolesu. Naraločnik je pešca zadel in ga zbil 29 metrov daleč v obcestni jarek, kjer je obležal mrtev, avtomobil pa je odbilo v 36 metrov oddaljen telefonski drog. Tudi voznik Naraločnik je dobil težje poškodbe in so ga prepeljali v celjsko bolnišnico. Škoda na vozilu znaša 20 tisoč dinarjev.

PEŠEC NA CESTI

DUŠAN LUBEJ, 20, iz Zadobrove, je vozil iz Konjic proti Celju. V Zečah, malo od gostilne Olipi, je na kratki razdalji opazil pešca FRANCA ROVANŠČKA, 47, iz Gabrovelj, ki je hodil po sredini ceste in kralil z rokami. Kljub zaviranju je voznik pešca zbil po cestišču, kjer je obležal nezavesten. Tedaj je iz nasprotne smeri pripeljal voznik osebnega avtomobila MILAN SKERBIŠ in zapeljal čez desno roko ležečega Rovanščka. Le-tega so prepeljali v celjsko bolnišnico in kasneje tudi ugotovili, da je vse popoldne v gostilni Olipi popival in tudi govoril, da se bo vrgel pod avtomobil.

RADIO Celje

Začetek dopoldanskih oddaj ob delavnikih ob 8.10 s poročili, ob 8.20 — dopoldanska srečanja, ob 8.50 — področni zapisi. Zaključek ob 9.00

Začetek popoldanskih oddaj ob delavnikih ob 16.00 s poročili, 16.05 — naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, 16.40 — zabavni globus, 17.00 — kronika, 17.15 — obvestila. Zaključek ob 18.00 uri.

Četrtek, 11. januarja: Med dopoldanskim srečanji: izbirajmo himno, prvi del, 8.50 — Pod Konjiško goro, 17.30 — V galeriji kulturnih in zgodovinskih spomenikov: Napotnikova galerija, 17.45 — zabavni zvoki.

Petek, 12. januarja: Med dopoldanskimi srečanji: modni kotiček in izbirajmo himno drugi del, 8.50 — Po laški občini, 17.30 — mladinska oddaja 17.45 — Moški pevski zbor Laško.

Sobota, 13. januarja: Izbirajmo himno, tretji del, 8.50 — Celjski odmevi, 17.30 — Izbirajmo himno.

Nedelja, 14. januarja: 11.00 — Napoved časa in sporeda, pogovor s poslušalci, 11.23 — obvestila, 11.30 — zabavni globus, 11.58 — naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, 12.45 — literarna oddaja — Drago Kumer: Rovšnikovo novo leto, 12.59 — nedeljske glasbene razglednice, 13.28 — 60 minut za razvedrilo, 14.30 — zaključek oddaje.

Ponedeljek, 15. januarja: 8.50 — Krišem po Kozjanskem, 17.30 — športni pregled, 17.45 — novo pri Jugotonu.

Torek, 16. januarja: 8.50 — Po Savinjski dolini, 17.30 — Torkova reportaža, 17.45 — Veseli hmeljarji.

Sreda, 17. januarja: Med dopoldanskimi srečanji — doc. dr. Žv. Šušteršič: Urologija in urološke bolezni, peto nadaljevanje in konec. (Ciklus predavanj bomo ponovili v popoldanskih oddajah.), 8.50 — Življenje ob Paki, 17.30 — Iz dela občinskih skupščin, 17.45 — Iz arhiva resne glasbe: gojenci celjske glasbene šole.

TV spored

NEDELJA,
8.55 Po domače z ansamblom Toneta Zagarja (Lj)
9.20 Mestece Peyton (Lj)
10.12 Kmetijska oddaja (Zg)
10.55 Mozaik (Lj)
11.00 Otroška matineja: Prigode psa Civila, Gvajana, dežela voda (Lj)
11.50 Poročila (Lj)
11.55 TV kažipot (do 12.15) (Lj) Nedeljsko popoldne Kmetijska oddaja (slalom moški, barvni posnetek iz Wengna, hokej Jesenice Olimpija, posnetek itd) (Lj)
18.05 Poročila (Lj)
18.10 Grenak kruh — I. del fr barvnega filma (Lj)
18.55 Gonja — serijska oddaja (Ljubljana)
19.45 Risanka (Lj)
19.50 Cikcak (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.25 3—2—1 (Lj)
20.30 Soferji — serijska oddaja (Beograd)
21.15 Jugoslovanski jazz danes (Zagreb)
21.30 Sportni pregled (JRT)
22.00 Poročila (Lj)

PONEDELJEK
16.45 Madžarski TV pregled (Pohorje, Plešivec do 17.05) (Beograd)
17.45 Težave nekega zmaja — TV igra (Lj)
18.10 Risanka (Lj)
18.15 Obzornik (Lj)
18.30 Gvajana, dežela voda — serijski barvni film (Lj)
18.55 Mozaik (Ljubljana)
19.00 Mladina v letu 1972 (JRT) (Ljubljana)
19.45 Risanka (Lj)
19.50 Cikcak (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.25 3—2—1 in TV barometer (Lj)
20.35 A Rivenale: Lepo je leteti — francoska TV drama (Ljubljana)
21.35 Po sledeh napredka (Lj)
22.25 Poročila (Lj)

TOREK,
17.00 Smuk za ženske — posnetek iz Gründelwalda (Lj)
18.00 Peli so jih mati moja — I. Jurgielewizsova: Mlada zora barvna oddaja (Lj)
18.10 Obzornik (Lj)
18.25 Melodije za vse čase: Jerome Kern (Lj)
18.55 Mozaik (Lj)
19.00 Nalezljive bolezni — II. del (Lj)
19.20 S kamero po svetu: Skandinavska srečanja — I. (Lj)
19.45 Risanka (Lj)
19.50 Cikcak (Ljubljana)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.25 3—2—1 in TV barometer (Lj)
20.35 Diagonale (Lj)
21.25 R. Bratny: Kolumbovci — 00 del (Lj)
22.15 Najmlajši režiserski rod: Mali portret Lidije Sotlar
22.25 Poročila (Lj)

SREDA
16.45 Slalom za ženske — barvni posnetek iz Gründelwalda (Lj)
17.45 Prigode psa civila — serijski film (Ljubljana)
18.10 Obzornik (Lj)
18.25 Od filma do filma (Lj)
18.45 Tehnika mrežnega planiranja (Lj)
19.10 Mozaik (Lj)
19.15 Zabavna glasba (Sar)
19.45 Risanka (Lj)
19.50 Cikcak (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.25 3—2—1 (Lj)
20.35 Zlodjeva lepota — francoski film (Lj)
22.05 Glasbeni nokturno: Marija Bitenc (Lj)
22.20 Poročila (Lj)

UHF — oddajnik Krvavec:
17.40 Poročila (Zg)
17.45 Serijski film (Zg)
18.15 Kronika (Zg)
18.30 Od zore do mraka (Bg)
19.00 Risanka (Zg)
19.15 Zabavna oddaja (Sarajevo)
19.45 Propagandna oddaja (Zg)
20.00 TV dnevnik (Zg)

ČETRTEK
16.45 Madžarski TV pregled (Pohorje, Plešivec do 17.05))
17.20 Čarovnik iz Ozza (Lj)
18.15 Obzornik (Lj)
18.30 Družina Jebu — filmska serija (Ljubljana)
18.55 7 morij — zadnja oddaja (Ljubljana)
19.45 Risanka (Ljubljana)
19.50 Cikcak (Ljubljana)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.25 Kje, kam, kako na oddih (Lj)
20.40 Četrtkovi razgledi (Lj)
21.30 V. Petrovič: Popje z ožganega grma (Lj)
22.20 D Šostakovič: Katarina Izmajlova (Lj)
23.10 Poročila (Lj)

UHF — oddajnik Krvavec:
17.40 Poročila (Zg)
17.45 Otroški spored (Skopje)
18.15 Kronika (Zg)
19.45 Propagandna oddaja (Zg)
19.00 Mozaik (Zg)
20.00 Spored TV Zagreb (Zg)

PETEK,
16.50 Madžarski TV pregled (Pohorje, Plešivec do 17.05) Beograd)
17.45 Otroški spored (Lj)
18.15 Obzornik (Lj)
18.30 Profesor Baltazar — barvna risanka (Lj)
18.40 Vzgojni problemi: Otrok se boji (Lj)
18.50 Pet minut za boljši jezik (Ljubljana)
18.55 Mozaik (Lj)
19.00 Sodobniki: Bela Czobel — barvna oddaja (Lj)
19.45 Risanka (Lj)
19.50 Cikcak (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.25 3—2—1 (Lj)
20.35 Iz zakladnice slovenske književnosti: Zločin in kazen (Ljubljana)
22.25 Dokumentarni film (Lj) Poročila (Lj)

UHF — oddajnik Krvavec:
17.15 Poročila (Zg)
17.20 Oddaja za prosvetne delavce (Zagreb)
17.40 Daljnogled (Bg)
18.15 Kronika (Zagreb)
18.30 XXI stoletje (Zg)
19.00 V petek ob 16. uri (Zg)
19.45 Propagandna oddaja (Zg)
20.00 Spored TV Zagreb

SOBOTA
16.30 Košarka: Lokomotiva — Crvena zvezda — prenos (Zg)
18.00 Obzornik (Lj)
18.15 Kraljevič in berač — mladinski film (Lj)
18.45 Filmska burleska (Lj)
19.10 Mozaik (Lj)
19.15 Humoristična oddaja (Bg)
19.45 Risanka (Lj)
19.50 Cikcak (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.25 3—2—1 (Lj)
20.30 Pesmi s šolna in ceste (barvna oddaja) (Lj)
21.15 Na poti k zvezdam — barvna oddaja (Lj)
21.40 Arsene Lupin — serijski film (Lj)
22.30 TV kažipot (Lj)
22.50 Poročila (Lj)

UHF — oddajnik Krvavec:
18.00 Kronika (Zg)
18.15 Otroški spored (Bg)
19.15 Humoristična oddaja (Bg)
19.45 Propagandistična oddaja (agreb)
20.00 Spored TV Zagreb

mali oglasi

PRODAM

FIAT 600 D—750 v voznem stanju prodam za 6.500 din. V račun vzamem tudi moped. Drame Hinko, Zg. Hudinja 38 a.

LITOŽELEZNO peč 28000 kcal/h »Zrenjanin« na trda goriva za centralno kurjavo ugodno prodam. Vprašati: Mulej Celje — Drapšinova 12

KOSILNICO BCS 127 v ohranjenem stanju z vozom prodam Šlander Silva, Grajska vas 28 Gomilsko.

ROLETE za okna in vrata zelo ugodno prodam proti takojšnjemu plačilu. Ponudbe pod »Rolete«.

ENOSTANOVANJSKO hišo na grobo dograjeno v Šentjurju nad Gasilskim domom prodam. Voda na parceli. Informacije pri sosedu Šere-u ali pri lastniku: Jošt Franc, Štore 52.

HARMONIKO trikrat oglašeno C F B dobro ohranjeno prodam. Korent Maks, Trubarjeva 53 B Celje.

HLADILNIK in plinski štedilnik prodam. Stupar Trubarjeva 4/I.

PRAŠIČE 60—80 kg prodam. Koželj Franc, Bukovžlak 48 Teharje.

MOPED trricikl — nosilnost 300 kg zelo primeren za obrt prodam. Cena 2.000.— din. Košec Jože, Aškerčeva 8 Celje.

2000 KG sladkega sena prodam. Pangerl Nežka, Cerovec 31 Šentjur pri Celju.

OLJNO peč KONTAKT in dva soda poceni prodam. Zalokar Slavica, Zidanškova 4 Celje.

TELICO simentalko brejo sedem mesecev in korenje prodam. Kompolšek Proseniško 39 Šentjur pri Celju.

TOVORNI avto TAM 4500 kiper in AMI 6 letnik 1967 ugodno prodam. Ravnak Metod, Socka 6 Strmec.

SENO in otavo za živino prodam po ugodni ceni. Senič Štefan, Gorica 10 Dobrna.

KMETIJO 4 ha zemlje in gostinski lokal v bližini Laškega ugodno prodam. Ponudbe pod »Turistična točka«.

HIŠICO z gospodarskim poslopjem v Preboldu prodam. Lapan Ivan Opekarniška 10 Celje.

NSU 1200 C 70 — 44000 prodam ali zamenjam za Dyano 6. Bošnjak Lado, Malgajeva 2 A Celje.

OSEBNI avto fiat 750 v zelo dobrem stanju prodam za 12.500.— din. Ulica 29. novembra 15.

V SREDIŠČU mesta Celje prodam komfortno stanovanje Ponudbe pod »V zasebni hiši«.

DEL stanovanjske hiše (vile) vseljive — prodam. Ponudbe pod »Gotovina«.

KLAVIR, razno sobno in kuhinjsko pohištvo, peči na olje, hladilnik, televizor prodam. Ogled v soboto od 14. ure dalje in nedeljo do 16. ure. Celje, Zidanškova

V ŽALCU blizu avtobusne postaje prodam starejšo dobro vzdrževano pritlično stanovanjsko hišo z vrtom. Prostori se dajo preurediti v obrtne ali trgovske namene. Senica Josip, Žalec, Šlandrov trg 7. Informacije vsak dan od 15. ure dalje.

HARMONIKO navadno »Melodija — Planika« tri in pol tonsko, skoraj novo, prodam Jazbec Mirko, Tajhte 3 Planina pri Sevnici.

MLADO kravo simentalko prodam. Štanie Karl, Podgorje 24 Frankolovo.

KOLESELJ in osebne sani prodam. Cencelj , Tremerje 11 Celje.

WV 1200 letnik 1960 v dobrem stanju prodam. Vidmar Iztok, Globoko 7 Rimske Toplice.

IZPOD nabavne cene prodam popolnoma nov stroj za pomivanje posode. Vprašajte v Bife »Park« Celje, Maistrova 2.

KOMFORTNO dvosobno stanovanje, podkleteno z vrtom in garažo prodam. Ponudbe pod »V okolici Žalca«.

ZA MIRNO obrt ugodno prodam večji prostor. Mariborska cesta 54/a.

FIAT 1300 1965 z odličnim motorjem prodam po delih. Informacije po telefonu 218-97.

LESENO garažo ob Savinji na Bregu Celju prodam. Kranjc Vlado, Celje, Japljeva 11.

SPALNICO — trdo in orehovo jedilnico prodam. Ogled od 16 do 17. ure. Linhartova 12 Celje.

KRAVO 8 mesecev brejo, uvoženo peč Küpersbusch in kombinirano kopalno peč prodam. Gorišek Franc, Liška vas 35.

DVE oljni peči in otomano prodam. Kosova 27 Celje.

BETONSKI mešalec 100 litrski brez motorja kupim. Cencelj, Celje — Tremerje 11.

EMO pomivalno mizo kupim. Ponudbe pod »Prevorje«.

STANOVANJE

ODDAM sobo in kuhinjo v Celju. Ponudbe pod »Proti predplačilu«.

INŽENIR išče ogrevano sobo v Celju ali neposredni bližini. Ponudbe pod »5. januar«.

UPOKOJENKI ali upokojencema brez otrok nudim stanovanje s posebnim vhodom v Savinjski dolini. Ponudbe pod »Srečno«.

STROJNI tehnik iz Črne gore išče v Celju ogrevano in opremljeno sobo. Ponudbe pod »Žična«.

VELIKO sobo oddam trem mladim fantom ali zakoncema. Ponudbe pod »Plačilo eno leto naprej«.

SOSTANOVALCA sprejmem. Celje, Dobrava 8.

DEKLE sprejmem na stanovanje. Kovinarska 10 Celje Stilin.

DEKLE išče prazno sobo v Celju ali okolici. Ostalo po dogovoru. Ponudbe pod »Samska«.

MLAJŠI upokojenki oddam sobo za devet urno varstvo otroka. Kasneje lahko dobi tudi kuhinjo. Lahko sta zakonca Ponudbe pod »Bližina Celja«.

IŠČEM opremljeno sobo v centru mesta Celje. Ponudbe pod »Nujno — plačam dobro«.

SOBO — opremljeno v bližini Prebolda ali Velenja iščem. Kostanjšek Janez, Trnava 38 Gomilsko

UPOKOJENI profesor za slovenski in latinski jezik, 61 let, išče v Celju ali bližnji okolici prazno ali opremljeno sobo. Lahko bi zasebno poučeval. Ponudbe pod »Nekadilec in nealkoholik«.

MLADA zokonca iščeta sobo in kuhinjo za šest mesecev v Celju ali bližini Celja v smeri Laško (le do dograditve lastne hiše). Rihar Franc, Kolodvorska restavracija Celje.

ZAPOSLITEV

ADMINISTRATORKO, ki dobro obvlada strojepisje sprejmemo takoj ali po dogovoru. Ponudbe poslati pod »Dobro delo — dober zaslužek.«

IŠČEM pošteno žensko za dopoldansko varstvo pridne punčke (6 mesecev) trikrat tedensko. Grobelnik, Božičeva 4 Celje (pri bazenu).

INSTRUIRAM matematiko fiziko in angleščino za osnovne šole. Ponudbe pod »13«

ZAHVALA. Ob nenadomestljivi in boleči izgubi naše drage žene, mame in babice JOŽEFE FLERE — PEPCE se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so jo spremili na njeni zadnji poti in ji darovali vence in cvetje, vsem, ki so ustmeno ali pismeno izrazili sožalje. Iskrena hvala č. g. župniku iz Šmartnega ob Dreti, župniku iz Prebolda, pevcem, govornikom, Anici Škotnik, sodelavkam iz AERA in vsem, ki so man ob tej težki izgubi stali ob strani.
Vsem še enkrat srčna hvala.
Mož in hčerka z družino.

ZAHVALA. Ob nenadomestljivi izgubi našega dragega očeta JOŽETA PADERJA iz Griž se skreno zahvaljujemo dr. Tanaskoviću za pomoč v času bolezni in vsem, ki so ga spremili na njgovi zadnji poti, godbi na pihala, govornikom in pevcem iz Žalca, Planinskemu društvu, čelelarjem in ostalim. Žalujoči: žena Marija z otroci.

JURAK MIRKO
Kovač in ključavničar
NAZARJE

Izdelujemo

prikolice za osebna vozila,
traktorske prikolice,
vprežne vozove.

Cenjenim strankam se priporočamo.

VAŠI LEPOTI V DAR

INNOXA PARIS-LONDON

'IAMA LJUBLJANA
DROGERIJA LJUBLJANA, Nazorjeva 3
DROGERIJA LJUBLJANA, Čopova 5
EMONA — MAXIMARKET, Ljubljana, Trg revolucije 18
KOKRA, Veleblagovnica, Globus, Kranj, Koroška bb
NANOS, Postojna
GROSIST, Gorica
SOČA, Koper — drogerija — Čevljarska 12
MODA, drogerija, Celje, Prešernova 4
TEHNOMERCATOR, Celje — Blagovnica — Gubčeva 2
JEKLOTEHNA — MERKUR, Maribor, Vetrinjska 22
TANIN, Maribor — drogerija

GRADBENO PODJETJE
»GRADNJA« Žalec

razpisuje
prosto delovno mesto

vodje ingeniringa

POGOJI:
Diplomirani gradbeni inženir z najmanj 5 let delovnih izkušenj s področja kurilne tehnike. Stanovanja ni na razpolago. Osebni dohodek je po pravilniku. Nastop službe je možen takoj ali po dogovoru. Razpis velja do zasedbe delovnega mesta. Ponudbe pošljite na naslov: Odbor za delovna razmerja »Gradnje« Žalec.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše ljube mame, sestre, svakinje, tete in stare mame

Grete Vaukner

iz Zabukovce št. 143

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, znancem in sodelavcem obrata Mesnine za spremstvo na njeni zadnji poti in poklonjene vence in šopke. Posebno zahvalo gospodu župniku iz Griž za poslovilne besede ob grobu in gospodu kaplanu iz Celja za spremstvo. Zahvaljujemo se Uranjek Mariji in družinama Krk Jožeta in Francija za skrbno nego mame med boleznijo. Vsem še enkrat iskrena hvala

Žalujoči:
sinova Stanko in Jure z družinama ter drugo sorodstvo.

ZA VAS
ZA VAŠE GOSTE
ZA VAŠE POSLOVNE PRIJATELJE

S poti po INDIJI (7) - Piše: Jure Krašovec

SARDAR SINGHOVE TEGOBE IN RADOSTI

PREMAJHEN KOŠČEK KRUHA ZA ODSLUŽENEGA VOJAKA — RESNICOLJUBNOST LAHKO TUDI ŠKODUJE — DEČEK, RAZLOG ZA PET OTROK

Sardar Singh. Krepak možak pri šestinštiridesetih. Za glavo višji od povprečnih sorojakov, vzravnan, ponosne drže, mi je od prvega trenutka všeč. Močno črno brado je imel s tanko črno mrežico privito k spodnji čeljusti, sicer bi mu gotovo segala do prsi. Na glavi je nosil sinjemoder sikhski turban. Črne oči so se mu prijazno svetlikale pod košatimi obrvmi, na ustnicah pa mu je neprestano igral droban nasmešek.

Ne vem več pravega vzroka, zakaj sva se zapletla v pogovor. Ni mu bilo težko spoznati, da sem tujec in ko sem mu povedal, da sem Jugoslovan, je bil na mah še bolj prijazen in ustrežljiv. Kako dolgo sem že v Indiji, kako dolgo ostanem, kaj vse sem že videl in kako mi je Indija všeč — vse ga je zanimalo. Potlej mi je naštel še nekaj znamenitosti, ki jih nisem videl in mi jih priporočil za ogled.

Potožil sem mu, da so delhijske džamije sicer res lepe in razkošne, da pa jih imamo tudi v Jugoslaviji in da mi je žal, ker najbrž ne bom od blizu videl hindujskih spomenikov, običajev. Prav presenečen sem bil, ko se mi je ponudil, da bi mi bil za vodiča naslednji dan, ko bo prost.

Sardar Singh je bil tisti, ki se je naslednje jutro ob štirih zjutraj pripeljal z mopedom v moj hotel in s katerim sva potlej tisto jutro obiskala dva sikhska templja, staro zvezdarno Jantr Mantr, hindujsko svetišče Lakchimi Narayan in univerzitetno mesto blizu njegovega doma v Vijay Nagarju. Spraševal sem se, kdo bi se pri nas toliko žrtvoval za tujca, ki ga je prvič videl? Seveda sem si od vsega najbolj želel, da bi v tem kratkem času mogel skleniti poznanstvo z indijsko družino, pa ni zato nič čudnega, da se nisem obotavljal, ko me je na vsak način hotel pozdraviti doma. Bil pa sem v zadregi, kajti priti na obisk praznih rok najbrž tudi v Indiji ni vljudno. Domislil sem se šopka rož v prepričanju, da mora takšna pozornost tudi tu biti v veljavi. Nisem se zmotil, čeprav se je moj znanec Sardar Singh veselo muzal nad mojo osvajalno strategijo.

Odsluženi vojak Sardar Singh z ženo Ram Patoli in osemletnim naslednikom Singhom, ki se je pravkar odpravljal v šolo.

KAKO MI JE ROKA OBVISELA V ZRAKU

V nekoliko zastarelem naselju Vijay Nagar blizu univerzitetnega središča je v uličici sredi zelenja Sardar Singhov dom. Skromno hišo z dvema vhodoma si moj gostitelj deli z bratom. Seveda sem vzbudil pozornost Singhovih sosedov. Takle patron ovešen s fotoaparati in šopkom rož v rokah najbrž ni vsakdanja prikazen. Frkolini na ulici so nekaj žebrali, stikali glave in me pomenljivo merili od pet do glave. Takrat še nisem vedel, da ima moj znanec štiri hčere. So me utegnili imeti za svata?

Indijska hiša se začenja z dvoriščem, iz katerega vodijo stopnice na ravno teraso, ki je družinam v poletni vročini tudi spalnica na prostem, vendar ne na očeh sosedom. Iz dvorišča so vrata v stanovanjske prostore. Singh ima dve spalnici, majhni temni čumnati, no, na dvorišču pa je seveda ognjišče, vodovod s kotom za pranje

Ko sva vstopila in me je prijatelj predstavil, sem moral biti hudo štorast. Drobna ženica, prav otroške postave, oblečena v punjab nošo, očitno ni hotela mojih rož, ki sem jih ponujal. Dvigala je obe roki, kot k molitvi sklenjeni na čelo. Singh mi je potlej umiril desnico, ki je klatila po zraku, odvzel mi je tudi rože, da sem tudi sam ponovil pozdrav vrle gospodinje. Led je bil prebit. Oba gostitelja sta se mi prisrčno smejala. Moje rože so seveda našle častno mesto na mizici pod steno, s katere so zrli v nas Singhovi predniki z obarvanih fotografij. Resna obraza Singhovega očeta in deda sta bila priči pomenka, medtem ko se je krhka Ram Patoli, tako je hišni gospodinji ime, gibčno sukala ob ognjišču, kjer je pripravljala čaj.

ZA ŠTIRIMI DEKLETI — FANT

Sardarjev oče je pribežal v Delhi iz Kašmirja, kjer so bili pripadniki sikhske veroizpovedi pogosto žrtve muslimanskih pogromov. Singhov oče je bil učitelj. Vse svoje prihranke je vložil v nakup preproste hiše, ki bi jo pri nas postavil za dva do tri milijone. Oba sina, torej tudi Sardar Singh, sta se odločila za vojaški poklic. Singh je enaindvajset let služil v indijskem vojnem letalstvu. Pred tremi leti je bil upokojen s činom narednika. Dobiva 100 rupij pokojnine. Koliko je to? Samo za primerjavo. Za sobo v hotelu »Akbar«, ki je sicer res prve kategorije, sem vključno z zajtrkom plačal 80 rupij za eno noč. Povprečno kosilo v preprosti restavraciji stane od 10 do 15 rupij, sedemdecilitrska steklenica piva 10 rupij. Sardar Singh pa ima ob nezaposleni ženi še pet otrok. Le prva, devetnajstletna Radž Rani, ki je učiteljica, prinaša domov svojo skromno plačo. Sedemnajstletna Balbir Kaur se uči za trgovko, petnajstletna Manjit Kaur, desetletna Sat Nam in osemletni Jasbir Singh pa so še šolarji.

Sardar Singh je potem, ko je bil 21 let vojak, poskusil postati posloven človek. Ni se mu posrečilo.

»Enaindvajset najlepših let sem preživel v armadi. S temi sto rupijami ni mogoče shajati, to sem vedel od začetka. Toda posli mi niso šli. V armadi so nas naučili resnicoljubnosti. Tega se človek navadi za vselej. V poslovnem življenju pa si z odkritostjo, poštenostjo, brez prevare in laži ne more nič pomagati«.

Sardar Singhove skrbi so seveda še večje. Svojih štirih hčera ne bo mogel poročiti, če jim ne bo oskrbel izdatne dote. Nič ne pomaga. Nižja, ko je dota, na slabšo partijo morejo s poroko računati. Zato Singh in Ram Patoli varčujeta vsako rupijo. Njun dom je skromen, pohištva v njem skoraj ni, razen ležišč in da bi manj izdajali za življenje, imajo na terasi dve kozi, da je vsaj mleko doma in po kakšen kozliček. Zato išče Singh vsako priložnost, da kaj zasluži. V tem času, ko je v Delhiju kontinentalna razstava »Azija 72«, se vdinja kot propagandni agent pri velesejemski upravi.

Sardarjeva družina je tako številna zato, ker v Indiji sin pomeni nadaljevanje rodu, pomeni varščino staršem na stara leta. Po štirih deklicah je končno tudi pri njiju bil sin, mali Jasbir Singh. kot je oče, Singh, kot je bil stari oče.

Sardar Singh je razgledan, načitan človek, vendar se iz spon običajev ne more izviti. Morda bodo sinove hčere nekoč mogle zamož s svojimi sposobnostmi, zamož za fante, katerih starši ne bodo gledali na doto. Takrat bo prišel tudi čas, ko bo rojstvo deklice enako vesel dogodek, kot če se rodi sin. Med Sikhi ni kast in vendar ni socialne enakosti. Bogastvo se druži z bogastvom, revščina z revščino. Sicer pa, je to le indijska posebnost?

Da bi ne užalil Singha in Ram Patoli sem ob slovesu nekaj stisnil v roke malemu Jasbir Singhu. Bila sta tako presenečena in rdečica ju je oblila kljub njuni temni polti. Bilo jima je nerodno, da sem spregledal njuno stisko.

Pozneje sva se v hotelu s Sardar Singhom prav prisrčno poslovila. Tako mi je stisnil roko, da mi je počilo v členkih.

KOVINOTEHNA

V IDEAL!

Blagovnica veletrgovskega podjetja KOVINOTEHNE je v upravni stavbi na Mariborski cesti. Imenuje se IDEAL. Zakaj? IDEAL? Najbrž zato, ker je izbira blaga, ki ga v tej trgovini prodajajo, res IDEALNA.

Oglejmo si, recimo, oddelek s ploščami! Čudovito opremljenih albumov s ploščami operne glasbe — Traviata, Aida, Tosca, Carmen — nimajo povsod. Seveda pa bodo mnogi posegali po ploščah zabavne in narodno-zabavne glasbe. Izbire je med temi še več. Klasični jazz, festivalske melodije letošnjega leta na ploščah ali kasetah — idealna izbira za vsakega ljubitelja glasbe.

NOVI tednik

1

NOVI TEDNIK — Glasilo občinskih organizacij Socialistične zveze delovnega ljudstva Celje, Laško Slovenske Konjice Šentjur, Šmarje pri Jelšah in Žalec — Uredništvo: Celje, Gregorčičeva 5, poštni predal 161; Naročnina in oglasi: Trg V kongresa 10 — Glavni in odgovorni urednik: Jože Volfand; Tehnični urednik: Drago Medved — Redakcija: Milan Božič Edi Goršič, Jure Krašovec, Dominika Poš, Zdenka Stopar, Milenko Strašek, Berni Strmčnik — Izhaja vsak četrtek — Izdaja ga ČGP »Delo« — Tisk in kliševi: ČGP »Delo« Ljubljana — Rokopisov ne vračamo — Cena posamezne številke 1 din — Celoletna naročnina 48 din, polletna 24 din. Tekoči račun 50102-601-20012. ČGP »DELO« Ljubljana — Tel.: uredništvo 223-69 in 231-03. mali oglasi in naročnine 228-00